

Onsdag den 25. november 2009 (D)

1

21. møde

Onsdag den 25. november 2009 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Miljøministeren deltager i spørgetimen.

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid). (Se nedenfor).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 63:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love.

(Ændringer som følge af afgørelse i statsstøttesag m.m.).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 18.11.2009).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 74:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven. (Kompensation for kommunale skatteforhøjelser).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 18.11.2009).

1) Til udenrigsministeren af:

Klaus Hækkerup (S):

Hvilke overvejelser gør regeringen sig om tilbagetrækning af de danske styrker fra Afghanistan?

(Spm. nr. S 411).

2) Til udenrigsministeren af:

Kamal Qureshi (SF):

Vil Danmark insistere på at gennemføre de i Goldstonerapporten anbefalede undersøgelser af krigsforbrydelser begået af begge parter i Gazakonflikten - og hvilke konsekvenser skal det få for Danmarks og EU's forhold til Israel, hvis ikke de lever op til rapportens anbefalinger?

(Spm. nr. S 419, skr. begr.).

3) Til udenrigsministeren af:

Kamal Qureshi (SF):

Hvilke krav vil ministeren præsentere for Israels udenrigsminister, før Danmark støtter en genoptagelse af forhandlingerne om en opgradering af Israels handelsaftale?

(Spm. nr. S 431, skr. begr.).

4) Til udenrigsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Hvad er udenrigsministerens reaktion på diskussionen om Afghanistanstrategien i USA, Storbritannien og Tyskland?

(Spm. nr. S 426).

5) Til ministeren for ligestilling af:

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Hvad er ministerens holdning til, at kontanthjælpsregler efterlader voldsramte kvinder uden indtægt, jf. artikel i Information den 11. november 2009?

(Spm. nr. S 359 (omtrykt)).

6) Til ministeren for ligestilling af:

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Set i lyset af ministerens store interesse for særlig indvandrerkvinders situation finder ministeren det så rimeligt, at voldsramte kvinder med udenlandsk baggrund reelt er tvunget til at blive boende hos en voldelig ægtemand i 7 år, da kvinderne ikke kan få kontanthjælp, når de fortsat er gift, selv om de er flygtet fra hjemmet på grund af vold?

(Spm. nr. S 360 (omtrykt)).

7) Til ministeren for ligestilling af:

Pernille Frahm (SF):

Skal det ses som udtryk for ministerens prioritering af indsatsen for bekæmpelse af mænds vold mod kvinder og børn i familien, når der i satspuljeforliget 2009 blev afsat 35 mio. kr. over de næste 4 år til gennemførelsen af en national strategi mod vold i nære relationer, mens der i »Handlingsplan til bekæmpelse af mænds vold mod kvinder og børn i familien 2005-2008« blev afsat 64 mio. kr.?

(Spm. nr. S 416).

8) Til ministeren for ligestilling af:

Pernille Frahm (SF):

Hvilke aktuelle planer har ministeren om at tage selvstændige initiativer, der kan gøre en positiv forskel for familier, der har vold i hjemmet tæt inde på livet, og til bekæmpelse af vold mod kvinder?

(Spm. nr. S 417).

9) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Hvorfor forholder ministeren sig ikke til det forslag, Erhvervsudvalget i Svendborg Kommune har sendt til ministeren, der går ud på, at finansieringen af en forlængelse af sygedagpengene kunne være afhængig af, om det er kommunen eller staten, som er skyld i, at aflæringen trækker ud på grund af eksempelvis ventetid?

(Spm. nr. S 397).

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Når ministeren i et svar til Erhvervsudvalget i Svendborg Kommune skriver, at de nuværende regler burde kunne sikre, at en sygemeldt kan aflæres inden udløbet af perioden med sygedagpenge, men at

det netop er Erhvervsudvalgets pointe, at det ikke altid er muligt, da der kan være forhold, som forlænger afklaringsprocessen, hvorfor forholder ministeren sig så ikke til dette i sit svar? (Spm. nr. S 398).

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Mener ministeren, at det er videnskabeligt dokumenteret, at det kun er 30 deltidsbrandmænd, der bliver ramt af tidsbegrænsningen af de supplerende dagpenge, jf. arbejdsgruppens rapport? (Spm. nr. S 424).

12) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Holder ministeren fortsat fast i, at FKB og Landsklubben For Deltidsansatte Brandfolk ikke bakker op om en vederlagsmodel, som let og elegant kunne løse det problem, som regeringen har skabt? (Spm. nr. S 428).

13) Til integrationsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Mener ministeren, at Danmark overholder FN's børnekonvention, når uledsagede flygtningebørn havner i fængsler, jf. artikel i Politiken af 20. november 2009, »Politi er begyndt at fængsle flygtningebørn«, og har ministeren en handlingsplan for, hvad hun vil gøre, så traumatiserede børn ikke bliver yderligere traumatiseret? (Spm. nr. S 425).

14) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at sklerosepatienter skal vente i flere måneder på en medicinsk behandling og derved har risiko for flere attacker i ventetiden? (Spm. nr. S 427).

15) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at ikke alle neurologiske centre kan tilbyde speciel medicinsk behandling af sklerosepatienter, så man derved ødelægger unge patienters mulighed for at arbejde og uddanne sig? (Spm. nr. S 429).

16) Til klima- og energiministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

Hvilken forklaring kan ministeren give den undrende offentlighed nu, når der tales så meget om klima og miljø, på slytninger af Thisted Kommunes ansøgning om modernisering af sit kraft-varmeværk, en sag, der har som formål med Varmeplan Thy/Mors at udvide den miljøvenlige fjernvarme til nærliggende byer omkring Thisted? (Spm. nr. S 430, skr. begr.).

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Lovforslag nr. L 78 (Forslag til lov om ændring af byggeloven. (Energikrav til bygningsdele, bygherreansvar m.v.)).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Lovforslag nr. L 79 (Forslag til lov om ændring af lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler). (Ændring af tillægstakster til særlig prioriterede elevgrupper)).

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Lovforslag nr. L 80 (Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Fradrag for udgifter til plantning af flerårige energiafgrøder)).

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Lovforslag nr. L 81 (Forslag til lov om ændring af repatrieringsloven. (Udvidelse af målgruppen, forhøjelse af repatrieringsstøtten, justering af reintegrationsbistanden, ekstra reintegrationsydelse til visse udlændinge og styrkelse af den kommunale indsats)).

Marlene Harpsøe (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 61 (Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod import af dun og fjer fra Kina m.fl.).

Marianne Jelved (RV) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 62 (Forslag til folketingsbeslutning om at styrke asylansøgere retssikkerhed).

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 63 (Forslag til folketingsbeslutning om en reform af Kriminalforsorgen i Frihed).

Line Barfod (EL), Karen Hækkerup (S), Anne Bastrup (SF), Lone Dybkjær (RV) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 64 (Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et nævn til sikring af offentligt ansattes ytringsfrihed).

Lone Møller (S), Karl H. Bornhøft (SF), Per Clausen (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 65 (Forslag til folketingsbeslutning om tilskud til tandbehandling til personer med sjældne sygdomme).

Jeg kan oplyse, at titler på de fremsatte lov- og beslutningsforslag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Miljøministeren deltager i spørgetimen.

Kl. 13:00

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag, har statsministeren udpeget miljøministeren.

Der er for nærværende anmeldt følgende spørgere:

Ole Vagn Christensen (S)

Jørn Dohrmann (DF)

Kristen Touborg (SF)

Jeg behøver ikke at spørge, om flere ønsker at anmelde sig som spørgere, for det omfatter ikke embedsmændene i embedsmandslogen.

Så jeg vil blot konstatere, at det er dem, vi for nærværende har, og den første bliver hr. Ole Vagn Christensen heroppe fra pulten med spørgsmål til miljøministeren. Værsgo.

Kl. 13:01

Spm. nr. US 27

Ole Vagn Christensen (S):

Tilbage i februar 2009 lovede miljøministeren KL guld og grønne skove med hensyn til at få vendt den katastrofale udvikling i behandlingstiden for miljøgodkendelser. Af Jyllands-Posten den 6. november i år fremgår det, at man kun er kommet halvvejs.

Jeg har derfor behov for at vide, hvad status er i dag, og hvad den dybere årsag er. Er der en dybere årsag til, at man ikke handler hurtigere?

Kl. 13:02

Formanden:

Miljøministeren.

Kl. 13:02

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Til hr. Ole Vagn Christensen kan jeg sige: Ja, det er rigtigt, at der blev lavet en aftale med Kommunernes Landsforening i foråret 2009. Den er en del af »Grøn Vækst«, og den går på, at der skal laves flere husdyrgodkendelser.

Der var to dele af den aftale – dels var der et måltal, der hed ca. 2.300 sager, der skulle laves i 2009, dels skulle der pr. 1. oktober være en sagsbehandlingstid på 12 måneder. Og i den forbindelse må man med hensyn til den første del, de 2.352 sager, sige, at situationen desværre er den, at kommunerne ikke når det tal. Hvor langt kommunerne når, kan jeg ikke sige på nuværende tidspunkt, men jeg har et møde med KL om aftalen på fredag, hvor vi evaluerer den.

Med hensyn til den anden del af aftalen, de 12 måneder, må man sige, at der er en målopfyldelse på over 95 pct. Det, som også skal siges i den her forbindelse, er jo, at der i 2009 var lagt op til – i de prognoser, der var – at der skulle komme rigtig mange ansøgninger. Vi må sige, at der desværre stort set ikke kommer nogen ansøgninger om miljøgodkendelser i øjeblikket på baggrund af den finansielle situation, dansk landbrug er i.

Kl. 13:03

Formanden:

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 13:03

Ole Vagn Christensen (S):

Nej, det er jo netop det ret alvorlige, at ved at der er blevet sløset med at anerkende godkendelserne, er krisen så kommet ind over. Og det kan man selvfølgelig så bruge som undskyldning for, at man nu ikke bør foretage sig noget, altså fordi behovet nu ikke er der.

Men jeg kan ikke lade være med alligevel at stille det frække spørgsmål: Hvorfor er der ikke gjort en mere aktiv indsats i den periode? Man vidste jo, da man lavede strukturreformen, at der var behov for, at der på det her område blev tilført ressourcer, så kommu-

nerne blev i stand til at håndtere disse midlertidige opgaver. Min opfattelse er, at regeringen ikke har haft det med i sine overvejelser. Og det var det, jeg spurgte efter: Hvad er grunden til det?

Kl. 13:04

Formanden:

Miljøministeren.

Kl. 13:04

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Grunden til det er vel, at hr. Ole Vagn Christensen ikke følger med i, hvad der sker. Der er jo afsat 100 mio. kr. ekstra til at styrke indsatsen, både i forhold til en aktivitetsafhængig pulje, som kommunerne bruger i de her måneder, som de har haft mulighed for at bruge siden foråret 2009, og som bliver udbetalt til kommunerne, og i forhold til at der er taget en lang række andre initiativer, bl.a. til at skabe et rejsehold, der tager rundt og hjælper kommunerne, laver BAT-standardvilkår.

Der er altså taget et hav af initiativer, så til spørgsmålet, om der er kommet flere penge, er svaret: Ja, det er der. Løser de flere penge spørgsmålet og de udfordringer, vi står over for? Ja, det gør de også.

Kl. 13:05

Formanden:

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 13:05

Ole Vagn Christensen (S):

Nu fik vi jo det sædvanlige svar fra regeringen: Jo, jo, vi har gjort en hel masse.

Men når jeg stiller spørgsmålet, er det ikke om det, der skete i 2009, det var sådan set på baggrund af den strukturreform, som vi gik i gang med. Og jeg kan ikke lade være med at have den opfattelse, at man faktisk fra regeringens side har haft et ønske om, at der ikke skulle ske en udvikling på det her område – og da man så blev presset nok, var det, at man lagde de 100 mio. kr. frem – men at man faktisk ønsker at koncentrere landbruget på færre hænder. Og en af de måder, man kan gøre det på, er sådan set ved at umuliggøre, at landmændene i de normale situationer kan få de udvidelser, der er nødvendige.

Kl. 13:06

Formanden:

Miljøministeren.

Kl. 13:06

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Til hr. Ole Vagn Christensen vil jeg sige, at er der noget, der ligger mig på sinde som miljøminister, er det jo, at landmændene kan få godkendelser langt hurtigere, end tilfældet har været. Det har jeg også stærkt beklaget: Det er ikke acceptabelt, at nogle skal vente i flere år på at få en godkendelse.

Det er der så forskellige årsager til. I starten af 2007, da husdyrloven fik virkning, oplevede vi, at nogle af de ansøgninger, der kom, ikke var gode nok. Vi har oplevet, at kommunerne har været meget langmodige, at der har været mangel på kompetence, og at kommunerne ikke har været gode nok til at afgøre sagerne. Vi må jo også sige, at der også har været ting, som vi har haft ansvaret for – altså som jeg har ansvaret for som miljøminister – og som kunne have været gjort bedre, eksempelvis vejledninger og bekendtgørelser.

Alt det har vi nu rettet op på, men det er vigtigt at sige til hr. Ole Vagn Christensen, at regeringen lægger vægt på, at der skal være en udvikling af dansk landbrug, for det er med til at gavne både dyrevelfærden og opfyldelsen af miljøforpligtelserne og de forpligtelser, vi har for, at landbruget kan omstille sig. Og efter adskillige samråd,

bl.a. også om husdyrloven, er det nu mit klare indtryk, at et af de partier, der ønsker, at landbruget skal fastholdes i en fastlåst situation med ekstra byrder, med en lang række nye ting, der ikke skal kompenseres for, er Socialdemokratiet.

Kl. 13:07

Formanden:

Tak til hr. Ole Vagn Christensen.

Så er det hr. Jørn Dohrmann som spørger til miljøministeren, værsgø.

Kl. 13:07

Spm. nr. US 28**Jørn Dohrmann (DF):**

Tak, jeg vil godt have lov til at blive lidt i samme boldgade, hvis man kan sige det sådan. Jeg vil netop også godt spørge miljøministeren om miljøgodkendelser: Finder ministeren, at det er rimeligt, at nogle af de her landmænd, som jo i den her tid gerne vil investere penge, har skullet vente i over 3 år på at få deres miljøgodkendelser?

Vi ved jo godt, at man fra regeringens side – sammen med Dansk Folkeparti – har afsat 100 mio. kr. for at afhjælpe det her problem, men der er stadig væk landmænd, der venter uden at have fået en afgørelse. Der må jeg spørge ministeren: Er man tilfreds med det skridt, der er taget her, eller ønsker man at få rettet op på det og taget yderligere initiativer for at afhjælpe det her problem?

Kl. 13:08

Formanden:

Miljøministeren.

Kl. 13:08

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Det er jo helt rigtigt, at det ikke er acceptabelt, som vi så det i 2007 og 2008, at der har været en meget, meget lang ventetid for nogle sagers vedkommende. Det er helt uacceptabelt. Vi har desværre også kunnet se, at det har koncentreret sig omkring nogle udvalgte kommuner, og der gør vi nu en målrettet indsats, for at der bliver sat ind gennem vejledning, gennem rejsehold, gennem andre initiativer.

Men det, der jo er afgørende, hvis man ser på status dags dato, er, at der er sket et meget, meget stort fremskridt, i forhold til hvor lang tid der går, inden man får en afgørelse på sin sag. Og der er vi på det mål, som var forudsat i den aftale, som blev lavet med KL, nemlig at man skal have en afgørelse inden for de her 12 måneder. Det er en del af de to ting, vi aftalte med KL: Hvor stort et antal sager, der skal afgøres i 2009, og hvor lang tid der skal gå, inden man får en afgørelse.

Men vi skal selvfølgelig følge det her område med stor opmærksomhed. Det kan være, der er brug for yderligere initiativer, og jeg regner med i løbet af kort tid at kunne fremlægge en revision af husdyrloven, som også kommer til at hjælpe på problemet fremadrettet. Vi må så også sige, at hvis vi ser på, hvor mange sager, der er kommet ind i 2009, kan vi se, at der er kommet langt, langt færre sager ind end det, der var forudsat, og det betyder, at vi nu de næste 3-4 måneder kommer til at høve meget af den pukke, som er opstået. Men heldigvis går det nu den rigtige vej.

Det skal så ikke betyde, at der ikke kan være nogle landmænd, der er i en ulykkelig situation, og derfor skal jeg selvfølgelig også gøre, hvad jeg kan, når jeg evaluerer aftalen med Kommunernes Landsforening, for, at der bliver leveret det, som blev lovet.

Kl. 13:10

Formanden:

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 13:10

Jørn Dohrmann (DF):

Jo, men en ting er jo, at man får en afgørelse inden for 12 måneder fra sin kommune, men det er vel også rigtigt nok, at den afgørelse så kan påklages, og så kan man komme til at havne i et klagesystem, hvor der yderligere kan gå utrolig lang tid. Der er det bare Dansk Folkepartis klare opfattelse, at vi er nødt til ligesom at gå ind og se på, at vi får afkortet den her sagsbehandlingstid så meget som overhovedet muligt. Derfor er vi også nødt til at gå ind og se på, om det virkelig kun er, fordi vi får færre ansøgninger, at miljøministeren nu synes, at det går godt med at få ventetiden ned, hvad angår behandlingstiden, også ude i kommunerne, sådan at det kan klares inden for de 12 måneder og så kan blive læsset over i et klagesystem.

Derfor er jeg nødt til at spørge miljøministeren: Hvad har man tænkt sig at gøre med hensyn til det med Miljøklagenævnets behandlingstider?

Kl. 13:11

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:11

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg siger ikke, at alle problemer er løst. Det er de bestemt ikke. Der er brug for fortsat at have fokus på det her område. Jeg siger blot, at det går bedre, end det gjorde for et år siden – langt bedre. Der er langt større fremdrift, og der sker også langt mere. Dansk Folkeparti har jo sammen med regeringen afsat penge til Miljøklagenævnet, og det har også haft en effekt. Men det er klart, at vi hele tiden skal se på, om produktiviteten kan øges i Miljøklagenævnet, og også om der skal afsættes flere midler. Det er selvfølgelig noget af det, som jeg hele tiden overvejer om er nødvendigt at gøre.

En ting er selvfølgelig, at man får en afgørelse fra kommunen, en anden ting er, hvad der så sker med den derefter. Men der er det også vigtigt for mig at sige, at der jo desværre også sker det i en lang række sager, at man får en afgørelse, som man ikke kan omsætte i et konkret byggeri, simpelt hen fordi det ikke kan finansieres. Det er beklageligt, men der har vi jo så også sammen med Dansk Folkeparti taget forskellige initiativer til at afhjælpe det gennem nogle af de bankpakker, der er lavet med henblik på at sikre, at de tilladelser, der bliver givet, bl.a. inden for landbruget, kan omsættes til byggeri.

Kl. 13:12

Formanden:

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 13:12

Jørn Dohrmann (DF):

Det er fuldt forståeligt, at nogle af de virksomheder ikke kan løfte den økonomiske byrde, hvis man skal vente i op til 3 år, inden man får sin tilladelse. Så er man måske havnet i den her finanskrisen. Derfor er det jo vigtigt for Dansk Folkeparti, at vi netop sammen med regeringen og miljøministeren går ind og måske justerer nogle af de her regler. Der tænkte jeg på, om det var en god idé, at vi satte os ned og så på den behandlingstid, der er i Miljøklagenævnet, og om vi kunne gå ind og sige, at her kunne vi godt stramme op, sådan at det ikke skal tage så lang tid. Var det en vej, som miljøministeren ville være indstillet på at gå, nu når vi får nogle erfaringer på det her område? For vi kan jo konstatere, at der er en stor arbejdsløshed, som vi gerne vil gøre noget ved. Der er altså landmænd, som gerne vil investere på nuværende tidspunkt. Har ministeren tænkt sig at hjælpe de landmænd?

Formanden:
Miljøministeren.

Kl. 13:13 hensyn til nogle af de udledningsspørgsmål, som gælder både i forhold til ammoniak og til udvaskning af kvælstof. Så det at få flere husdyrgodkendelser er godt både for dyrene og for naturen.

Kl. 13:16

Kl. 13:13

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Ja, for vi har sammen hjulpet landbruget. Det har Dansk Folkeparti jo også været med til i forhold til det lovforslag, der om meget kort tid sendes i høring, og som drejer sig om en sammenlægning af Naturklagenævnet og Miljøklagenævnet. Her siger vi jo, at der nu skal være en grænse for, hvor lang tid en sag må tage, og her taler vi ikke om år, her taler vi om måneder. Det er så det, der fremadrettet kommer til at løse problemet. Det kan godt være, at der i forhold til nogle af de aktuelle udfordringer, vi står over for i 2010, måske skal bruges flere penge på at få sagsbehandlingstiden ned i Miljøklagenævnet. Det vil jeg bestemt ikke afvise. Jeg vil bare sige, at vi i hvert fald sammen, regeringen og Dansk Folkeparti, har løst problemet fremadrettet ved at sætte en frist for, hvor lang tid sager må tage, inden de bliver afgjort.

Kl. 13:13

Formanden:

Tak til hr. Jørn Dohrmann som spørger. Så er det hr. Kristen Touborg som spørger til miljøministeren.

Kl. 13:13

Spm. nr. US 29

Kristen Touborg (SF):

Tak. Mit spørgsmål er faktisk lidt på linje med det, de to foregående spillere stillede, men med en noget anden vinkel, vil jeg sige.

Det er jo sådan, at på grund af ret omfattende forsinkelser fra miljøministerens side omkring vand- og naturplaner er vi jo i en situation, hvor man på den ene side har nogle ansøgninger om miljøgodkendelser i landbruget og på den anden side burde have haft nogle lidt mere overordnede planer for, hvad et område egentlig kan tåle.

Så mit spørgsmål til miljøministeren er: Hvis der nu gives en række miljøtilladelser til husdyrvidelser og det så om måneder eller år – jeg ved ikke, hvor længe miljøministeren har tænkt sig at vente med at komme med de afklaringer om vand- og miljøplanerne – viser sig, at de betingelser, der skal være, kan man faktisk ikke overholde, betyder det så, at man skal betale erstatning efterfølgende i forbindelse med de miljøgodkendelser, man har udstedt, eller hvad?

Kl. 13:15

Formanden:
Miljøministeren.

Kl. 13:15

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg kan sige, at arbejdet med vand- og naturplanerne er blevet en smule forsinket, det er det jo ikke kun i Danmark, det er det i en lang række EU-lande. Jeg tror ikke, at der er nogle EU-lande, der allerede har sendt de planer i høring med den kompleksitet og den detailstyring, kan man sige, som vi lægger op til fra dansk side. Men jeg kan sige, at det er min hensigt, at de sendes i høring i januar måned 2010, umiddelbart efter at vi kommer tilbage fra juleferie, sendes de i høring og derefter i offentlig høring.

Spørgsmålet er så, hvorvidt det teoretisk set skulle betyde, at der vil blive rejst erstatningsspørgsmål eller lignende. For mig at se er det altså et teoretisk spørgsmål, for det, der jo sker i landbruget dag, er, at når landbruget får nye miljøgodkendelser, er det med til at sikre, at landbruget tager hensyn til dyrevelfærd og ikke mindst tager

Formanden:
Hr. Kristen Touborg.

Kl. 13:16

Kristen Touborg (SF):

Jeg er naturligvis enig i, at det er godt at få miljøforholdene på plads af mange grunde. Men når ministeren siger, at det er et hypotetisk spørgsmål, synes jeg jo ikke helt at det holder.

Jeg er da glad for at høre, at man nu langt om længe får en høringsfase til januar om vand- og miljøplanerne. Men lad os tage et eksempel, hvor man siger, at der her i november eller december måned gives en miljøtilladelse til en eller anden udledning. Betyder det, at der, når man om et halvt eller et helt år får vandplanerne og det så viser sig, at det er for meget, så rent faktisk skal udbetales erstatning til den ansøger, der har fået miljøgodkendelsen? Jeg kan præcisere det ved, at jeg ved, at man i Mariager Kommune faktisk kører en skrappe linje i forhold til miljøgodkendelser, fordi man netop mener, at det er nødvendigt af hensyn til miljøet i Mariager Fjord m.v.

Kl. 13:17

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:17

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Vi må jo sige det, som det er. Da vi lavede husdyrloven, lavede vi en lang række kompenserende foranstaltninger, hvor der tages hensyn til det. Indtil vi får vand- og naturplanerne vedtaget, har vi f.eks. nitratklassekort, der tager hensyn til nogle af de her miljøpolitiske spørgsmål, som er forskellige fra egn til egn, alt efter hvor stor udvaskningen er. Der må jeg sige, at det jo er det administrationsgrundlag, der køres efter nu.

Så må jeg også sige, at nu skal vandplanerne i høring, og så skal de i høring, og så skal de derefter vedtages. Der træffes jo en lang række kompenserende foranstaltninger fra vandopland til vandopland, alt efter hvad behovet er. Derfor giver det ingen mening at diskutere hele spørgsmålet om erstatning, for det kommer efter min opfattelse slet ikke til at være en del af diskussionen om vand- og naturplaner.

Kl. 13:17

Formanden:
Hr. Kristen Touborg.

Kl. 13:17

Kristen Touborg (SF):

Jeg kan jo forstå på den måde, ministeren sådan glider af på det på, at ministeren ikke tør bevæge sig ind på spørgsmålet om erstatning. Det kan jeg næppe gøre så meget ved ud over at bemærke, at jeg er lidt forundret over, at ministeren ikke kan forudse eller har gjort sig sine overvejelser om, om det kan betyde erstatning, eller om det ikke kan betyde erstatning.

Men jeg vil gerne præcisere det om Mariager Fjord. Det er sådan, at i forbindelse med den eksisterende administration af miljøloven har man besluttet, at man ligger 30-50 pct. længere nede i tilladelserne til at udlede nitrat. Er det efter ministerens opfattelse en mulighed? Er det lagt ud sådan, at kommunalbestyrelsen kan fortsætte med det, og at det er op til kommunalbestyrelsen, om den vil fastholde den skrappe linje eller ej? Eller er der lovgivningsmæssige problemer i at fortsætte med det, hvis bestyrelsen ønsker det?

Formanden:
Miljøministeren.

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg tror ikke, jeg kan komme det meget nærmere end ved at sige, som jeg har sagt et par gange til hr. Kristen Touborg. Først og fremmest burde SF være stor tilhænger af, at der kommer nye miljøgodkendelser, og det føler jeg af flere årsager ikke at SF er. Jeg ved, at hr. Kristen Touborg går meget op i dyrevelfærd, i hvert fald her i Folketingssalen. Man kan diskutere, om det også er vigtigt uden for Folketingssalen.

Men det, der er afgørende ved husdyrloven, er, at der bliver bedre velfærd og også en langt mindre miljøbelastning. Og det er jo det, der er helt afgørende, og som også kommer til at give et langt mere velfungerende dansk landbrug, fordi miljøbelastningen bliver langt lavere. Og så synes jeg sådan set ikke, at det giver mening at bevæge sig ind på alle mulige hypotetiske spørgsmål, som hr. Kristen Touborg meget gerne vil diskutere. Det, der er afgørende ved husdyrloven, er, at miljøbelastningen bliver mindre. Og det er også muligt at få en mindre miljøbelastning, selv om antallet af dyr er det samme eller der måske er en stigning i antallet af dyr, fordi de teknologiske krav, der bliver stillet, kommer til at give en mindre miljøbelastning.

Kl. 13:19

tyske forsvarsminister har bebudet tysk tilbagetrækning begyndende allerede i 2010 med henblik på at være helt ude i 2013. Den afghanske præsident sagde i sin tiltrædelsestale, at de afghanske sikkerhedsstyrker i løbet af de næste 5 år selv skulle overtage hele ansvaret for sikkerheden i Afghanistan. Og endelig har NATO's generalsekretær givet udtryk for, at NATO allerede fra 2010 kan begynde en tilbagetrækning af NATO-styrker.

Kl. 13:19

Spørgsmålet er så, hvor den danske regering forestiller sig at de danske soldater i Afghanistan passer ind i det tilbagetrækningsmønster.

Kl. 14:01

Formanden:

Nu vil jeg sige, at jeg jo er stor tilhænger af personlig frihed, og vi skal også have stor fleksibilitet, men egentlig er det sådan, at man giver spørgsmålet, som det er oversendt, og så svarer ministeren, og så har man bagefter sine 2 minutter. Men vi er fleksible – her indledningsvis i hvert fald. (*Klaus Hækkerup* (S): Det klæder formanden).

Hvis udenrigsministeren også er i stand til at komme med det svar, der var forberedt på nærværende spørgsmål, er det velset. Værsgo.

Kl. 14:01

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

[Lydudfald] ... komme med et andet svar end det, jeg har forberedt.

Jeg vil godt lige dementere på NATO's generalsekretærs vegne. Han siger til Ritzau den 20. november kl. 13.12:

»Jeg vil advare kraftigt mod enhver snak om dét, der hedder en exit-strategi. Jo mere man snakker om det, jo mere bliver den afghanske befolkning bange for, at de internationale tropper vil forsvinde, så de bliver ladet alene tilbage med Taliban. Det kan blive en selvforsvækkende ond cirkel, fordi de vil vende sig væk fra de internationale tropper og over mod Taliban ...«.

Så det er jo stort set det modsatte af det, hr. Klaus Hækkerup fremlagde. Men lad det nu være. Det afgørende er en væsentlig debat, og det er en væsentlig debat, og jeg er glad for, at vi får disse debatter, for det er et meget væsentligt engagement, og desværre mister vi soldater derude.

Vi taler ikke om exit; vi siger det samme, som præsident Obama har sagt i går, ifølge aviserne i dag, nemlig at jobbet skal gøres færdigt. Man kan ikke tage derud og så løbe derfra for derved at skuffe alle de afghanere, der troede, at de nu fik moderne fremgang og udvikling. Men vi har jo hele tiden forudsat, at der ville komme forandringer under forløbet, og at formålet selvfølgelig er, at Afghanistan kan tage vare på sig selv.

Der er nogle, der hævder, at der ikke findes en strategi for indsatsen. Den vil jeg godt vise hr. Klaus Hækkerup her. Den hedder »Den danske indsats i Afghanistan 2008-2012« og er bl.a. lavet af Socialdemokratiet, som hr. Klaus Hækkerup er medlem af. Jeg vil godt have lov at læse op fra den, for den er der alt for mange, der har overset:

»Det overordnede formål med den danske indsats i Afghanistan er at bidrage til national, regional og global sikkerhed ved at forhindre, at landet igen bliver et fristed for terrorister. Samtidig skal den danske indsats bidrage til fremvæksten af et stabilt og mere udviklet Afghanistan, som kan tage vare på egen sikkerhed, fortsætte en demokratisk udvikling og fremme respekten for menneskerettigheder.«

»Målet er« – skriver vi – »at Danmark får en mere tilbagetrukket militær rolle i strategiperioden, hvor den danske indsats i stigende grad fokuseres på træning og uddannelse. Samtidig øges indsatsen for træning af politiet.«

Og på side 33 præciserer vi, at i 2011 – for vi har jo lavet en strategi for, hvordan det skal ske – skal der være »skabt forudsætninger for, at de afghanske sikkerhedsstyrker kan gennemføre operationer

Formanden:

Tak til hr. Kristen Touborg, og tak til miljøministeren.
Hermed sluttede spørgetimen.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 14.00.
Mødet er udsat. (Kl. 13:20).

Kl. 13:19

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:00

Formanden:

Mødet er genoptaget.

Første spørger er hr. Klaus Hækkerup med spørgsmål til udenrigsministeren.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 411

1) Til udenrigsministeren af:

Klaus Hækkerup (S):

Hvilke overvejelser gør regeringen sig om tilbagetrækning af de danske styrker fra Afghanistan?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:00

Klaus Hækkerup (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder:

Hvilke overvejelser gør regeringen sig om tilbagetrækning af de danske styrker fra Afghanistan?

Baggrunden for spørgsmålet er, at vi ser en række lande, der begynder at planlægge en tilbagetrækning. I Canada har den canadiske premierminister har bebudet en tilbagetrækning i 2011. Det hollandske parlament har i 2007 besluttet at trække sig ud til næste år. Den

på brigadeniveau sammen med ISAF og håndhæve den afghanske regerings autoritet i den centrale del af provinsen ...«.

Derfor er jeg i forhandlinger med England og med Afghanistan om at få en afghansk bataljon ned til Helmand, således at vi kan sikre, at afghanerne i år 2011 kan tage vare på mere sikkerhed.

Så skriver vi om 2012, at der skal være skabt forudsætninger i slutningen af året for »at de afghanske sikkerhedsstyrker selvstændigt kan gennemføre operationer på brigadeniveau og håndhæve den afghanske regerings autoritet i de vigtigste dele af provinsen ...«.

Det svarer jo helt til det håb, som Karzai udtrykte i sin tale. Her sagde han, at han håbede på, at de om 3 år kunne tage nogle områder og om 5 år det hele. Det håber jeg også.

Kl. 14:04

Formanden:

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 14:04

Klaus Hækkerup (S):

Lad mig først sige om det, jeg citerede af Anders Fogh Rasmussen, at det jo ikke er noget, jeg selv har opfundet. Der står faktisk her i Berlingske Tidende, en avis, som næppe nogen vil beskyldte for at være et socialdemokratisk talerør: »Fogh åbner for exit-plan i Afghanistan«. Og jeg vil tro, at overskriften er skrevet med så store bogstaver, at udenrigsministeren ligefrem vil kunne se den derfra, hvor han sidder. Den er skrevet af Ole Bang Nielsen den 17. november 2009, og det er selvfølgelig det, der ligger til grund for min bemærkning om Foghs udtalelser.

Så vil jeg spørge udenrigsministeren: Hvad er det for forudsætninger, udenrigsministeren taler om der skal være til stede, for at vi kan trække os ud? Det har regeringen været vidunderlig upræcis med. Der har været en målsætning om, at den afghanske hær skulle op på en styrke på 134.000 mand. Er det det, regeringen sigter efter, så den kan sige, at de så har så mange soldater, at de selv kan tage vare på egen sikkerhed. Hvor stor en politistyrke skal vi op på for at kunne sige, at de nu også kan tage vare på deres egen sikkerhed og sikre, at ret og orden bliver opretholdt? Hvor langt skal vi være i opbygningen af et domstolssystem i Afghanistan for at kunne sige, at de nu selv kan dømme de folk, de fanger, på ordentlig og forsvarlig vis? Det er jo alle den slags spørgsmål, som helt naturligt melder sig, når vi taler om, hvornår vi kan begynde at trække de danske soldater tilbage og gøre os de overvejelser, som en række andre lande, som jeg nævnte, bl.a. Tyskland, har gjort sig.

Kl. 14:06

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:06

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

[Lydudfald] ... meget varsom med at misbruge Tyskland her. Jeg er helt klart på det rene med den artikel af Ole Bang Nielsen. Den 17. november har hr. Klaus Hækkerup citeret fra, og det er derfor, NATO's generalsekretær 3 dage efter, den 20. november – bemærk datoen, derfor spurgte jeg til datoen – præciserede det, som jeg læste op før. Med lad nu ikke det her være en citatkrig, det er jo ligegyldigt. Spørgsmålene er væsentlige.

Der er en debat i Tyskland, og det forlydende om, at Tyskland er på vej ud, tror jeg ikke, man skal lægge alt i. Tværtimod vil Tyskland nok sende flere trænere ud. Men som vi også skriver her, skal forudsætningerne være, at vi skal understøtte befolkningens opbakning til de afghanske myndigheder, og vi skal opbygge en effektiv og selvstændig politistyrke. Det er stadig væk målet, og derfor skal vi have polititræning, og vi har altså 16 politifolk ude plus Kai Vittrup for at bidrage til træningen af politistyrkerne i Afghanistan. Det

er en meget vigtig position, vi har der, men ... Nu blinker den røde lampe, så hvis jeg får et spørgsmål til, går jeg videre.

Kl. 14:07

Formanden:

Ja, men nu er det hr. Kamal Qureshi som medspørger. Der skal nok blive givet et par sekunder ekstra bagefter. Og jeg vil da rose udenrigsministeren for at være så venlig selv overhovedet at registrere, at lampen lyser, for det er der er mange der slet ikke registrerer.

Hr. Kamal Qureshi, værsgo.

Kl. 14:07

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Jeg vil sådan set gerne prøve at komme lidt videre i den her diskussion om exitstrategien. Når vi her fra Folketingets side har prøvet at få fastsat nogle tidsrammer for en exitstrategi for de danske styrker – det giver jo et eller andet sted ingen mening at tale om exitstrategi, hvis man ikke i sine tanker har en eller anden tidsramme for det – er vi blevet skudt i skoene, at det er at gå Talebans og Al-Qaedas ærinde. Det er ikke direkte citater, for jeg har ikke citeret foran mig, men det er noget af det, bl.a. forsvarsministeren er blevet citeret for, når man har spurgt efter eller præsenteret en tidsramme for det.

Jeg vil meget gerne prøve at få et udsagn fra ministeren om, hvorvidt ministeren stadig væk mener, at det er at gå Talebans ærinde, når man kommer med et tidsperspektiv, og om han mener, at de lande, som f.eks. Tyskland, USA og andre, og de udenrigsministre, der faktisk kommer med et tidsperspektiv, så går Talebans ærinde.

Kl. 14:08

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:08

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Der er ikke nogen tvivl om i mit sind, at hvis vi skaber tvivl om, hvorvidt vi vil blive der, så er der en masse moderate, udviklingsorienterede afghanere, som ikke tør stole på, at vi bliver der. Det vil så betyde, at de ikke tør påtage sig de opgaver eller gøre de ting, som de gerne ville have gjort i et frit samfund.

Lad mig tage et eksempel. Hvis en ung kvinde siger, at hun egentlig gerne vil være sygeplejerske eller skolelærerinde og bidrage til sit lands udvikling, men får at vide, at vi går, så vil hun sige: Jamen når Taleban kommer tilbage, bliver min hals skåret over, skolen bliver brændt, pigerne bliver smidt ud af skolen – nej, jeg må nok hellere lade være. Det vil sige, at alt det, der skal bygges op i Afghanistan, bliver sat i stå. Så kan man kalde det hvis ærinde, man vil, men jeg vil bare kalde det tankeløshed.

Det er derfor, vi ikke taler om exit eller sætter exitdatoer på, for hvis vi gør det, har vi simpelt hen meddelt: Taleban kommer, og så får I skåret halsen over. Derfor vil vi hellere tale om transit, og det kan jeg så udvikle i mit næste svar.

Kl. 14:09

Formanden:

Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:09

Kamal Qureshi (SF):

Jeg kan så høre på ministeren, at ministeren rent faktisk mener, at man går Talebans ærinde, hvis man kommer med tidsrammer og peger på, at vi eksempelvis bør sætte en tidsramme, der går ud på, at vi bør trække os ud af Afghanistan inden for de næste 5 år, også fordi der er flere af de tidsrammer, som afghanerne selv har præsenteret, som virker, som om de vil kunne nå i mål. Omkring, hvorvidt de internationale styrker er der for at sikre, at sygeplejerskerne kan ud-

danne sig, og om det overhovedet er noget, som de føler sig kapable til lige nu, hvor de er i gang med at forsvare deres egne enheder, er en diskussion, som jeg tror vi kan tage en anden gang. Den når vi ikke inden for den tidsramme, der er.

Men det, der er afgørende for mig, er i hvert fald at få præciseret tingene, netop i forhold til om det betragtes som at gå Talebans ærinde, når man peger på tidsrammen. Hvad så med de udenrigsministre blandt vores allierede, som har peget på tidsrammer, og som har sagt: Lad os være ude inden for den tid? Går de så Talebans ærinde, og betyder det så, at det afghanske samfund har været gået i stå, når de – amerikanerne, tyskerne og andre – er kommet med de her tidsrammer, eller er det kun, når det er Danmark, der diskuterer tidsrammer, at det afghanske samfund går i stå?

Kl. 14:10

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:10

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen den situation i Canada og i Holland har jo stået på længe. Det er jo ikke noget nyt. Amerikanerne taler ikke om at gå ud en eller anden dato. Det, som præsident Obama er citeret for i dag, er: Get the work done. Han vil altså have arbejdet overstået. Det er der ikke nogen tidsramme for.

Man kan ikke sætte en tidsramme for, hvornår der er sikkert i Afghanistan. Og jeg kan ikke tage let på det her med sygeplejerskerne, som hr. Qureshi gjorde og henviste til en anden debat. Det er jo det, det hele drejer sig om, nemlig at landet kan blive udviklet, således at befolkningen vender sig kraftigt imod Taleban. Kun 7 pct. maks. går ind for Taleban, men vi ved jo fra nazismen og kommunismen, hvordan nogle meget små indædte terrorgrupper kan terrorisere et samfund til at lade dem få magten for dog at få fred. Så får de Talebans fred. Og det betyder, at der så kommer træningslejre.

Hvor mange terrorister blev uddannet af Taleban og Al-Qaeda imellem 1996 og 2001, hvor de havde magten? Ja, ifølge den bog, jeg har henvist til tidligere, Ahmed Rashids »Descent into chaos«, altså nedgang til kaos, er der op til 30.000 terrorister uddannet i den periode. Hvor mange tror hr. Qureshi der kan blive uddannet, hvis man siger: O.k., så får I Afghanistan – og så kan I for resten også få Pakistan med?

Vi kan jo også se, hvordan de terrorister, der fanges rundt omkring i verden i dag, har været i de bjergområder. Så jeg synes ærligt talt ikke, jeg vil tale om at gå et ærinde eller ej, jeg vil tale om at tænke sig fornuftigt og godt om.

Kl. 14:12

Formanden:

Så er det hr. Klaus Hækkerup, værsgo.

Kl. 14:12

Klaus Hækkerup (S):

Tak for det. Jamen jeg vil meget gerne også appellere til udenrigsministeren om at tænke sig fornuftigt og godt om.

En af de ting, som er strategien fremover for mig at se, er at få afghanerne til selv at tage ansvaret for deres egen situation alvorligt. Det vil sige, at de ikke bare skal bruge det, at Vesten er der, som en bevægt hovedpude, de kan hvile hovedet på, men at de må gøre sig klart, at de selv har et ansvar, og at de selv kommer til at overtage ansvaret. Det vil også gøre det sværere for Taleban at kæmpe imod afghanere og ikke imod – i gåseøjne – vantro, som de jo siger.

Når udenrigsministeren siger, at han ikke kan sætte en dato for, hvornår man skal trække sig ud, er det klart, at der så også her i min optik bliver tale om en gradvis tilbagetrækning, efterhånden som den afghanske hær og det afghanske politi selv kan tage over.

Derfor er mit præcise spørgsmål til udenrigsministeren: Hvor stor forestiller den danske regering sig at den afghanske hær og den afghanske politistyrke skal være, før det er relevant at begynde en tilbagetrækning?

Kl. 14:13

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:13

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Så enkelt kan det jo ikke stilles op. Men jeg er meget glad for de nuanceringer, som er kommet nu fra hr. Klaus Hækkerup. Vi er jo fuldstændig enige i, at strategien er at få afghanerne til at tage ansvaret for deres situation alvorligt. Det er derfor, vi understreger meget, meget kraftigt over for præsident Karzai, at der må gøres op med korruptionen, der må gøres op med narkoøkonomien, der må gøres op med krigsherrerne, som man ikke kan blive ved med at bygge på, der må mere udvikling i landdistrikterne, der må komme langt mere tilstedeværelse fra Kabulregeringens side ude i landet, så de oplever, at det her er en regering for dem alle sammen, altså også for dem. Det er vi helt enige om. Det er det, det går ud på. Derfor har vi også civile rådgivere, og derfor har vi den store brede spektrerede indsats derude. Det er fuldstændig rigtigt. Det betyder så også, at Taleban i kraft af den udvikling vil få færre og færre chancer for at rodfæste sig igen. Det er vi enige om, det er jo fint.

Jeg er også glad for nuanceringen med ordene om en gradvis tilbagetrækning. Ja, formålet er jo ikke at blive der evigt, men at rykke det. Nu skal jeg så komme med tallene. De tal, man normalt har talt om, er sikkerhedsstyrker på 230.000-250.000 mand. Nogle taler om 400.000 i den nye strategi. Den ligger ikke færdig. Vi har ikke Obamas nye strategi.

Kl. 14:14

Formanden:

Et kort spørgsmål fra hr. Klaus Hækkerup. Det er det sidste.

Kl. 14:14

Klaus Hækkerup (S):

Da amerikanerne trak sig ud af Vietnam, opretholdt de støtte til den sydvietnamesiske regering i en periode på 2 år. Og da de trak den støtte væk, brød systemet i Sydvietnam sammen under presset fra Nordvietnam.

Mit spørgsmål er: Hvor store midler forestiller den danske regering sig at det vil være nødvendigt at tilføre regeringen i Kabul, i årene efter man har trukket sig ud? Hvor meget forventer vi, at vi skal give for at kunne sikre, at der er en hær og et politivæsen, der er stort nok og stærkt nok til at sikre opretholdelse af ro og orden og sikre, at Taleban ikke bliver en ny brik i det internationale magtspil? Hvad er det, vi langsigtet må se i øjnene vi kommer til at betale, når vi er færdige med den militære indsats?

Kl. 14:15

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:15

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det sidste er der ikke nogen der har nogen tal på overhovedet, for vi kender jo ikke den situation, altså hvor langt det civile samfund er kommet, i det øjeblik de har overtaget nok sikkerhed. Om 5 år håber Karzai på, at det er sket. Så kan de overtage al sikkerheden, og så kan vi være mere tilbagetrukket, ligesom vi var i Irak. De sagde, at nu ville de overtage sikkerheden selv, det sagde deres udenrigsminister til mig og derefter Maliki. Og så rettede vi ind og spurgte: Hvad

kan vi så hjælpe jer med? Og så øgede vi den civile rådgivning i Bagdad. Det er jo sådan, det foregår. Og vi vil stadig væk have civile rådgivere derude. Vi vil formentlig også stadig væk give bistand derude, således at man kan få udviklet landdistrikterne og ikke falder tilbage til narkoøkonomien. Men at komme med et tal her ville jo være fuldstændig hypotetisk.

Jeg må sige vedrørende Sydvietnam, at det hele drejer sig om at undgå at komme i en Sydvietnamsituation, altså så Taleban ikke kan komme tilbage. Derfor er det, det er så vigtigt, at vi har den her Compact, som det hedder, dvs. en samlet aftale med Afghanistan om, at vi kommer og bidrager til sikkerheden. De bidrager til den politiske udvikling med et samfund, der er bygget på retfærdighed, rule of law, og som har en udvikling, der betyder, at befolkningen simpelt hen ikke vil acceptere nogen form for Talebantilbagevenden.

Kl. 14:16

Formanden:

Tak til hr. Klaus Hækkerup.

Næste spørger er hr. Kamal Qureshi, og det er også et spørgsmål til udenrigsministeren.

Kl. 14:16

Spm. nr. S 419

2) Til udenrigsministeren af:

Kamal Qureshi (SF):

Vil Danmark insistere på at gennemføre de i Goldstonerapporten anbefalede undersøgelser af krigsforbrydelser begået af begge parter i Gazakonflikten - og hvilke konsekvenser skal det få for Danmarks og EU's forhold til Israel, hvis ikke de lever op til rapportens anbefalinger?

Skriftlig begrundelse

Goldstonerapporten er blevet godkendt i FN, men her valgte Danmark at stemme blankt i forbindelse med dennes vedtagelse på FN's generalforsamling.

Formanden:

Man starter med at stille spørgsmålet, og så svarer ministeren.

Kl. 14:16

Kamal Qureshi (SF):

Ja tak. For ikke så længe siden havde jeg ministeren i salen for at spørge lidt i forhold til diskussionen om krigen i Gaza og Goldstonerapporten, hvor ministeren kom med nogle meget stærke meninger om, hvad der skulle gøres. Det virker, som om det er blevet ved ordene herinde, så jeg vil meget gerne have lejlighed til at spørge ministeren, hvilke handlinger ministeren har lavet, siden vi havde debatten herinde sidst.

Kl. 14:17

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:17

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Ja, vi havde debatten for 3 uger siden, så hr. Qureshi kender jo udmærket vores indstilling til Goldstonerapporten og ved også, at vi synes, at forbrydelser mod menneskeheden, som Hamas anklages for i Goldstonerapporten, skal undersøges, og at Israel skal undersøges for overtrædelse af krigens love, som Israelangrebet anklages for. Det har jeg også i mine samtaler med Israels udenrigsminister Liebermann sagt ved flere lejligheder og også, siden vi sidst havde drøftelsen her.

Men siden da har Goldstonerapporten også været drøftet i FN. Der kan jeg oplyse til hr. Qureshi, som garanteret ved det, at vi afstod fra at stemme i FN's Generalforsamling den 5. november om resolutionsteksten, som var fremsat af den palæstinensiske autoritet som opfølgning på Goldstonerapporten om Gazakonflikten.

Forinden havde vi rent faktisk arbejdet for, at EU kunne blive enige med palæstinenserne om en resolutionstekst, som alle EU-lande kunne stemme for, og vi havde faktisk også konstruktive og lovende forhandlinger med palæstinenserne, men i sidste ende besluttede palæstinenserne at sætte deres oprindelige resolutionsforslag, altså uden de ændringer, vi havde bedt om, til afstemning. Derfor kunne vi ikke støtte den, fordi teksten var uafbalanceret i beskrivelsen af Gazakrigens oprindelse, idet man helt glemte, at Hamas jo havde sendt raketangreb i hovedet på Israel, hvilket fik Israel til at reagere.

På den baggrund besluttede vi, at vi afstod fra at stemme. Det gjorde flertallet af EU-landene også. Blandt de lande, som afstod fra at stemme, skal jeg her nævne formandslandet Sverige, United Kingdom og Frankrig. Så det var altså en generel indstilling og overvejende indstilling, at rapporten nu var blevet gengivet så tilpas uafbalanceret i resolutionsteksten, at vi ikke kunne støtte den.

Kl. 14:19

Formanden:

Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:19

Kamal Qureshi (SF):

Ja tak. Jeg takker for forklaringen omkring selve resolutionsteksten og debatten omkring den. Der kan være grunde til, at man har en vis form for fællesskab i forhold til EU-landene, når man stemmer om en sådan resolution.

Det, jeg er meget interesseret i at arbejde lidt videre med, er det, ministeren sagde, sidste gang vi havde denne diskussion. Jeg citerer ministeren fra debatten sidst:

»Vi anser det for at være af største vigtighed, at seriøse og troværdige undersøgelser af de fremsatte anklager på den baggrund gennemføres af begge parter. Det er også en af hovedanbefalingerne i rapporten, som vi støtter.«

Så siger ministeren videre om denne undersøgelse, at det er meget alvorligt, og at man skal få lavet undersøgelsen.

Grunden til, at jeg citerer ministeren for det, er for at sige, at vi i debatten sidst sådan set var enige om nødvendigheden af og alvoren i for begge parter at få lavet de undersøgelser. Så jeg vil gerne høre, hvad ministeren har gjort af tiltag siden sidst for at presse israelerne til at få lavet de undersøgelser, som israelerne jo har været meget modvillige til at få gjort.

Kl. 14:20

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:20

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu er »siden sidst« jo ikke så lang tid siden, og vi mødes jo nok også snart igen. Så det er jo ikke således, at man kan have breaking news, hver gang man møder hr. Qureshi.

Men jeg har jo rent faktisk, ligesom jeg sagde i mit tidligere svar, taget det op over for Israels udenrigsminister og sagt direkte til ham: Lav nu de undersøgelser. Det er jo også, hvad Goldstonerapporten siger: De skal gøre det selv. Det er også det, FN's Generalforsamling siger.

FN's Generalforsamling vedtog jo så den resolution, som vi undlod at stemme til, hvor man opfordrer generalsekretæren til inden for 3 måneder at fremkomme med en rapport om parternes opfølgning

på opfordringen til at gennemføre de pågældende undersøgelser. Det må vi jo afvente.

Ligesom generalsekretæren må afvente det, må hr. Qureshi også væbne sig med tålmodighed. Så kan vi mødes igen om 3 måneder for at se, hvad FN's generalsekretær så er kommet frem til, på baggrund af om den palæstinensiske autoritet har undersøgt krigsforbrydelserne begået af den palæstinensiske side - det kaldtes jo endda forbrydelser mod menneskeheden i Goldstonerapporten - og om Israel har foretaget sine undersøgelser.

Men jeg har altså gentagne gange siden sidst sagt det til Israels udenrigsminister: I bør undersøge det her. I er jo et retssamfund. Derfor må man formode, at I gør det.

Kl. 14:21

Formanden:

Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:21

Kamal Qureshi (SF):

Man kan sige, at det her jo kan udvikle sig til et langvarigt venskab med vores hyppige møder her.

Det kan godt være, at det for ministeren virker som utålmodighed. Det er jo ikke ligefrem, fordi tingene går fantastisk hurtigt i Mellemøsten i forhold til fredsforhandlingerne. Så jeg håber, at ministeren vil undskylde en vis grad af utålmodighed efter at få bevæget tingene bare en smule hurtigere end med den hastighed, som tingene bevæger sig i, hvis de overhovedet bevæger sig fremad og ikke baglæns.

Jeg synes jo sådan set, at ministeren tager problemstillingen ret alvorligt, og jeg citerer ministeren fra sidst, hvor han jo siger, at »Israel har krav på sin sikkerhed, men at man altså ikke skal smadre en befolkning for sin egen sikkerheds skyld. Det får man såmænd kun mere usikkerhed af på lang sigt.« Det er jeg enig i. Så det er sådan set ikke noget spørgsmål om, at man nu har sagt det til udenrigsministeren.

Jeg vil egentlig også godt høre, hvad man har gjort i forhold til EU-niveauet. Hvilke tiltag vil man gøre, hvis Israel ikke gør det, som man beder om?

Kl. 14:22

Formanden:

Så er det udenrigsministeren.

Kl. 14:22

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes, det er glimrende, at hr. Qureshi citerer mig fra sidst. Så behøvede vi jo slet ikke at komme igen, hr. Qureshi kunne bare være kommet ned og have læst det op. For jeg mener stadig væk, hvad jeg sagde sidst, og det vil sige, at vi er enige, så vi behøver for så vidt ikke at diskutere det længere.

Men det er et relevant spørgsmål, hvad der så er sket siden sidst; det er utrolig relevant. Der var så FN-diskussionen, hvor man ensidigt gav Israel skylden for krigen, hvad jeg synes er forkert, fordi Israel jo ikke havde reageret over for Gaza, hvis ikke de havde fået raketter i hovedet. Og senere i rapporten bliver disse raketangreb jo også omtalt som noget, der måske er en forbrydelse mod menneskeheden. Derfor burde det jo også have været med inde som årsag til krigen, når det længere henne i rapporten får et så kraftigt mærkat - et kraftigere mærkat, end Israel har fået på sig; det er om krigens love, mens det andet er forbrydelse mod menneskeheden. Det er jo forskellige mærkater.

Så har FN's Generalforsamling altså behandlet den, og de vil vende tilbage om 3 måneder, og det er så der, jeg siger: Jamen så nytter det jo ikke med vores utålmodighed, når de har fået 3 måneder. Men jeg har opfordret til, at man forventer sig mere af Israel som et rets-

samfund. Vi forventer os ikke så meget af palæstinenserne, slet ikke i Gaza, for de udgør slet ikke noget retssamfund. Men de skal da også undersøges, og det står også i resolutionsteksten: at de også skal undersøges.

Kl. 14:23

Formanden:

Hr. Kamal Qureshi. Det er igen et kort spørgsmål.

Kl. 14:23

Kamal Qureshi (SF):

Så lad mig da i hvert fald prøve at komme med nogle konkrete og direkte spørgsmål til ministeren, så han ikke føler, at han bare bliver citeret - hvilket jo vel ikke er det værste, kan man sige.

Efter at resolutionen blev vedtaget, siger chefen for FN's Menneskerettighedsråd, Navi Pillay, i forhold til Goldstonerapporten, at hun ønsker upartiske, uafhængige, hurtige og effektive undersøgelser af de påståede krigsforbrydelser - det er vi enige om - og hun fortsætter med at sige:

En kultur af straffrihed fortsætter med at sejre i de besatte områder og i Israel.

Det sagde hun også før afstemningen, og det er vi også enige i. Det, hun så siger, og som jeg gerne vil høre om ministeren er enig i, er, at gør de to parter ikke det - som hun så snakker om, netop iværksætter undersøgelser - bør FN's Sikkerhedsråd sende sagen til Den Internationale Straffedomstol. Hvad er regeringens holdning til den fremgangsmåde, altså at hvis der ikke inden for de 6 måneder sker noget, vil man sende sagen til Straffedomstolen?

Kl. 14:25

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:25

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

I resumeet til sidst glemte hr. Qureshi noget meget vigtigt. Man kan ikke sende den til ICC, altså Straffedomstolen. Det er Sikkerhedsrådet, som skal gøre det, sådan som citatet også var. Det har vi jo også snakket om, vil jeg sige til hr. Qureshi. Tror hr. Qureshi, at Sikkerhedsrådet sender den til ICC? Det tror hr. Qureshi jo ikke selv, så det er altså ikke noget særlig godt forslag.

Det vil sige - for at vende tilbage til noget vigtigere, som hr. Qureshi sagde - at tingene ikke går hurtigt i Mellemøsten, hvad angår fredsforhandlingerne. Det er jeg fuldstændig enig, og hr. Qureshi ved jo også godt, at den danske regering gør alt, hvad den kan, for at sætte gang i dem. Både med Syrien, med Palæstina og med Israel er vi jævnligt i kontakt. Det er for at finde forskellige måder til at få det i gang igen. Jeg har så sent som inden for de sidste 10 dage været i kontakt med både palæstinenserne og israelerne og tidligere - det ved hr. Qureshi jo også - haft tæt kontakt med Syrien.

Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi kommer i gang igen, men der kan jeg bare sige, at Israel desværre - desværre - jo ikke vil opfatte det her som fremmede. De siger jo hele tiden, at hvis vi fremmer den rapport, fremmer det ikke fredsforhandlingerne. Så man skal lige vælge, hvad side man vælger: Vil man have fredsforhandlinger, eller vil man have en rapport? Vi synes, at man skal have begge dele. Vi synes, at man skal have begge dele, fordi forbrydelser ikke skal kunne gå ustraffet hen. Derfor opfordrer vi Israel til at undersøge sagerne, ligesom vi opfordrer palæstinenserne til det.

Israel siger, at de faktisk er i gang med at undersøge en lang række sager - nogle af dem ligger inden for Goldstonerapporten, nogle uden for, men de kører altså selv sager. Nu må vi jo så se, om de undersøgelser, der skal foretages - for der står jo ikke nødvendigvis i Goldstonerapporten, at det skal være internationale undersøgelser, der står i første omgang, at det skal være nationale undersøgelser -

kommer i gang. Vi kan kun appellere til det, for vi er enige om, at forbrydelser mod menneskeheden, men også overtrædelse af krigens love, jo ikke skal gå ubemærket hen.

Kl. 14:26

Formanden:

Hermed sluttede spørgsmål 2.

Spørgsmål 3 er også stillet af hr. Kamal Qureshi til udenrigsministeren.

Kl. 14:26

Spm. nr. S 431

3) Til udenrigsministeren af:

Kamal Qureshi (SF):

Hvilke krav vil ministeren præsentere for Israels udenrigsminister, før Danmark støtter en genoptagelse af forhandlingerne om en opgradering af Israels handelsaftale?

Skriftlig begrundelse

Israels udenrigsminister har lige været på besøg i Danmark, hvor dette var en del af dagsordenen. Men samtidig har Israel netop gjort det klart, at Israel vil udbygge sine bosættelser i Østjerusalem i strid med internationale aftaler.

Formanden:

Her vender vi tilbage til det, der egentlig er regelsættet, nemlig at man læser spørgsmålet op, så svarer ministeren, og så har man bag efter 2 min. og to gange 1 min. Så værsgo til hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:27

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Man kan sige, at det jo i høj grad er en fortsættelse af det første spørgsmål, hvor vi sådan set ... ja, her kommer spørgsmålet:

Hvilke krav vil ministeren præsentere for Israels udenrigsminister, før Danmark støtter en genoptagelse af forhandlingerne om en opgradering af Israels handelsaftale?

Kl. 14:27

Formanden:

Det var korrekt. Og så er det udenrigsministeren. Værsgo.

Kl. 14:27

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Ja, her har vi jo også været før. Vi har ved flere lejligheder i Folketinget redegjort netop for forholdet mellem EU og Israel og herunder også nærmere for status for forhandlingerne om en opgradering af dette forhold. Det er også sket før.

Det besøg, vi i Danmark havde for nylig af udenrigsminister Lieberman, har ikke ændret på noget i denne forbindelse, og vi drøftede rent faktisk slet ikke spørgsmålet. Situationen er den, at EU og Israel har forlænget den nuværende handlingsplan under associeringsaftalen. Det er aftalt, at forlængelsen vil gælde indtil udgangen af 2009, og forløbet har været følgende:

Som bekendt besluttedes det på Associeringsrådet med Israel i juni 2008 gradvist at styrke samarbejdet både i forhold til den politiske dialog og i forhold til sektorpolitikkerne, sidstnævnte i form af en revideret handlingsplan for samarbejdet. I erkendelse af at omstændighederne imidlertid siden den seneste Gazakonflikt – det er noget, vi talte om – ikke har tilladt en fortsættelse af arbejdet med opgraderingen, foreslog EU at forlænge handlingsplanen, indtil der var opnået enighed om en ny plan. Israel indvilgede i en forlængelse indtil udgangen af 2009 – det er altså snart.

Det er holdningen i EU-kredsen, at situationen fortsat ikke har ændret sig på en måde, som i øjeblikket vil gøre en ny handlingsplan

acceptabel for EU. Der er selvfølgelig en sammenhæng til fredsprocessen, og der foreligger derfor heller ingen aktuelle planer fra Kommissionen eller formandskabet om at gå videre i sagen. Regeringen deler den opfattelse af situationen, men håber, at omstændighederne snart vil muliggøre en opgradering, f.eks. når man kommer i gang med fredsprocessen seriøst. Hvis dette ikke bliver inden udgangen af 2009, er det min forventning, at man fra EU's side vil tage initiativ til en yderligere forlængelse af den eksisterende handlingsplan. Altså er der ingen opgradering på grund af situationen.

Kl. 14:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:29

Kamal Qureshi (SF):

Det vil sige, at det er rigtigt forstået, at ministeren siger, at man ikke drøftede det med Israels udenrigsminister. Det er sådan, jeg hørte ministeren sige det. Det overrasker mig egentlig lidt, fordi sidst vi havde en debat her i Folketingssalen med ministeren – og det var jo så, inden ministeren mødtes med Israels udenrigsminister – havde vi netop også en diskussion om, om det her var et af de tiltag, man kunne tage over for den israelske udenrigsminister.

Jeg har sådan set ikke siddet og kigget teksten igennem, det skal jeg nok gøre til næste gang, vi ses, men sådan som jeg husker det, nævnte udenrigsministeren, at det var en af de ting, man ville drøfte med den israelske udenrigsminister. Jeg tog det for givet, at når ministeren sagde det, ville det være et tema, ministeren ville tage op med Israels udenrigsminister, også fordi man jo ved, at det er noget, Israel er optaget af. Så jeg er skuffet, hvis det er tilfældet, at man ikke har taget det op, også fordi det jo er et af de steder, hvor Danmark og EU som handelspartnere har mulighed for at presse Israel. Det er jo et af de redskaber, vi har, for at presse Israel, hvis israelerne ikke følger de internationale retningslinjer, ikke følger det, som Danmark og EU-landene gerne vil have med hensyn til overholdelse af menneskerettighederne, med hensyn til at lave de undersøgelser i forhold til Goldstonerapporten, med hensyn til ophævelsen af blokaden af Gaza, altså adgang til civile nødvendigheder for Gazas befolkning, adgang til genopbygningsmaterialer for Gazas befolkning og alle de forskellige elementer.

Så det undrer mig meget, at man ikke har det, og jeg vil også gerne høre, hvornår regeringen har tænkt sig at tage den drøftelse med den israelske regering om det i forhold til handelsaftalerne.

Kl. 14:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Udenrigsministeren.

Kl. 14:30

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes, at hr. Qureshi vender det lidt på hovedet. Når vi har sat opgraderingen i stå, skal der jo ske noget, før vi sætter den i gang igen. Når vi så ikke sætter den i gang igen, er det, fordi der ikke er sket noget. Så det er altså en fuldstændig klar markering: Når jeg ikke tager det op, er det, fordi jeg ikke er tilfreds med udviklingen. Hr. Lieberman og jeg drøftede det jo i september måned i New York, hvor jeg sagde, at der ikke kunne blive tale om opgradering på grund af den eksisterende situation. Hvorfor skulle jeg så tage det op igen? Det er jo ikke nogen straffeaktion, for vi taler ikke om at ophæve den aftale, der er. Vi taler om ikke at opgradere aftalen. Det er det, der er pointen.

Der har jeg så også understreget nogle af de ting, som hr. Qureshi nævner. Der skal være adgang for de ting til Gaza, som hr. Qureshi nævnte. Det tog vi faktisk også op, sidst vi var sammen. Det har jeg også drøftet indgående med udenrigsministeren og med Israels Am-

bassade her i Danmark, f.eks. at de danske ting, der blev stoppet, ikke skulle ske igen. Nu blinker den rødt, men jeg får et nyt spørgsmål, og så skal jeg komme med et videre svar.

Kl. 14:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:31

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Jeg vil jo grundlæggende sige, at det undrer mig, at den her regering, som hele tiden har slået op sig op på at være konsekvensregeringen og at handlinger skal have konsekvenser og andet, lige præcis i den her situation ikke på nogen måde tager sagen op med den israelske udenrigsminister i forhold til, hvilke konsekvenser det kan have for Israel, hvis Israel fortsætter sin kurs, hvor man ignorerer internationale henvisninger, hvor man ignorerer internationale opfordringer til at lave undersøgelser, hvor man ignorerer Danmarks og EU's opfordringer til at tillade adgangen til civile nødvendigheder til befolkningen i Gaza.

Så det undrer mig sådan set, at man ikke siger til Israels udenrigsminister, når man har haft lejlighed til det, når nu Israels udenrigsminister var her, at man vil sætte nogle præcise mål for, hvad der skal til, før man vil opgradere de handelsaftaler. Sagde man bare: Vi fortsætter bare, sådan som tingene er? Hvis jeg havde en god ven, som opførte sig meget, meget dårligt, som jeg synes Israel gør i de her situationer lige nu, så ville jeg da ikke alene bare sige ham: Ved du hvad, vi fortsætter bare venskabet, som det er. Så ville jeg da sige: Prøv lige at høre, jeg synes, du skal gøre sådan og sådan, ellers kan vi ikke fortsætte, sådan som tingene er lige nu. Det forstår jeg ikke at udenrigsministeren ikke gør, og jeg forstår heller ikke, at man helt klart afviser, at man så også må se på de eksisterende handelsaftaler.

Kl. 14:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Udenrigsministeren.

Kl. 14:33

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Ja, nu kom det jo frem til sidst. Dér stak det jo frem. Det er jo det, vi hele tiden møder fra SF's side, at man skal straffe Israel og belønne Hamas.

Det, der er tale om her, er, at hvis jeg nu begynder at sige, at den eksisterende aftale skal ophæves, så behandler jeg parterne fuldstændig forskelligt. Så straffer jeg Israel, samtidig med at jeg sender penge til Gaza. Det er jo faktisk ikke fair. Vi arbejder meget med fredsforhandlingerne, men det ville jo være direkte gift for fredsforhandlingerne, hvis Danmark skulle optræde så ensidigt.

Det, der er tale om her, er, at det jo har konsekvens – det er det, hr. Qureshi ikke rigtig vil forstå – når vi siger: I kan ikke få opgradering på grund af det forløb, der har været siden Gaza. Samtidig er der de andre ting: bosættelserne, Østjerusalem og alle de ting, som har været nævnt i den senere tid, dem har jeg jo taget op med hr. Lieberman og sagt, at det skal ophøre, hvis man skal have fredsforhandling. Jeg har sagt det så klart, som at man ikke kan forhandle med Abbas, samtidig med at man gør hans land mindre bag ryggen på ham, mens man forhandler. Det er da en klar meddelelse.

Kl. 14:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Pernille Frahm som medspørger.

Pernille Frahm (SF):

Grunden til, jeg har meldt mig som medspørger, er, at jeg ikke rigtig synes, at ministeren svarer på de ting, der bliver spurgt om, og jeg synes, der er nogle ting i de svar, der kommer, som undrer mig meget. Ministeren siger f.eks. nu her til sidst, at der ingen grund var til at tage sagerne op med Lieberman, da han var her; det skulle man kun gøre, hvis der var noget nyt.

Synes udenrigsministeren ikke, det er nyt, at den israelske regering så tydeligt har valgt at blæse på alle henstillinger fra såvel EU som den amerikanske administration om bosættelserne? Man vælger at udbygge, helt klart i strid med alle henvendelser fra EU, fra kvarteret, sådan set også fra FN – fra de folk, der har haft mulighed for at ytre sig der – og i særdeleshed fra den amerikanske administration, som Danmark jo ellers nok plejer at kunne finde ud af at læne sig op ad.

Det er da en ny udvikling, og burde ministeren så ikke efterfølgende have taget det op med Lieberman og sagt: Det kører den gale vej, det kører ikke engang blot i stå; det kører den forkerte vej, og den israelske regering direkte ansvarlig for det?

Kl. 14:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Udenrigsministeren.

Kl. 14:35

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Altså, nu må fru Frahm prøve at høre efter: Jeg har nu stået her og tre gange sagt, at vi har sagt til udenrigsminister Lieberman, at bosættelserne skal ophøre, at man ikke skal gøre Abbas' land mindre, mens man sidder og forhandler med ham, at man skal holde op med det, man har lavet i Jerusalem, at man skal give adgang for nødhjælp og for humanitære ting til Gaza. Jamen det er jo blevet sagt. Hvad er det så fru Frahm efterlyser? At jeg skal begynde at straffe? Straffen ligger i, at vi ikke opgraderer. Men pludselig at begynde at nedbringe den eksisterende aftale uden så at foretage sig noget over for Gazaområdet, hvilket er negativt, og hvilket jeg ikke vil, er da uafbalanceret.

På mine møder her i Danmark med hr. Lieberman koncentrerede jeg mig om fredsforhandlingerne, som jeg faktisk synes er temmelig vigtige. Og hvis SF havde så mange ting, de ville sige til hr. Lieberman, hvorfor sagde de det så ikke? Jeg havde faktisk SF med til frokost med hr. Lieberman, men jeg hørte da ikke SF sige de ting til hr. Lieberman, som de står her og siger. Hvad var egentlig det for noget? Hvorfor kommer de til en frokost med Lieberman og så ikke siger de ting, som de kan sige til mig? Det havde måske været mere relevant, de havde sagt det til hr. Lieberman. Kan jeg få en forklaring på det?

Kl. 14:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pernille Frahm.

Kl. 14:36

Pernille Frahm (SF):

Ja, næste gang kunne udenrigsministeren jo invitere mig, så skal det sandelig nok blive sagt, det skal jeg love.

Men hvis det er en straf i udenrigsministerens øjne, at man vælger ikke at opgradere en i forvejen ganske, ganske god aftale, man har, hvis det er en straf, at man vælger ikke at fylde ekstra forgyldninger på, må jeg sige, at det i mine øjne er en ganske besynderlig form for straf. I mine øjne er en straf, at man fratager folk noget, de ellers har. Det er ikke en straf at sige: Godt, så får I ikke lov til at være endnu bedre stillet, end I ellers var.

Så hvis man skulle snakke om en skævhed i måden at behandle de to parter på, er det da i høj grad en skævhed, at man over for den ene part laver en total blokade af enhver kontakt og til den anden part siger: Vi fortsætter som hidtil; vi gør det bare ikke endnu mere lukrativt, end det allerede er. Kan ministeren se, der er en forskel?

Kl. 14:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Udenrigsministeren.

Kl. 14:37

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det kan jeg sandelig godt se, og SF's fuldstændig maniske antiisraelske politik kom jo igen frem her, for der står her, at vi skal fratage Israel det ene eller det andet. Jo, hvis vi skulle fratage Israel det ene eller det andet, skulle vi også fratage Gaza det ene eller det andet. Hvem er det, der holder Gaza oppe? Det er Europa. Hvis Europa tog hjælpen tilbage fra Gaza, var det jo endnu værre, end det er i dag.

Det vil sige, at for fru Pernille Frahm er situationen den, at vi altså skal straffe Israel, og så skal vi begunstige Gaza, som styres af Hamas, et totalitært styre. Det ser jeg overhovedet ikke nogen balance i, og det ville sætte Danmark totalt uden for enhver mulighed for at påvirke fredsprocessen. Så balancen ligger i, at vi hjælper befolkningen i Gaza, og at vi siger til Israel: Situationen er ikke sådan, at vi kan opgradere.

Kl. 14:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Kamal Qureshi for sidste runde.

Kl. 14:38

Kamal Qureshi (SF):

Altså, nu troede jeg lige, at ministeren og jeg var ved at udvikle et venskab, som vi kunne fortsætte med at have de næste mange onsdage, men jeg synes simpelt hen, at det er under bæltstedet, at man angriber SF for at være antiisraelske. Vi har gentagne gange, hver eneste gang vi har taget de her diskussioner, stået stærkt fast på Israels ret til selvforsvar, Israels ret til beskyttelse, Israels ret til eksistens, og vi har rost Israel for demokratiske tiltag, når de er kommet.

Det her er rent faktisk emner, som bliver taget op i Israel af israelerne. Israelerne er bekymrede over, hvordan tingenes tilstand er i dag. Det ved ministeren også godt, når han har været i Israel og har talt med de israelske parter: De er dybt bekymrede over, hvordan tingenes tilstand er for deres egen sikkerhed. Som ministeren også selv sagde – hvad jeg citerede tidligere, men som ministeren åbenbart ikke kan tage konsekvensen af i den her kontekst – gavner det ikke Israel sikkerhed at prøve at smadre en hel befolkning.

Så det er simpelt hen under bæltstedet at anklage SF for at være antiisraelske og at støtte Hamas. Det har vi på intet tidspunkt gjort. Det, vi er optaget af, er, hvordan vi får bevæget den her fredsproces på en ordentlig måde, og hvordan vi får stillet nogle klare krav til vores venner i Israel og til de samarbejdspartnere, vi har, om, at det her kan have nogle konsekvenser, hvis ikke Israel begynder at starte en proces, som gavner Israel selv. Og så synes jeg ikke, at det klæder ministeren, når han frem for at forholde sig til den diskussion anklager SF for at være antiisraelske, hvilket ministeren godt ved ikke passer.

Kl. 14:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Udenrigsministeren.

Kl. 14:40

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg har aldrig hørt hr. Qureshi forsvere Israel, aldrig. Jeg hørte heller ikke SF sige alle de ting, som han står her og siger om Israel, da Israels udenrigsminister var her. Der var en, der gjorde det, og det var Enhedslisten, som talte klart og tydeligt og sagde de ting ved frokosten, som Enhedslisten også siger her. Det gjorde SF ikke. Så kom dog, når I er inviteret til møderne, og sig det, som I står og siger her.

Så vil jeg godt sige: Israel har ret til selvforsvar – det siger hr. Qureshi – ja, men hvis Israel forsvarer sig, så kommer hr. Qureshi og vil straffe; jamen hvad er det for noget, hr. Qureshi? Prøv at gennemtænke jeres Israelpolitik. Vi fører en tobenspolitik, som betyder, at vi forlanger af Israel, at vi kræver af Israel, at de fremmer fredsprocessen. Vi har sagt: Stop bosættelserne, ophæv vejspærringer på Vestbredden, sørg for, at det økonomiske liv kan vokse. Og det vokser rent faktisk på Vestbredden, med flere procent vokser det økonomiske liv på Vestbredden. Der er altså blevet lyttet til os på Vestbredden.

Jeg henstiller til, at de lytter endnu mere til os om Vestbredden, således at fredssporet, som Abbas står for, bliver begunstiget ved, at Israel letter tilværelsen meget mere for Vestbreddens folk, ellers tror man ikke blandt palæstinenserne på, at fredssporet er bedre end krigssporet. Derfor er det så vigtigt.

Men altså, straffeaktioner og sige, at Israel har ret til selvforsvar, og så i øvrigt rende rundt og straffe dem bagefter, synes jeg ikke er balanceret. Man får ikke mig med til en uafbalanceret politik i Mellemøsten. Det fører ingen vegne.

Kl. 14:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Det var slut på spørgsmål 3.

Det næste spørgsmål er ligeledes stillet til udenrigsministeren, men af hr. Frank Aaen.

Kl. 14:41

Spm. nr. S 426

4) Til udenrigsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Hvad er udenrigsministerens reaktion på diskussionen om Afghanistanstrategien i USA, Storbritannien og Tyskland?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo til hr. Frank Aaen.

Kl. 14:41

Frank Aaen (EL):

Hvad er udenrigsministerens reaktion på diskussionen om Afghanistanstrategien i USA, Storbritannien og Tyskland?

Kl. 14:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Udenrigsministeren.

Kl. 14:41

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Der er altså naturligvis en god diskussion i hele verden om Afghanistan, og vi har også haft den med Afghanistan selv, også op til præsidentindsættelsen af Karzai.

Der har vi over for Karzai forlangt, at der skal laves antikorrupsionspolitik, antinarkotikapolitik, større udvikling i landdistrikterne, udvikling af retssamfundet, udvikling af kvindernes muligheder osv.

Det, der diskuteres de steder, som nævnes, er jo ikke exit, men transit. Det vil sige: Hvordan får vi sørget for, at afghanerne får ansvar for mere selv? Det er jo også det, hr. Brown udtrykker, nemlig en gradvis overtagelse fra afghansk side af flere og flere områder. Så

opgaven går ud på at træne afghanerne politimæssigt, militærmæssigt, så de i højere grad kan stå for sikkerheden, og at få en civil udvikling i Afghanistan, som betyder, at Afghanistans befolkning har tillid til retssamfundet, og det vil sige, at korrupsionen også skal kraftigt bekæmpes, hvilket Karzai jo lovede i sin tale. Nu skal vi holde ham fast på det.

Kl. 14:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:42

Frank Aaen (EL):

Det er med god grund, der er en stor diskussion om det her i andre lande. Den er meget større i andre lande end i Danmark af årsager, jeg endnu ikke helt har gennemskuet. Men hver eneste dag får vi jo meget dårlige meldinger om udviklingen i Afghanistan. Så sent som i dag er der meldinger om endnu et sørgeligt dødsfald, og andre dage er der andre nyheder om, at det går den forkerte vej. Og det, som ministeren lige har sagt om, at afghanerne skal overtage flere og flere områder selv, er jo ikke nyt. Det er jo blevet sagt i årevis. Det, som Anders Fogh Rasmussen og alle andre NATO-ledere over til Obama siger, nemlig at vi bare skal have flere soldater, og så skal vi have uddannet nogle flere afghanske soldater, er jo heller ikke nyt. Det er jo sådan set bare mere af det samme, det er mere af det samme, som allerede har vist sig ikke at virke, som tydeligere og tydeligere viser sig at virke modsat af det, der er hensigten.

Derfor er der også en anden debat i USA, i England, i Tyskland end den, som lederne står for. Der er jo en meget skarp debat i alle aviserne, hvor man virkelig debatterer, om ikke der skal en helt ny strategi til. Lad mig lige give et enkelt eksempel på den debat, for det har noget at gøre med, at afghanerne skal overtage opgaverne selv. Den berømte amerikanske journalist Daniel Ellsberg – ham, der afslørede løggen om USA's krig i Vietnam – skriver her: Det er aldrig lykkedes at få en befolkning til at kæmpe for udenlandsk indflydelse i deres eget land.

Jeg tror i virkeligheden, det er en meget præcis analyse af, at det er sådan. Når der står fremmede landes soldater i ens eget land, kan man ikke opbygge en støtte til den tilstedeværelse og til den indflydelse, der følger med det. Derfor vil jeg spørge udenrigsministeren, om ikke det er på tide at begynde at tænke i helt andre baner end bare mere af det samme, som for længst har vist sig ikke at virke.

Kl. 14:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Udenrigsministeren.

Kl. 14:44

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes, det er en meget, meget vigtig debat, hr. Frank Aaen fører, for det er jo den, vi har i alle hovedstæderne bag Afghanistanstrategien, og det er: Hvordan kan det gøres bedre? Jeg synes jo, det er sådan, at flere og flere lande bevæger sig over imod den danske strategi, den her trestrengede strategi, som er militær, som er genopbygning, og som er humanitær. Altså, vi har sat ind med bygning af skoler og med stipendier til skoleelever, så de kan bo i skolebyen, for det kan være stor afstand, og det kan være farligt, med udvikling af skolebøger – vi har været med til at lave 50 millioner skolebøger – og vi har været med til at fremme, at pigerne kan komme i skole osv. Det er det, der hedder genopbygning af landet, så det kan komme i gang med at leve. Vi har også lavet mikrokreditter, således at f.eks. 70 pct. – tror jeg – af mikrokreditterne går til kvinder, så de kan starte deres små virksomheder og derved også få en større selvstændighed i samfundet. En tredjedel – tror jeg – af de folkevalgte ved deres

sidste valg rundtomkring i provinsrådene blev kvinder. Så der har faktisk været fremskridt.

Nu blinker lampen altså desværre igen, men jeg kan sige, at jeg er enig i Ellsbergcitaten: Det er derfor, det drejer sig så kraftigt om at få udviklet de afghanske styrker, sådan som Karzai også ønsker, så de selv kan tage vare på den sikkerhed og det ikke er os, der skal gøre det. Men der kommer forhåbentlig et nyt spørgsmål.

Kl. 14:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:46

Frank Aaen (EL):

Jo, men det, der sker – det er jo rigtigt – er, at det så ikke er den danske hær, men det er først og fremmest danske udviklingsorganisationer og andre udviklingsorganisationer, der står for opbygning af skoler og sundhed og infrastruktur osv., et meget fint arbejde, men jo præcis ikke i de områder, hvor vi opererer, for der tør de ikke være, samtidig med at der er den militære indsats, som det er tilfældet. Men nu kan jeg jo se, at der er nogle, der snakker exitstrategi om f.eks. 6 år. Altså, skulle vi være i Afghanistan i 6 år, eller i 3 år eller 4 år under det, der sker i øjeblikket? Jeg tror, det er ødelæggende for den civile indsats, og det er jo det, Ellsberg i virkeligheden gør opmærksom på, nemlig at man altså ikke får afghanerne til at slås for andre landes styrkers indflydelse i deres land. Og derfor vil jeg sige – hvis jeg lige må komme med et andet forslag – at der nemlig er et forslag fra en tidligere afghansk udenrigsminister, der nu bor i New Zealand, som siger: Kunne man gå en anden vej og trække NATO-styrkerne ud og i stedet for forestille sig en fredsbevarende styrke fra muslimske lande? Var det ikke noget at overveje?

Kl. 14:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Udenrigsministeren.

Kl. 14:47

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen det er da bestemt noget at overveje, hvis vi kunne få muslimske styrker nok. Altså, noget af det, vi arbejder med nu, som så ikke skulle være mere af det samme, er jo, at landene omkring Afghanistan skal engageres mere.

Jeg var i Tadjikistan, som jo grænser op til Afghanistan i nord. Tadjikistan er meget interesseret, ikke i den militære, men i den civile hjælp med overrislingsanlæg, således at landbruget kan komme i gang og der også kan komme vand ind til at drive elektricitetsværkerne, så der kan komme en udvikling af småindustri i gang. Altså, det er et naboland, og jeg tror, det er meget vigtigt, at vi får nabolandene ind, også muslimske folk, som kan være med til at træne og påtage sig opgaver, civile opgaver osv.

Men til det her med at forestille sig, at NATO bare pludselig kunne veksles om med, var det en FN-styrke eller en muslimsk styrke i FN-regi, vil jeg sige, at vi jo er der på FN's opfordring, og at vi gik derind for at fjerne Taleban, Al-Qaeda og træningslejrene. Vi må ikke forlade det arbejde uden at have gjort det færdigt, for så kommer de tilbage igen, og hverken hr. Frank Aaen eller jeg vil jo have træningslejre for terrorister, hvorfra man kan sprede sig til vores del. Det er derfor, vi ser Afghanistan og Pakistan i sammenhæng, for nu er de jo flyttet derover med deres træningslejre.

Så jeg er meget åben, og jeg er glad for enhver debat, hvor der kommer forslag på bordet, som vi kan tænke over, i stedet for bare at kritisere dem. Jeg synes, det er meget konstruktivt.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:48 **Hvad er ministerens holdning til, at kontanthjælpsregler efterlader voldsramte kvinder uden indtægt, jf. artikel i Information den 11. november 2009?**

Frank Aaen (EL):

Derfor har Enhedslisten også fremsat et samlet forslag, der hedder: tilbagetrækning af NATO-styrker, ikke bare tilbagetrækning, men altså erstatning af en anden indsats. Det, jeg synes er lidt vigtigt og derfor er glad for at udenrigsministeren trods alt tager op som en god dialog, er, at når vi taler om andre muslimske lande, skal det nok ikke være nabolande som Pakistan eller Iran – eller Kina, som ikke er muslimsk. Man skal nok længere væk for at finde sådan en fredsbevarende styrke. Men jeg tror i virkeligheden, at vi skal arbejde målrettet efter inden for et år at sige, at vi trækker os ud. Bare signalet om at trække sig ud ville jo også være et godt signal til det afghanske folk, hvis man samtidig sætter noget andet i stedet. Det er derfor, at jeg synes, at den tidligere afghanske udenrigsministers forslag er så fint og svarer helt til, hvad Enhedslisten længe har foreslået, nemlig at danne sådan en FN-fredsbevarende, neutral styrke, som kan gå ind og udfylde tomrummet, så Taleban ikke bare kan komme stormende tilbage, men vi vil få gang i den civile udvikling.

Kl. 14:48 **Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Værsgo.

Kl. 14:51

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Hvad er ministerens holdning til, at kontanthjælpsregler efterlader voldsramte kvinder uden indtægt, jævnfør artikel i Information den 11. november 2009?

Kl. 14:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren for ligestilling.

Kl. 14:51

Ministeren for ligestilling (Inger Støjberg):

Jeg læser artiklen i Information sådan, at den handler om voldsramte kvinder, som – inden de flytter fra deres mænd – har været forsørget af ham, og når kvinderne så på grund af volden flytter, holder manden op med at forsørge dem.

Hvis det er sådan, historien skal forstås, holder avisens oplysninger ikke vand. Lovgivningen sikrer, at mennesker i nød har ret til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og det gælder også en voldsramt kvinde, der ikke kan forsørge sig selv og ikke længere forsørges af sin ægtefælle, også selv om de stadig er gift.

Ophør af samlivet på grund af uoverensstemmelser er en social begivenhed, en social begivenhed, som ifølge kontanthjælpsreglerne kan udløse start- eller kontanthjælp. Det betyder, at en voldsramt kvinde, som flytter fra sin voldelige mand, kan få kontant- eller starthjælp, såfremt hun ikke kan forsørge sig selv, og såfremt manden ikke længere forsørger hende. Så længe parret er gift, gælder ægtefællernes gensidige forsørgelsespligt fortsat, og det betyder, at kommunen kan få den voldelige mand sat i bidrag, så det offentlige får dækket nogle af de udgifter, det har til den fraflyttede kones kontanthjælp. Der kan være forskel på, om der er brug for kontanthjælp eller enkeltydelser, f.eks. når en voldsramt kvinde flytter på et krisecenter, og kommunerne træffer i hvert enkelt tilfælde afgørelse om, hvilken hjælp der bør ydes.

Nu skal vi jo passe på ikke at gøre alle kvinder på krisecentre til kontanthjælpsmodtagere. Af de kvinder, der var på et krisecenter i 2008, var 25 pct. i arbejde og andre 11 pct. på syge- eller arbejdsløshedsdagpenge, og dagpenge kan man jo få, hvis man har været i arbejde.

Kl. 14:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 14:53

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er da i hvert fald meget, meget glædeligt, hvis det er tilfældet, at man ikke er afhængig af sin ægtefælle, i forbindelse med at man flygter fra et voldeligt ægteskab. Derfor er det altså også så meget desto mere mærkeligt, at Information og Jyllands-Posten begge skriver om sager, hvor det er forekommet, at kvinder ikke kan få nogen form for hjælp fra kommunen, selv om de har forladt en voldelig ægtemand.

Bente Møller, der er socialrådgiver i Københavns Kommune, siger, at hun inden for det sidste år har oplevet fem sager med voldsramte kvinder, der ikke kunne få kontanthjælp, selv om de var flygtet fra ægtemanden, og den 14. september skrev Jyllands-Posten om en 48-årig kvinde fra Albertslund, som var på flugt fra sin voldelige

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Udenrigsministeren.

Kl. 14:49

Kl. 14:49

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu skal vi ikke snakke forbi hinanden. En neutral styrke vil jeg faktisk fraråde. FN har bedt os om at gå ind. Man kan ikke være neutral i forhold til Taleban og regeringsstyrkerne. Det er jo regeringsstyrkerne, vi skal støtte og hjælpe, så de kan få kontrol over landet, så man kan få en udvikling, som befolkningen kan være tilfreds med, og som den jo også ønsker. Så det har formentlig været en smutter at sige »neutral«, for den skal jo ikke være neutral. I kampen mellem ondt og godt kan man jo ikke være neutral. Og det er ondt, det, Taleban vil. De afskærme hoveder, de brændte skoler, det er ondt. Piger ud af skolen, det er ondt. Så jeg vil ikke være neutral i den konflikt. Det vil jeg overhovedet ikke.

Men vi er altså derude for at undgå, at disse træningslejre vender tilbage. Jeg synes, at enhver tanke om, hvordan vi kan få fremskynnet afghaniseringsprocessen, er konstruktiv; også enhver tanke om, hvordan vi kan få den muslimske verden mere engageret, er meget velkommen og skal afprøves. For det er rigtigt, som hr. Frank Aaen indirekte siger, at det vil være lettere for den afghanske befolkning at se en muslimsk sikkerhedsstyrke hjælpe sig end en vestlig, som de kulturelt set føler sig på større afstand af. Så derfor er det da rigtigt, at det drejer sig om at få afghanerne mere frem og også meget gerne få andre med ind.

Kl. 14:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til hr. Frank Aaen og tak til udenrigsministeren. Vi er færdige med spørgsmål til udenrigsministeren.

Det næste spørgsmål er til ministeren for ligestilling af fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 14:51

Spm. nr. S 359

5) Til ministeren for ligestilling af:

Pernille Vigsø Bagge (SF):

kæreste, og hvor kommunen havde stoppet udbetalingen af kontanthjælp, fordi kvinden opholdt sig på et krisecenter.

Det er jo meget, meget betænkeligt, og jeg vil godt lige høre ministeren – selvfølgelig ikke om de konkrete tilfælde, men om det, at det stadig væk kan forekomme, at kommuner afviser at udbetale kontanthjælp til voldsramte kvinder, der har måttet flygte fra deres hjem.

Kl. 14:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren for ligestilling.

Kl. 14:54

Ministeren for ligestilling (Inger Støjberg):

Jeg kan sige, at reglerne er sådan, som jeg lige har redegjort for, og jeg kan forstå, at fru Pernille Vigsø Bagge ikke forlanger, at jeg skal stå her og sige noget om de konkrete sager. Men reglerne er sådan, som jeg lige har redegjort for.

Det er så også sådan, at vi i forbindelse med svaret på dette § 20-spørgsmål har haft kontakt til Landsorganisationen for Krisecentre, altså LOC. I den forbindelse har vi fået oplyst i Beskæftigelsesministeriet, at samarbejdet mellem kommunerne og krisecentrene på det forsørgelsesmæssige område fungerer, som det skal. Det er jeg selvfølgelig tilfreds med at det gør, og jeg er selvfølgelig også tilfreds med, at det også fra LOC's side bliver slået fast, at de voldsramte kvinder rent faktisk kan få hjælp, og at Informations artikel altså ikke holder vand.

Kl. 14:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 14:55

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Der er også en anden vinkel på den her sag, og det er, at i de tilfælde, hvor kommuner så alligevel af en eller anden grund påberåber sig, at der er en gensidig forsørgelsespligt, og kvinder ikke får de her penge udbetalt, så nævnes det flere steder, at det er et problem, at man ikke tilstrækkelig hurtigt kan blive skilt fra sin ægtefælle.

Har ministeren tænkt over at tage initiativ til, at man måske kunne fremskynde processen, så kvinder, der flygter fra en ægtefælle, som de trods alt stadig væk er økonomisk afhængig af, hurtigere kan opnå den her skilsmisse?

Kl. 14:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren for ligestilling.

Kl. 14:56

Ministeren for ligestilling (Inger Støjberg):

Nej, jeg har naturligvis kun overvejet initiativer på mit eget ministerområde, men fru Pernille Vigsø Bagge er selvfølgelig velkommen til at stille spørgsmål til rette vedkommende, hvilket må være – efter hukommelsen, vil jeg sige, – justitsministeren i den her sag. Men jeg vil bare slå fast, at det selvfølgelig er afgørende, at voldsramte kvinder kan få hjælp på det forsørgelsesmæssige område, og det er så det område, jeg er minister for. Det er selvfølgelig et spørgsmål, som vi skal holde nøje øje med.

Kl. 14:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 14:56

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Er det her spørgsmål og den her problemstilling noget, som indgår i den nationale strategi og den nationale handlingsplan, der vil komme senere fra regeringen, som både beskæftigelsesministeren bebudede tidligere på dagen, og som justitsministeren også tidligere har omtalt her i Folketingssalen? Vil man også i den strategi- og handlingsplan se på de her forhold, hvor folk må flygte fra deres hjem, og hvor kommunen eventuelt – fordi kommunerne ikke forstår reglerne – stopper udbetalingen af kontanthjælp? Vil det indgå i den nationale strategi- og handlingsplan, der kommer senere?

Kl. 14:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren for ligestilling.

Kl. 14:57

Ministeren for ligestilling (Inger Støjberg):

I og med at handlingsplanen ikke er blevet fremlagt endnu, vil jeg også vente med at svare på det spørgsmål, men jeg stiller mig selvfølgelig til rådighed, lige så snart handlingsplanen er blevet fremlagt. Jeg vil blot sige, at det jo selvfølgelig er vigtigt, at kommunerne har kendskab til reglerne, og hvordan reglerne fungerer.

Kl. 14:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak. Det var slut på spørgsmål 5.

Det næste spørgsmål er ligeledes til ministeren for ligestilling af fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 14:57

Spm. nr. S 360

6) Til ministeren for ligestilling af:

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Set i lyset af ministerens store interesse for særlig indvandrerkvinders situation finder ministeren det så rimeligt, at voldsramte kvinder med udenlandsk baggrund reelt er tvunget til at blive boende hos en voldelig ægtemand i 7 år, da kvinderne ikke kan få kontanthjælp, når de fortsat er gift, selv om de er flygtet fra hjemmet på grund af vold?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo til fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 14:58

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det lyder:

Set i lyset af ministerens store interesse for særlig indvandrerkvinders situation finder ministeren det så rimeligt, at voldsramte kvinder med udenlandsk baggrund reelt er tvunget til at blive boende hos en voldelig ægtemand i 7 år, da kvinderne ikke kan få kontanthjælp, når de fortsat er gift, selv om de er flygtet fra hjemmet på grund af vold?

Jeg vil godt lige tilføje noget, hvis jeg må det, i forlængelse af spørgsmålet. Med hensyn til det, ministeren har sagt under det tidligere spørgsmål, er det jo ikke relevant, at de her kvinder ikke kan få kontanthjælp, men det er stadig væk relevant, at kvinder er nødt til at blive boende hos en voldelig ægtemand, medmindre de vil udvises af landet, og det synes jeg er et stort problem. Det ville jeg bare lige præcisere, så forudsætningen for spørgsmålet ikke falder væk.

Kl. 14:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Så er det ministeren for ligestilling.

Kl. 14:58 har været udsat for vold, ikke smides ud af landet på et forkert grundlag?

Kl. 15:02

Ministeren for ligestilling (Inger Støjberg):

Jeg må indrømme, at det faktisk har givet mig nogle vanskeligheder at svare på det her spørgsmål, for der er hverken hoved eller hale på det. Jeg kan henvise til svaret på det foregående spørgsmål, hvis det er kvinders forsørgelsessituation, som fru Pernille Vigsø Bagge spørger til. Men hvad skal man svare på et spørgsmål, der forudsætter, at kvinder ikke kan få kontanthjælp, når de er gift. Svaret er jo, at det kan de godt – alt andet er en misforståelse.

Så er der det med, at man skal blive boende i et voldeligt ægteskab i 7 år; det er simpelt hen noget vrøvl. Heller ikke den del af spørgsmålet giver mening i forhold til kontanthjælp. Jeg gætter på, at de 7 år har noget at gøre med kvinders mulighed for at få en tidsbegrænset opholdstilladelse. Men så er det jo udlændingeloven, vi skal have fat i, og jeg ved, at den indeholder nogle undtagelser for personer, der har været udsat for overgreb. Jeg har derfor bedt ministeren for flygtninge, indvandrere og integration om en udtalelse.

Hun har oplyst, at udlændinge, der har tidsbegrænset opholdstilladelse i Danmark på baggrund af ægtefællesammenføring, og som forlader deres ægtefælle på grund af vold, før de har opnået en tidsbegrænset opholdstilladelse, ikke vil få inddraget deres opholdstilladelse, dog alt efter graden af deres tilknytning til Danmark. Det fremgår således udtrykkeligt af udlændingeloven, at der skal tages hensyn til, hvis et menneske har været udsat for vold.

Hvis det er praksis efter udlændingeloven, som spørgeren gerne vil høre mere om, så er det nok mest praktisk, at fru Pernille Vigsø Bagge spørger integrationsministeren. Men konklusionen er altså, at spørgerens formodning om, at en kvinde skal bo 7 år hos en voldelig mand, ikke har noget på sig.

Kl. 15:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 15:00

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg vil gerne med det samme medgive, at spørgsmålet er temmelig knudret formuleret. Jeg er meget, meget glad for, at ministeren alligevel gættede sig frem til, hvad spørgsmålets intention var, nemlig at sætte fokus på, at det jo er et problem for kvinder, der har oplevet vold i et ægteskab, og som ikke har en permanent opholdstilladelse, at de ikke umiddelbart kan forlade ægtefællen uden at blive udvist af landet.

Jeg vil også meget gerne rejse det spørgsmål over for integrationsministeren, men jeg har alligevel lyst til at spørge ligestillingsministeren videre, fordi det også et eller andet sted må ligge ligestillingsministeren voldsomt meget på sinde, hvad der sker med de her kvinder, der udsættes for vold. Ministeren har selv tilkendegivet at være meget interesseret i indvandrerkvinders forhold, og der er jo tale om indvandrerkvinder her.

Det er sådan, at der er en rapport fra Amnesty International, som viser, at den der undtagelsesbestemmelse ikke virker efter hensigten, fordi størstedelen af de kvinder, der ansøger om opholdstilladelse med begrundelse i et voldeligt ægteskab, nemlig stadig væk får afslag. De skal kunne dokumentere, at de har været udsat for vold, og at volden er årsag til, at de har forladt deres mand, og kvinderne skal have en tilknytning til det danske samfund, og de skal kunne dokumentere, at de vil lide overlavet ved en udvisning til deres oprindelsesland. Det viser sig, at kvinderne har meget svært ved at opfylde de her krav. Amnestys rapport siger også, at der er en meget uigenkuelig administration af den her undtagelsesbestemmelse.

Når det viser sig, at det her er et problem, kan man så forestille sig, at ligestillingsministeren alligevel kunne tænke sig at tale med integrationsministeren om, hvordan man sikrer, at kvinder, der reelt

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren for ligestilling.

Kl. 15:02

Ministeren for ligestilling (Inger Støjberg):

Fru Pernille Vigsø Bagge har fuldstændig ret i, at indvandrerkvindernes forhold, når det gælder ligestilling, ligger mig meget på sinde. Jeg har jo netop også ved min tiltrædelse som minister sagt, at jeg mener, at det går godt med ligestillingen, men at der især er et sted, hvor det halter, og det er, når det gælder indvandrerkvinder.

Med hensyn til spørgsmål om opholdstilladelser og de regler, der gælder der, vil jeg nu bede fru Pernille Vigsø Bagge om at rette henvendelse til integrationsministeren, da det er integrationsministerens lovgivning, der er til diskussion. Jeg kan bare om praksis oplyse, at ministeren for flygtninge, indvandrere og integration har oplyst mig, at man bruger en positiv formodningsregel, hvad angår vurderingen af den tilknytning, den pågældende har fået til Danmark, og derudover gælder de regler, som jeg har ridset op i mit første svar til fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 15:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 15:03

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det var jo meget belejligt, at integrationsministeren kom, men jeg formoder ikke, at hun har tænkt sig lige i øjeblikket at svare på spørgsmålet.

Jeg er alligevel meget interesseret i, hvad ligestillingsministeren vil gøre ved det her, for et eller andet sted er det jo under ligestillingsministerens ressortområde, når ligestillingsministeren selv påpeger, hvor vigtig den her sag er. Det er sådan, at i Amnestys rapport er der nogle klare anbefalinger til, hvad man kunne gøre. Jeg kan jo godt stå og læse dem op. Det kunne være, at bestemmelserne vedrørende dokumentationskravet til volden skal ændres, og at langt flere former for dokumentation bør vægtes. Der bør måske ikke stilles et særskilt krav om, at kvinden også skal dokumentere, at volden er den direkte årsag til samlivsophævelsen. Hvis det dokumenteres, at kvindens ægtefælle har udøvet vold imod hende, må formodningen være, at volden er årsagen til, at samlivet er ophørt. Sådan er der en lang række anbefalinger – faktisk syv-otte stykker i alt.

Kunne man forestille sig, at man kunne få ligestillingsministeren til at kigge på de her anbefalinger og snakke sammen med integrationsministeren om, hvorvidt reglerne er hensigtsmæssige, som de er?

Kl. 15:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Selv om integrationsministeren er kommet til stede, er det stadig væk ministeren for ligestilling.

Kl. 15:04

Ministeren for ligestilling (Inger Støjberg):

Reglerne er jo sådan, at integrationsministeren ikke må svare, i og med at spørgsmålet er stillet til mig som ligestillingsminister. Sådan er forretningsordenen her i Folketinget jo.

Men jeg kan sige, at i det hele har integrationsministeren og jeg et rigtig godt samarbejde, også når det gælder indvandrerkvinders forhold i Danmark. Jeg kan så også oplyse, at det er sådan, at jeg som ligestillingsminister lige har lanceret en rettighedskampagne over for indvandrerkvinder, så man som indvandrer kvinde er klar

over, hvilke rettigheder man har, og hvor man skal gå hen, hvis man har problemer.

Det er noget, som sprogskolerne har efterlyst, og i den forbindelse har jeg så fået udarbejdet en bog og noget undervisningsmateriale, og derudover vil der være undervisningskonsulenter rundt omkring for indeværende år på 10 sprogskoler og næste år omkring 40 sprogskoler for at tage netop hele rettighedsdelen op.

Hvad angår det lovmæssige, så ligger det jo så ikke på mit område.

Kl. 15:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 15:05

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er meget muligt, at det lovgivningsmæssigt ikke er under ligestillingsministerens ressort, men det er der jo rigtig, rigtig mange ligestillingsspørgsmål, der ikke er.

Jeg synes alligevel, at det er ret bekymrende, at den her rapport viser, at kvinder, selv om der er en undtagelsesbestemmelse, bliver udvist, og at der er meget stor vægt på tilknytningskravet, frem for hvad den her kvinde reelt har været udsat for, og derfor er den her undtagelsesbestemmelse måske mere til stede af navn end af gavn.

Jeg kan godt høre, at ligestillingsministeren undslår sig for at tage den der snak med integrationsministeren om, hvorvidt de her voldsramte kvinder bliver behandlet retfærdigt. Det er jo meget fint, at sprogskolerne gør opmærksom på rettighederne, men hvis retten ikke sker fyldest for de her kvinder, er det vel ligeegyldigt.

Kunne man ikke forestille sig, at ligestillingsministeren ville tage et selvstændigt initiativ i forhold til at kigge på Amnestys rapport og kigge på de der de facto-sager, der ligger, og se på, om retfærdigheden sker fyldest?

Kl. 15:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren for ligestilling.

Kl. 15:06

Ministeren for ligestilling (Inger Støjberg):

Jeg er nu ikke enig med fru Pernille Vigsø Bagge i, at det er ligeegyldigt, om indvandrerkvinder kender til deres rettigheder. Faktisk tværtimod mener jeg, at det er helt afgørende, at man som indvandrer kvinde i Danmark og som indvandrer kvinde, der selvfølgelig skal integreres godt i Danmark, også er klar over, hvilke rettigheder man har i Danmark, og at man også ved, hvor man skal søge hjælp, hvis man kommer i den ulykkelige situation, at man f.eks. er gift med en voldelig mand.

Men jeg kan berolige fru Pernille Vigsø Bagge med, at samarbejdet mellem de to ministerier og mellem ministre er rigtig godt, og at det her jo bl.a. også er et område, som er fælles, som fru Pernille Vigsø Bagge nævner, mellem de to ministerier, og derfor er det jo også et spørgsmål, som vi er fælles om. Men hvad lovgivningen angår, er det altså integrationsministerens område.

Kl. 15:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til fru Pernille Vigsø Bagge. Det var slut på spørgsmål 6.

Spørgsmål 7 er stillet til ministeren for ligestilling af fru Pernille Frahm.

Kl. 15:08

Spm. nr. S 416

7) Til ministeren for ligestilling af:

Pernille Frahm (SF):

Skal det ses som udtryk for ministerens prioritering af indsatsen for bekæmpelse af mænds vold mod kvinder og børn i familien, når der i satspuljeforliget 2009 blev afsat 35 mio. kr. over de næste 4 år til gennemførelsen af en national strategi mod vold i nære relationer, mens der i »Handlingsplan til bekæmpelse af mænds vold mod kvinder og børn i familien 2005-2008« blev afsat 64 mio. kr.?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 15:08

Pernille Frahm (SF):

Tak. Skal det ses som udtryk for ministerens prioritering af indsatsen for bekæmpelse af mænds vold mod kvinder og børn i familien, når der i satspuljeforliget 2009 blev afsat 35 mio. kr. over de næste 4 år til gennemførelsen af en national strategi mod vold i nære relationer, mens der i »Handlingsplan til bekæmpelse af mænds vold mod kvinder og børn i familien 2005-2008« blev afsat 64 mio. kr.?

Kl. 15:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren for ligestilling.

Kl. 15:08

Ministeren for ligestilling (Inger Støjberg):

Det glæder mig naturligvis meget, at fru Pernille Frahm har bemærket mit og regeringens engagement i at bekæmpe vold i familierne. Men hvis spørgeren og dermed Socialistisk Folkeparti havde haft den store interesse for området, havde partiet vel alle muligheder for at fremme netop dette område, da Socialistisk Folkeparti var med hele vejen igennem i forhandlingerne om satspuljeforliget 2009.

Så jeg må sige, at jeg næsten fristes til at spørge fru Pernille Frahm, om Socialistisk Folkepartis indgåelse af satspuljeforliget for 2009 skal ses som et udtryk for Socialistisk Folkepartis prioritering af bekæmpelse af vold i familierne.

Kl. 15:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Pernille Frahm.

Kl. 15:09

Pernille Frahm (SF):

Undskyld, hvis jeg ser lidt lammet ud, men jeg står og undrer mig over, hvad svaret var. Jeg stillede et meget kontant spørgsmål, synes jeg, og så får jeg et svar omkring satspuljeforliget. Det er ikke satspuljeforliget, vi diskuterer. Og jeg mener i øvrigt ikke, at satspuljeforliget skal dække alle mulige ting, som regeringen ikke kan finde penge til andre steder. Vi har lavet en knivskarp prioritering i satspuljen, og pengene skal først og fremmest gå til de folk, som de oprindeligt er taget fra, og det betyder, at alle regeringens initiativer til bekæmpelse af f.eks. mænds vold mod kvinder ikke uden videre kan dækkes ind her. Derfor vil jeg gerne en gang til bede ministeren svare på spørgsmålet. Og så kunne jeg også godt tænke mig at spørge ministeren, om hun ved, hvorfor det lige er i dag, vi har den her debat.

Kl. 15:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren for ligestilling.

Kl. 15:10

Ministeren for ligestilling (Inger Støjberg):

Jeg kan bare sige til fru Pernille Frahm, at jeg jo egentlig har haft det indtryk, at Socialistisk Folkeparti efterhånden ønskede at blive betragtet som et parti, man kunne stole på, når man indgik forlig. Socialistisk Folkeparti har selv været med til at afsætte de her millioner

på det her område. Og jeg må sige, at jeg stiller mig noget undrende over for – det er vel kun knap en måned siden, vi indgik satspuljeforliget – at Socialistisk Folkeparti så lige pludselig igen kommer med sådan en eller anden overbudside på det her område. Det forstår jeg ganske enkelt ikke. Jeg må sige, at det jo ikke er det her, der sådan ligefrem øger respekten for Socialistisk Folkeparti, når det gælder at lave forlig.

Kl. 15:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pernille Frahm.

Kl. 15:11

Pernille Frahm (SF):

Nu står jeg så igen og undrer mig over, hvad svaret var. Jeg spurgte om, hvad regeringens prioritering og strategi var på det område, men jeg fik ikke noget svar på det. Jeg kan så oplyse ligestillingsministeren om, at grunden til, at vi stiller de her spørgsmål i dag, er, at det i dag er den europæiske dag for bekæmpelse af vold mod kvinder, og det er en dag, som har gjort, at der i mange parlamenter i hele Europa foregår debatter om mænds vold mod kvinder. Derfor har vi prøvet her at rejse nogle spørgsmål om, hvad den danske regering har tænkt sig at gøre. Jeg ved jo, der har været noget kritik fra bl.a. det FN-udvalg, CEDAW, der overvåger Danmarks strategier på ligestillingsområdet, også med hensyn til bekæmpelse af vold mod kvinder. Jeg ved godt, at tallet er dalet, det gjorde det frem til 2005, og vi har så skruet ned for blusset. Finder ministeren det ikke besynderligt, at vi skruer ned for blusset nu, hvor man egentlig skulle tro, at der var mulighed for at komme ind i en god gænge?

Kl. 15:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren for ligestilling.

Kl. 15:12

Ministeren for ligestilling (Inger Støjberg):

Nu er det jo fru Pernille Frahm, der er med til, som fru Pernille Frahm udtrykker det, at skrue ned for blusset, men sådan er det jo at være forligsparti, må jeg sige til fru Pernille Frahm. Det kan man jo ikke løbe fra efterfølgende ved at komme og sige: Nå, men det var for resten ikke vores skyld og vores idé, det var alle de andre. Næh, SF har været med i det her forlig, og når man med i et forlig, så er man med hele vejen.

Så synes jeg i øvrigt, det er lidt underligt, at fru Pernille Frahm vil nøjes med at diskutere vold i nære relationer eller vold over for kvinder på én dag. Det synes jeg da man skal gøre over 365 dage, så det med at sige, at nu skal det lige pludselig være her i dag, den 25. november – det er den eneste dag, man kan diskutere det, i morgen skal vi diskutere noget anden – er altså en lidt pauver indgang til det her spørgsmål.

Kl. 15:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pernille Frahm.

Kl. 15:12

Pernille Frahm (SF):

Satspuljen er jo en pulje, der er opstået, fordi man tog nogle penge fra satsreguleringen af en række sociale overførselsmidler, og de penge skulle bruges inden for det område. Det vil sige, at de mennesker, der fik taget nogle penge fra deres overførsler, på en anden måde skulle have glæde af de penge.

Jeg forstår det sådan nu, at de mennesker, der har fået taget nogle penge fra deres overførselsindkomster, nu skal være med til at finansiere alt, hvad regeringen vil lave omkring f.eks. bekæmpelse af vold

mod kvinder, og at der ikke er nogen initiativer fra regeringens side ud over det. Der er ikke nogen ideer, ud over hvad man kan tage fra satspuljen, man har ikke selv tænkt sig at sende penge, man har ikke selv tænkt sig at komme med initiativer – eller hvad? Jeg hører ikke andet, end at regeringen synes, at hvis vi vil bekæmpe vold mod kvinder, skulle vi have brugt satspuljepengene til det.

Kl. 15:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren for ligestilling.

Kl. 15:13

Ministeren for ligestilling (Inger Støjberg):

Nu lagde jeg jo mærke til, at fru Pernille Frahm mødte frem i salen i god tid og dermed også overværede den diskussion, jeg havde med fru Pernille Vigsø Bagge. Der fremgik det jo tydeligt, at jeg om ikke så forfærdelig mange måneder fremlægger en handlingsplan for bekæmpelse af vold mod kvinder i nære relationer, og derfor er det jo helt underligt at skulle høre på, at regeringen slet ingenting vil. Tværtimod vil regeringen rigtig meget på det område, for det er et alvorligt område, og det er da et område, vi kan være fælles om.

Derfor er det da meget mærkeligt, at fru Pernille Frahm møder frem, får man næsten lyst til at sige, med den indstilling her i dag, at alt bare er skidt, og så oven i købet en måned efter at fru Pernille Frahm selv har været med til at skrive under på et satspuljeforlig. Det er da en mærkværdig måde at føre politik på her i Folketinget, og jeg ved ikke, om det er sådan en ny måde, man tænker at føre politik på fra Socialistisk Folkepartis side: På den ene side går man ind til forhandlingsbordet og får noget med derfra, som vi alle sammen er enige om er det rigtige, og en måned efter trækker man en eller anden minister ned i salen og siger: Nå, o.k., I ville så ikke noget på det her område. Det er da en besynderlig måde at føre politik på, er jeg nødt til at sige til fru Pernille Frahm.

Kl. 15:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak. Det var slut på spørgsmål 7.

Spørgsmål 8 er ligeledes stillet til ministeren for ligestilling af fru Pernille Frahm.

Kl. 15:15

Spm. nr. S 417

8) Til ministeren for ligestilling af:

Pernille Frahm (SF):

Hvilke aktuelle planer har ministeren om at tage selvstændige initiativer, der kan gøre en positiv forskel for familier, der har vold i hjemmet tæt inde på livet, og til bekæmpelse af vold mod kvinder?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pernille Frahm.

Kl. 15:15

Pernille Frahm (SF):

Ja, og spørgsmålet lyder sådan her:

Hvilke aktuelle planer har ministeren om at tage selvstændige initiativer, der kan gøre en positiv forskel for familier, der har vold i hjemmet tæt inde på livet, og til bekæmpelse af vold mod kvinder?

Kl. 15:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren for ligestilling.

Kl. 15:15

Ministeren for ligestilling (Inger Støjberg):

Som det fremgår af spørgsmål nr. S 416, som vi havde lige før, er spørgeren ganske godt klar over, at satspuljepartierne, og herunder

Socialistisk Folkeparti, har afsat midler til en national strategi til bekæmpelse af vold imellem nære relationer. Regeringen er i fuld gang med at lægge sidste hånd på denne strategi, som fortsætter den indsats, som regeringen har stået for i form af bl.a. to omfattende handlingsplaner siden 2002 på det her område.

Jeg kan på nuværende tidspunkt ikke gå i nærmere detaljer om strategiens indhold, men to af overskrifterne vil være forankringen af indsatsen i de eksisterende systemer og en styrket forebyggelse af vold i familien. Med andre ord skal vi sikre en tidlig og effektiv hjælp til de voldsramte, men vi skal også arbejde målrettet på at forebygge volden eller som minimum at sørge for at stoppe volden så tidligt som muligt. Jeg vil naturligvis gerne fremsende et eksempel af den nationale strategi til spørgeren, når strategien er lanceret.

Kl. 15:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Pernille Frahm.

Kl. 15:16

Pernille Frahm (SF):

Det glæder jeg mig meget til, og jeg glæder mig også meget til at høre, om ministeren vil svare på spørgsmålet, hvor der står: Hvilke *selvstændige* initiativer har regeringen tænkt sig at tage?

For nu hører jeg endnu en gang, at forliget om satspuljen skal bruges som argument for, at man så ikke behøver at gøre mere, og at hvis ikke man kan tage flere penge fra satspuljen, altså fra de dårligst stillede i det her samfund, til en strategi for bekæmpelse af vold mod kvinder, hvis ikke man kan hente pengene der, er der åbenbart ikke nogen penge at hente. Og så er det åbenbart også SF's ansvar og SF's skyld, at der nu er blevet skåret ned på beløbet.

Vi kan konstatere, at man tidligere havde et beløb på omkring de 64 mio. kr., nu har vi et beløb på omkring de 35 mio. kr. til det. Og regeringen har ikke tænkt sig, ligestillingsministeren har ikke tænkt sig selv at tage initiativer. Der er ikke nogen penge, ligestillingsministeren selv må ud at finde til strategier for det her, og det er, på trods af at vi ved, at det her område koster det danske samfund kassen. Og det må jo være et sprog, som vi kan tale sammen på, ministeren og jeg. Det er noget, der koster penge, det koster arbejdspladser; det kan betyde, at folk mister deres job. En fjerdedel af de kvinder, der har været udsat for vold fra deres partners side, mister deres job. Det ved ministeren alt om, for vi har haft ministeren i samråd om spørgsmålet, og det var der, ministeren kom frem med, at der nu sandelig også ville komme en handlingsplan.

Det koster rigtig meget for det danske samfund, men det koster åbenbart ikke nok, til at ministeren synes, at det er værd at investere selvstændige penge og selvstændige initiativer i, eller hvad?

Kl. 15:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren for ligestilling.

Kl. 15:18

Ministeren for ligestilling (Inger Støjberg):

Nu sagde fru Pernille Frahm, at det åbenbart kun var SF's skyld. Nej, jeg synes ikke, at fru Pernille Frahm sådan egenhændigt skal påtage sig skylden for alt, hvad der sker i det danske samfund. Men det er da klart, at når man er med til at indgå et forlig, har man jo så også en andel af, nu brugte fru Pernille Frahm ordet skylden, men jeg vil hellere sige ansvaret for, at tingene nu er blevet prioriteret, som de er. Sådan er det jo, må jeg sige til fru Pernille Frahm. Sådan er det at være en del af et forlig, og det tror jeg man må leve med, også selv om man er fra Socialistisk Folkeparti. Der sker prioriteringer i politik, og sådan er det jo.

Men når fru Pernille Frahm nu siger, at det jo er helt elendigt, og at regeringen ingenting vil, taler fru Pernille Frahm jo altså uden at

vide, hvad det egentlig er, der vil blive fremlagt om ikke særlig lang tid. Og det er jo sådan lidt underligt at skulle stå og svare på den påstand, at der så nu ikke sker noget, når fru Pernille Frahm ikke ved, hvad det er, der skal ske.

Kl. 15:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Pernille Frahm.

Kl. 15:19

Pernille Frahm (SF):

Altså, man kan jo altid undskylde sig med, at man ikke har lavet noget. Nu har regeringen været regering siden 2001, og man kan altid undskylde sig med, at man ikke har lavet noget, ved at sige: Nu kommer det, nu kommer det, nu kommer det! Og den sang har vi jo hørt før.

Fordi jeg ved, at jeg ikke får så meget ud af det sidste spørgsmål – det plejer man ikke at gøre i den her sal – vil jeg konstatere, at ministeren ikke svarer på spørgsmålet, om det er udtryk for en strategi. Jeg vil konstatere, at ministeren ikke har tænkt sig at tage selvstændige initiativer, og jeg kan konstatere, at ministeren synes, at alt, hvad der skal laves på det her område, skal dækkes via satspuljen, altså penge, vi tager fra det her samfunds allermost udstødte grupper. Og ud over det er der ikke så meget at komme med.

Kl. 15:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren for ligestilling.

Kl. 15:20

Ministeren for ligestilling (Inger Støjberg):

Det var dog et ufatteligt mistrøstigt syn, fru Pernille Frahm har på livet, når nu fru Pernille Frahm udmærket godt er klar over, at det er et område, som regeringen prioriterer, og at det er et område, som regeringen oven i købet har valgt at prioritere sammen med Socialistisk Folkeparti. Det må da glæde fru Pernille Frahm, at Socialistisk Folkeparti nu er med til at gøre noget godt. Og så kan man altså ikke konkludere, at regeringen ikke vil gøre noget, så længe fru Pernille Frahm end ikke har set strategien, som bliver fremlagt om et par måneder.

Så siger fru Pernille Frahm: Jamen der sker jo slet ikke noget på det her område. Og det siger hun, til trods for at fru Pernille Frahm i det spørgsmål, som jeg svarede på lige før, mente, at det var meget bedre i årene fra 2005 til 2008. Og nu står fru Pernille Frahm og siger, at der aldrig nogen sinde er sket noget, mens den borgerlige regering har været der. Det er da egentlig talt noget underligt noget, må jeg sige til fru Pernille Frahm. Det her område er et område, som regeringen prioriterer, det er et område, som satspuljepartierne prioriterer, og så synes jeg ærlig talt, at fru Pernille Frahm lige må tage og væbne sig med lidt tålmodighed og vente på, at strategien kommer. Den er lige på trapperne; inden for et par måneder, der omkring, vil den ligge her, og så må vi jo tage debatten derfra.

Kl. 15:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Pernille Frahm.

Kl. 15:21

Pernille Frahm (SF):

Jeg synes, det er lidt urimeligt at bebrejde mig, at jeg ikke har læst noget, der først kommer om et par måneder. Jeg synes, det er lidt urimeligt at bebrejde mig, at jeg bemærker, at den sum penge, som regeringen har afsat til området, er blevet mindre, og at den alene skal tages fra satspuljemidlerne – alene skal tages fra satspuljemidlerne. Og ministeren har ikke svaret på noget som helst af det eller

kommenteret noget som helst af det, men kører videre i samme spor. Der er ikke nogen kommentarer til, om ministeren har sine egne projekter, om ministeren selv kan finde penge til det her, eller om det alene er det her samfunds dårligst stillede penge, der skal gå til at bekæmpe vold mod kvinder.

Kl. 15:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det ministeren for ligestilling.

Kl. 15:22

Ministeren for ligestilling (Inger Støjberg):

Jamen altså, for det første vil jeg sige til fru Pernille Frahm, at jeg sandelig ikke har bebrejdet fru Pernille Frahm ikke at have læst en rapport, som endnu ikke er lagt frem. Jeg har alene sagt, at fru Pernille Frahm ikke allerede nu kan konkludere, at det, der står i rapporten, er forkert, eller at det ikke lever op til fru Pernille Frahms ønsker. Jeg går ikke ud fra, at fru Pernille Frahm på den måde kan se ind i fremtiden.

Men når det så er sagt, er det jo sådan, at Socialistisk Folkeparti selv har været med til at prioritere midlerne på det her område via satspuljeforliget, og sådan er det. Det må man jo tage lod og del i, når man selv er med i et forlig. Sådan er verden altså i politik, vil jeg sige til fru Pernille Frahm: Der skal prioriteres.

Kl. 15:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til fru Pernille Frahm, og tak til ministeren for ligestilling, der nu skifter kasket til beskæftigelsesminister.

Det næste spørgsmål er nemlig til beskæftigelsesministeren af hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:23

Spm. nr. S 397

9) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Hvorfor forholder ministeren sig ikke til det forslag, Erhvervsudvalget i Svendborg Kommune har sendt til ministeren, der går ud på, at finansieringen af en forlængelse af sygedagpengene kunne være afhængig af, om det er kommunen eller staten, som er skyld i, at afklaringen trækker ud på grund af eksempelvis ventetid?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 15:23

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Spørgsmålet er enkelt:

Hvorfor forholder ministeren sig ikke til det forslag, Erhvervsudvalget i Svendborg Kommune har sendt til ministeren, der går ud på, at finansieringen af en forlængelse af sygedagpengene kunne være afhængig af, om det er kommunen eller staten, som er skyld i, at afklaringen trækker ud på grund af eksempelvis ventetid?

Kl. 15:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:23

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Kommunerne skal være aktive og ikke passive i deres indsats over for de sygemeldte. Det er vigtigt, at kommunerne sikrer fremdrift i sygeopfølgning, også i de situationer, hvor sygemeldte f.eks. afventer en undersøgelse.

Fordi en sygemeldt venter på en undersøgelse, betyder det ikke, at den sygemeldte skal efterlades uden effektiv sygeopfølgning. Ind-

satsen i behandlingssystemet kan f.eks. koordineres med en beskæftigelsesrettet indsats eller en indsats på arbejdspladsen. Kommunerens opfølgning skal selvfølgelig ske under hensyntagen til sygdommens karakter og den sygemeldtes behov og forudsætninger. Kommunen skal således hjælpe borgeren, i det omfang at det er muligt, med at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

En forlængelsesregel, som bygger på opgørelse af ventetid eller forsinkelse, er efter min opfattelse ikke ønskværdig. Det bliver alt for passivt, og jeg synes ikke, at de kommunale sagsbehandlere skal bruge tid på at opgøre, hvem der eventuelt er skyld i en forsinkelse. En opgørelse af ventetid eller forsinkelse må ikke tage fokus fra det vigtige, nemlig at give de sygemeldte en god og effektiv sygeopfølgning.

Kl. 15:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:24

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu har jeg så fået et langt mundtligt svar fra ministeren, og jeg har også set det skriftlige svar, som ministeren har sendt til Erhvervsudvalget i Svendborg Kommune. Men det, der undrer mig, er, at ministeren jo ikke svarer på det, der bliver spurgt om. Der kommer en lang udredning om, at de syge skal aktiveres osv., og det tror jeg da ikke der er nogen der er i tvivl om, men det er jo ikke det, der bliver spurgt om. Der bliver spurgt om, hvem det er, der skal betale, når der er ventetid, om det er staten eller kommunen.

Kl. 15:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:25

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jo, men nu synes jeg jo netop ikke, at man skal lave den her regel, og derfor har jeg jo forsøgt at godtgøre, hvorfor det ville være forkert at indføre en regel som den her. Jeg synes, det ville være unødigt bureaukrati, kan man sige, for det er jo slet ikke det, sagsbehandlere skal bruge deres tid på. Sagsbehandlere skal jo selvfølgelig bruge deres tid på den sygeopfølgning, som der nu er, og så sikre, at det er det rigtige, der nu sker for den enkelte sygemeldte, og de skal ikke sidde og skrive tal ind i kolonner. I den her afbureaukratiseringstid troede jeg egentlig også, at hr. Lennart Damsbo-Andersen måske var enig i den dagsorden.

Kl. 15:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:26

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er jo så et helt andet svar end det, som Svendborg Kommunes Erhvervsudvalg har fået. Det kunne da have været sjovt, hvis de havde fået det svar på spørgsmålet, dengang de stillede det.

Men det, jeg så kunne tænke mig at spørge om, er, om det er et udtryk for en taktik fra ministerens side ikke at svare på det, der bliver spurgt om. Det ligger meget i tråd med, hvad ministerens for-gænger gjorde.

Kl. 15:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:26

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Der er ingen som helst taktik i det her, vil jeg sige til hr. Lennart Damsbo-Andersen, og det tror jeg heller ikke hr. Lennart Damsbo-Andersen havde forventet jeg havde svaret der var, men blot forventet at få et rimelig faktisk svar og et svar på, hvorfor jeg ikke ønsker at indføre de regler, som Svendborg Kommune har efterspurgt og foreslået.

Kl. 15:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:26

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg er glad for, at ministeren giver udtryk for at have gode motiver, men mit eneste spørgsmål er stadig væk, hvordan det kan være, at jeg så får et andet svar nu end det, Svendborg Kommunes Erhvervsudvalg har fået.

Kl. 15:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:27

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Indholdet af svaret er det samme, netop at jeg ikke ønsker at indføre de regler, som Svendborg Kommune har foreslået. Men jeg må ærligt indrømme, at jeg tror, det ville være rimelig uhensigtsmæssigt, hvis jeg skulle stå og læse et brev, som jeg har sendt til Svendborg Kommune, op over for hr. Lennart Damsbo-Andersen, i og med at det her nu er et mundtligt svar, som jeg skal give i Folketinget. Men indholdet er altså det samme, nemlig at jeg ikke ønsker at indføre de regler, som Svendborg Kommune har foreslået.

Kl. 15:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Det var slut på spørgsmål 9.

Det næste spørgsmål er ligeledes stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:27

Spm. nr. S 398

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Når ministeren i et svar til Erhvervsudvalget i Svendborg Kommune skriver, at de nuværende regler burde kunne sikre, at en sygemeldt kan afklares inden udløbet af perioden med sygedagpenge, men at det netop er Erhvervsudvalgets pointe, at det ikke altid er muligt, da der kan være forhold, som forlænger afklaringsprocessen, hvorfor forholder ministeren sig så ikke til dette i sit svar?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 15:27

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Vi bliver i Svendborg, for jeg spørger:

Når ministeren i et svar til Erhvervsudvalget i Svendborg Kommune skriver, at de nuværende regler burde kunne sikre, at en sygemeldt kan afklares inden udløbet af perioden med sygedagpenge, men at det netop er Erhvervsudvalgets pointe, at det ikke altid er muligt, da der kan være forhold, som forlænger afklaringsprocessen, hvorfor forholder ministeren sig så ikke til dette i sit svar?

Kl. 15:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:28

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Som jeg har givet udtryk for i mit svar på spørgsmål S 397, ligger det mig meget på sinde, at kommunerne foretager den bedst mulige opfølgning over for de sygemeldte. Derfor er der netop lavet nye og forbedrede muligheder for kommunernes opfølgning over for de sygemeldte, så de kan få en tidligere og mere aktiv indsats. Sammen med en effektiv sygeopfølgning bør varighedsbegrænsninger samt de forlængelsesmuligheder, der findes i sygedagpengeloven i dag, sikre, at den sygemeldte er afklaret inden for fristerne. Der kan imidlertid være sygeforløb, hvor det er vanskeligt at nå at afklare borgernes arbejdsevne, f.eks. hvis der sker væsentlige ændringer i sygeforløbet.

Regeringen og Dansk Folkeparti har derfor netop som et led i finanslovaftalen for 2010 besluttet at forlænge sygedagpengeperioden, når den sygemeldtes arbejdsevne skal afklares. I dag kan sygemeldte få sygedagpengeperioden forlænget med op til 26 uger, når det anses for nødvendigt at afklare den sygemeldtes samarbejdsevne. Dette bliver udvidet med yderligere 13 uger, så den sygemeldte fremover kan få forlænget perioden med op til 39 uger i alt. Ved at forlænge afklaringsperioden tilgodeses f.eks. de tilfælde, hvor der af forskellige grunde er ventetid på afklaringsstillet.

Kl. 15:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:29

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak for svaret. Jeg er såmænd overhovedet ikke uenig i, at det burde kunne lade sig gøre at lave en afklaring inden for 52 uger, og at det er utilfredsstillende, at det er sådan i dag, at der er rigtig mange, der må vente længere tid, enten på grund af at de skal vente på en speciallægeerklæring eller på en behandling, der er ventetid til, eller en udredning, der er ventetid til, så det går ud over de 52 uger. Jeg synes også, det er glimrende, at der er forlængelsesmuligheder, hvis man har udsigt til at kunne komme tilbage på arbejdsmarkedet. Men der er jo også andre mennesker, som bliver syge, og som ikke umiddelbart har udsigt til at komme tilbage på arbejdsmarkedet, og så vidt jeg har forstået, er de i hvert fald ikke omfattet af reglerne for, at man kan få forlængelse ud over de 52 uger.

Det, der så er mit spørgsmål, er: Hvorfor skal det gå ud over dem, at der er ventetid på sygehusene, eller at sagsbehandlerne i kommunen arbejder for langsomt, eller hvad det nu kan være? Hvorfor skal det gå ud over den syge?

Kl. 15:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:30

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det her er ikke et spørgsmål om, at der er noget, der skal gå ud over den syge, faktisk tværtimod, for jeg synes, det er helt afgørende, som hr. Lennart Damsbo-Andersen også nævner, at man får sygeforløbet afklaret så hurtigt som muligt. Og for mig at se er det meget vigtigt, at der netop er en bagkant, for kommunerne skal også have en bagkant at se frem til, så man netop også får gjort noget ved sagerne.

Men det er klart, at hvis det drejer sig om den gruppe, som jeg nævnte lige før, kan der jo altså være nogle spørgsmål, som kommer

til at tage lidt længere tid. Dansk Folkeparti har gentagne gange rejst det problem, og det er sådan set et problem, som jeg har været meget enig med Dansk Folkeparti i, og derfor har vi nu løst den del af det i finanslovaftalen.

Kl. 15:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:31

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Men tilbage står jo stadig væk dem, som jeg nævnte før, og som ikke umiddelbart har udsigt til at komme på arbejdsmarkedet, og som bliver ramt af varighedsbegrænsningen på de 52 uger. En tredjedel af dem – det siger statistikken i hvert fald – mister jo hele deres forsørgelsesgrundlag. Når de kommer over på kontanthjælp i stedet for sygedagpenge, mister de hele deres forsørgelsesgrundlag. Og jeg kan ikke forstå retfærdigheden i, at de gør det, når det nu ikke er dem, der er skyld i, at de ikke er endeligt afklaret. Men det mener ministeren altså ikke at der er nogen problemer i.

Kl. 15:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:31

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg mener, som jeg har nævnt hele tiden, at det er afgørende, at vi får afgjort sygesagerne så hurtigt som overhovedet muligt, for der er simpelt hen ingen, der kan være tjent med at gå rundt i uvished. Så er der nogle enkelte tilfælde, hvor det kan tage lidt længere tid, og der er der så mulighed for forlængelse nu. Men man kan jo ikke se på det her alene, man skal også se på den række af tiltag, som der netop er taget på sygefraværsområdet med hjælp og en langt mere aktiv indsats over for de sygemeldte. Så tingene skal ses i en sammenhæng, og for mig er det bare afgørende, at man kommer så hurtigt igennem systemet som overhovedet muligt, så man får en afklaring. For oven i det at være syg er det jo også ekstra hårdt så at skulle gå rundt med den rygsæk, der hedder, at man ikke er helt klar over, hvad enden på det her forløb så bliver.

Kl. 15:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:32

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu kunne jeg se, at sundhedsministeren gik, og det kunne måske være, fordi han ikke havde lyst til at høre den samtale, som vi har her, for det vedrører jo lige så meget hans område, altså at sundhedssystemet ikke står ordentligt til rådighed i forhold til at få afklaret de her mennesker. Men lad det nu være, for nu er det ikke ham, jeg stiller spørgsmål til.

Afslutningsvis vil jeg spørge: Når nu der bliver en mulighed for forlængelse, som jeg kan forstå er på 26 plus 13 uger, hvor kommer det tal så fra? For mig at se kan man ikke sætte et tal på og sige, at vi nu rammer alle dem og sørger for at sikre alle dem, der kan komme ud i den her situation.

Kl. 15:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Beskæftigelsesministeren.

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen på den ene side at det jo vigtigt, at der er en bagkant, så man netop ikke kommer til at gå alt for lang tid, inden man bliver afklaret, og på den anden side har der været et ønske om at forlænge perioden i visse tilfælde, og ja, så blev det så 13 uger ekstra, og det tror jeg så er ramt meget godt i forhold til det ønske, som jeg i hvert fald har hørt rundtomkring.

Kl. 15:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til hr. Lennart Damsbo-Andersen. Det var slut på spørgsmål nr. 10.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:34

Spm. nr. S 424

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Mener ministeren, at det er videnskabeligt dokumenteret, at det kun er 30 deltidbrandmænd, der bliver ramt af tidsbegrænsningen af de supplerende dagpenge, jf. arbejdsgruppens rapport?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 15:34

Bjarne Laustsen (S):

Mener ministeren, at det er videnskabeligt dokumenteret, at det kun er 30 deltidbrandmænd, der bliver omfattet af tidsbegrænsningen af de supplerende dagpenge, jævnfør arbejdsgruppens rapport?

Kl. 15:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:34

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg er sikker på, at hr. Bjarne Laustsen selv har læst redegørelsen, og ellers vil jeg da i hvert fald opfordre hr. Bjarne Laustsen til at gøre det. Her fremgår det ret tydeligt, hvordan arbejdsgruppen er kommet frem til tallet 30. Opgørelsen tager udgangspunkt i den hidtidige faktiske benyttelse af supplerende dagpenge blandt hel- og deltidssansatte brand- og redningsfolk.

Der er tale om en helt sædvanlig effektberegning, der anvendes på tværs af alle ydelsesområder ved opgørelse af en lovændrings isolerede virkning på modtagelsen af en given ydelse.

Til sidst vil jeg blot sige, at hvis hr. Bjarne Laustsen har uddybende spørgsmål til den effektberegning, der er anvendt, vil jeg opfordre hr. Bjarne Laustsen til at stille dem til skriftlig besvarelse.

Kl. 15:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:35

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret. Jeg troede, at beskæftigelsesministeren var godt inde i den her sag, da det er noget, vi har diskuteret indgående siden maj måned. Så jeg troede, at man var mere inde i sagerne.

Bortset fra det plejer ministeren jo at sige, at 1 ledig er 1 for meget. Derfor er det jo interessant med tallet 30. Hvis 1 ledig er 1 ledig for meget, må der jo også være 1 brandmand for lidt, altså de steder, hvor brandmændene er nødt til at stoppe, fordi de ikke mere kan få

understøttelse. Derfor kan jeg sige til ministeren, at alene i Frederikshavn Kommune er der 16, der er påbegyndt nedtællingen. Og hvis vi bare tager resten af Nordjylland med, kan man sagtens dække det, som hele arbejdsgruppens rapport her siger, nemlig 30 personer – alene i Nordjyllands region.

Det er derfor, jeg spørger til, om der er et særligt videnskabeligt grundlag bag ved det her. Jeg er godt klar over, at ministeren har travlt med at negligere det her problem og gøre meget lidt ud af det, selv om man normalt plejer at sige, at det ligger en meget på sinde. Men regeringen nævner jo selv, at de forventer, at der kommer en ledighed på 150.000-160.000. Deri vil der også være endnu flere brandmænd end dem, der er truet i dag. Der er ingen grund til at tro, at bare fordi man er deltidsansat brandmand – det kan vi se i Frederikshavn – så holder arbejdsgiveren igen med at fyre folk. Det er andre ting, der bestemmer det.

Derfor er der en risiko for, at det tal stiger. Og hvis ikke det lykkes for dem at få fuldtidsarbejde, er de startet på de supplerende dagpenge, og så bliver de nødt til at stoppe, fordi der er en regel, der hedder 30 uger. Er det ikke korrekt?

Kl. 15:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:37

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er jo sådan, må jeg sige til hr. Bjarne Laustsen, at fordi man har påbegyndt nedtællingen, som hr. Bjarne Laustsen udtrykker det, er det ikke nødvendigvis også ensbetydende med, at man rammer loftet. Men jeg kan sige, at opgørelsen tager udgangspunkt i den hidtidige faktiske benyttelse af supplerende dagpenge blandt heltids- og deltidsansatte brand- og redningsfolk, og at opgørelsen jo så også viser, hvor mange personer der forventes at blive berørt af den nye tidsbegrænsning på 30 uger inden for de 104 uger ved samme adfærd, som før de nye regler trådte i kraft. Der er altså tale om helt sædvanlig effektberegning, der anvendes på tværs af alle ydelsesområder, som jeg også nævnte tidligere. Så må jeg sige, at nu er det jo ikke første gang, vi har diskuteret den her sag, og derfor troede jeg egentlig også, at hr. Bjarne Laustsen var klar over, at det her jo netop er, som hr. Bjarne Laustsen udtrykker det, noget, der ligger mig meget på sinde, for det er det.

Kl. 15:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:38

Bjarne Laustsen (S):

Det, jeg gerne vil have et svar på i dag, er, om regeringen vil gøre noget ud over det, der står i finansloven, og det, som står i den rapport her. Altså, hvis der kommer til at mangle 30 – jeg forstår, at 30 ikke er et særlig stort tal for ministeren – i vores beredskab alene i Nordjylland, 16 i Frederikshavn, er det en katastrofe, endda en skandale.

Jeg vil sige, at reglerne om supplerende dagpenge er så skrappe, fordi hvis man er begyndt at modtage supplerende dagpenge, er man nødt til at have en helt ny periode fuldstændig fri. For når man er begyndt at bruge af de supplerende dagpenge, skal perioden på de 30 uger bruges, inden man kan starte på en ny periode. Derfor er det en rigtig, rigtig skrap regel, som ministeren har trukket ned over hovedet på nogle deltidsbrandmænd, som aldrig har været omfattet af den tidligere. Er det ikke korrekt?

Kl. 15:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:39

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu er det jo sådan, at reglerne på sygedagpengeområdet gælder alle, så det er jo ikke noget, der specielt er blevet trukket ned over hovedet på deltidsbrandmænd, og det ville være helt forkert, hvis hr. Bjarne Laustsen ligesom prøvede på at fremstille det, som om det her ikke er et problem, som regeringen kerer sig om, faktisk tværtimod.

Det er jo også derfor, at regeringen som led i finanslovaftalen med Dansk Folkeparti har aftalt, at der skal ske f.eks. mere systematisk rekruttering, at der skal afsættes en pulje på 2 mio. kr. til rekrutteringsinitiativer i 2010, og at der i øvrigt også skal være bedre vejledning. Det er jo så de initiativer, som vi har taget sammen med Dansk Folkeparti i den finanslovaftale, der er indgået.

Kl. 15:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at ministeren sagde sygedagpenge. Jeg går ud fra, at ministeren mente supplerende dagpenge. (*Beskæftigelsesministeren* (Inger Støjberg): Hvad hjertet er fuldt af).

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:40

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil så gerne fortsætte i samme sprog, for jeg kan forstå, at operationen er lykkedes, men patienten er død, og så er der hverken brug for sygedagpenge eller supplerende dagpenge.

Det, der er interessant, er, at hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti i en debat i sidste uge sagde, at det, der var sket i finansloven, ikke var tilstrækkeligt. Jeg spurgte også ministeren her, hvad der skal ske ud over de utilstrækkelige linjer, der står i finansloven, og den rapport her, som bare beskæftiger sig med et tal – tænk på et tal. Hvad skal der ske med de brandmænd, der må forlade jobbet? Altså, det koster minimum 100.000 kr. at uddanne en deltidsbrandmand, og det tager flere år.

Jeg ved ikke, om ministeren har været på brandøvelse for nylig, men hvis jeg selv skulle med ind og redde folk ud fra at brænde inde, ville jeg gerne gå sammen med nogle, der har den bedste og optimale uddannelse og den bedste erfaring, og det har de brandmænd, vi har. Dem får man ikke ved at trække nogen ned fra taget og give dem en kort uddannelse som erstatning for de dygtige brandmænd, fordi vi har nogle tåbelige regler, så de ikke kan fortsætte deres gerning. Derfor er det jo fuldstændig vanvittigt med den medicin, som ministeren har ordineret her. Der findes andre måder at løse det her problem på, som vi skal diskutere senere, men jeg forstår ikke, at man ikke gør det. Hvad skal der ske?

Kl. 15:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:41

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Først og fremmest vil jeg gerne takke formanden, for selvfølgelig mente jeg dagpenge og ikke sygedagpenge.

Jamen jeg har jo gennemgået de tre elementer, som ligger i den finanslovaftale, som vi har lavet sammen med Dansk Folkeparti. Derudover kan jeg bare oplyse hr. Bjarne Laustsen om, at det her jo ikke er »tænk på et tal«, som hr. Bjarne Laustsen benævnte det. Det her er beregnet med fuldstændig samme metode, som man bruger til

at beregne effekten af andre lovforslag isoleret set, og det har jeg allerede redegjort for.

Kl. 15:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Det var slut på spørgsmål 11.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 12, er til beskæftigelsesministeren, ligeledes af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:42

Spm. nr. S 428

12) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Holder ministeren fortsat fast i, at FKB og Landsklubben For Deltidsansatte Brandfolk ikke bakker op om en vederlagsmodel, som let og elegant kunne løse det problem, som regeringen har skabt?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:42

Bjarne Laustsen (S):

Holder ministeren fortsat fast i, at FKB og Landsklubben For Deltidsansatte Brandfolk ikke bakker op om en vederlagsmodel, som let og elegant kunne løse det problem, som regeringen har skabt?

Kl. 15:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:42

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nej, hvordan skulle jeg dog kunne det? Men jeg holder fast i, at Foreningen af Kommunale Beredskabschefer og Landsklubben For Deltidsansatte Brandmænd ikke bakkede op om vederlagsmodellen, da det forslag var fremme i forbindelse med beslutningsforslag nr. B 88 for mere end 10 år siden. Landsklubben og FKB deltog i den arbejdsgruppe, der i sin tid behandlede det omtalte beslutningsforslag, og lad mig citere fra arbejdsgruppens rapport: Landsklubben For Deltidsansatte Brandmænd kan ikke støtte forslagene om vederlagsmodeller. Det er Landsklubbens opfattelse, at det er helt uacceptabelt, hvis der gennemføres en ordning, hvorefter overenskomstreguleringen på området må opgives. Endnu et citat fra den samme rapport: Foreningen af Kommunale Beredskabschefer har tilkendegivet, at foreningen ikke kan støtte gennemførelsen af en vederlagsmodel.

Nu, hvor jeg er så godt i gang, vil jeg da også godt lige citere mig selv, for det, jeg rent faktisk selv sagde i mit svar på daværende tidspunkt på det sidste spørgsmål, nemlig S 298, om vederlagsmodellen var – og det var så sidste gang, vi diskuterede det: Det var formodentlig også derfor, at hverken Landsklubben For Deltidsansatte Brandfolk eller Foreningen af Kommunale Beredskabschefer, så vidt jeg er orienteret, kunne støtte en gennemførelse af vederlagsmodellen for mere end 10 år siden.

Men jeg vil sige til hr. Bjarne Laustsen, at det selvfølgelig er helt i orden, hvis hr. Bjarne Laustsen nu vælger at skifte mening, det skal jeg jo ikke bestemme.

Kl. 15:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:44

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret.

Noget, der ligger så lang tid tilbage, synes jeg ikke er synderlig interessant. Jeg har lagt mærke til, at Landsklubben For Deltidsan-

satte Brandfolk, Landsklubben, som den også hedder i daglig tale, har skrevet et åbent brev til ministeren, hvori det skrives, at det, som ministeren sagde sidste onsdag, var noget sludder, fordi det beslutningsforslag rent faktisk er kommet til verden på baggrund af deres henvendelser til den daværende opposition en gang for en halv snes år siden.

Så det forstår jeg ikke noget af. Og jeg kan slet ikke forstå, hvorfor man i forbindelse med den arbejdsgruppe ikke har taget de berørte parter med ind i arbejdsgruppen, for så kunne man jo have fået det klaret af. Det har man jo ikke villet, og derfor har man heller ikke reelt villet en løsning af det her problem, for så havde man jo spurgt de folk, der har skoene eller brandhjelmene på, som det er tilfældet her. Det har man ikke villet. Og så har man givet sig til at ringe rundt til de to organisationer her efterfølgende. Ja, det er mig ubekendt, om man har ringet til Landsklubben, men jeg har en fornemmelse af, at man har ringet til FKB, som intet har med den her sag at gøre.

Det, der er interessant, er, at man har opbygget et eller andet scenarium eller en påstand om, at der ikke ønskes en vederlagsmodel. Intet er mere forkert. Så vidt jeg er orienteret, så er hverken Landsklubben eller FKB imod, at man laver en vederlagsmodel, fordi man skal huske på noget meget, meget væsentligt, og det er, at det er regeringen, der har skabt det problem. Før 2008 var de deltidsansatte brandfolk ikke omfattet af reglerne om supplerende dagpenge, da de ikke havde et opsigelsesvarsel. Det er vel klart.

Kl. 15:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:45

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er jo sådan, at dagpengereglerne gælder alle, som de er nu, og det er bestemt min opfattelse, at sådan skal det også vedblive med at være. Nu er det jo ikke sådan noget, jeg bare frit står og citerer, så de to citater, altså det ene fra FKB og det andet så fra Landsklubben, var jo citater, som netop kom i forbindelse med den rapport, der blev udarbejdet vedrørende B 88 i sin tid. Det var også de citater, som jeg henviste til sidste gang, og jeg kan godt læse op igen, hvad jeg sagde sidste gang. Det var, citat: Det var formodentlig også derfor, at hverken Landsklubben For Deltidsansatte Brandfolk eller Foreningen af Kommunale Beredskabschefer, så vidt jeg er orienteret, kunne støtte en gennemførelse af vederlagsmodellen for mere end 10 år siden.

Det var det, jeg henviste til dengang, og det er det, jeg henviser til nu, og at man så har skiftet holdning siden da, er jo, som det er. Det har man selvfølgelig fuldstændig ret til, og det anfægter jeg på ingen måde.

Kl. 15:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:47

Bjarne Laustsen (S):

Det er jo, fordi forudsætningerne er ændret. Det svarer ministeren jo heller ikke på. Altså, uanset hvad de har sagt dengang – jeg har snakket med dem selv og fået at vide, hvordan stillingen var – laver regeringen et indgreb i 2008. Uanset at man siger sådan her, var det jo sådan, at man allerede dengang kiggede på at lave en anden konstruktion, hvor man fik vederlag i stedet for løn. Derfor er situationen jo ændret, og derfor er spørgsmålet nu i dag: Har ministeren, arbejdsgruppen henvendt sig til de to organisationer i forbindelse med udarbejdelsen af den rapport? For man lægger jo hele vægten på, at det her, en vederlagsmodel, ikke duer, på nogle udtalelser, som måske har fundet sted for 10 år siden, og som byggede på et helt andet

grundlag. Hvorfor har man ikke inddraget FKB og Landsklubben For Deltidsansatte Brandfolk i den rapport, som er kommet her? For så kunne man jo have fået klar besked i stedet for at bruge nogle gamle citater. Tak.

Kl. 15:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:48

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jo, men nu var det bare ikke det, der lå i spørgsmålet fra hr. Bjarne Laustsen. Så jeg har svaret på det spørgsmål, som hr. Bjarne Laustsen stillede, og det må vel egentlig være meget rimeligt, i og med at jeg jo ikke kan læse hr. Bjarne Laustsens tanker, selv om det da kunne være interessant, tror jeg.

Men det er jo sådan, at der, som jeg har nævnt tidligere, er indgået en aftale via finansloven med Dansk Folkeparti, der efter min mening løser opgaven med de udfordringer, som der er, nemlig en mere systematisk rekruttering, en pulje på 2 mio. kr. til rekrutteringsinitiativer og en bedre vejledning. Og jeg kan sige til hr. Bjarne Laustsen, at jeg i hvert fald ikke ønsker at ændre på dagpengereglerne – bare for at slå *det fast* – fordi jeg mener, at dagpengereglerne skal være ens for alle, og det vil så også sige for deltidsbrandmændene.

Kl. 15:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:49

Bjarne Laustsen (S):

Det, som jeg synes er interessant i den her sag – og jeg skal også nok stille et nyt spørgsmål til ministeren næste onsdag, hvis det ikke lige passer her – er, at ministeren siger og stort set hver onsdag siden maj måned har sagt: Tag det nu roligt, hr. Bjarne Laustsen, for vi har fat i det her; det ligger os rigtig meget på sinde, og vi skal nok finde ud af det. Og når man så har fundet ud af det, har man alligevel ikke fundet ud af det, og en af de ting, man har forsømt, er jo at spørge dem, det handler om. Det har man ikke gjort, for ellers kunne ministeren jo bare svare på det. Det vil man ikke, og jeg skal nok spørge skriftligt om alle de der ting. Men jeg synes, det er interessant, når det er en sag, der ligger regeringen så meget på sinde, og vi er ved vores samtaler, dialog her i Folketingssalen blevet klar over, at det er en livsvigtig opgave, og at det er en meget, meget stor opgave i vores samfund, at løse det her problem. Alternativt kunne det løses ved fuldtidsansatte folk, men vi er jo enige om, at vi skal bruge det her gode danske system, som vi har, og så har vi nogle udfordringer. Men jeg synes bare, det er ærgerligt, at man ikke har spurgt dem, det handler om, og at man bruger forkerte argumenter, fordi regeringen har skabt et problem. Tak.

Kl. 15:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:50

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan bare sige, at den arbejdsgruppe, der har været nedsat, jo så har fundet, at de tre elementer, som jeg har nævnt tidligere, er løsningen på det her problem. Og jeg kan i hvert fald sige, at jeg ikke ønsker at ændre i dagpengereglerne.

Kl. 15:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Det var slut på spørgsmål 12. Tak til hr. Bjarne Laustsen og tak til beskæftigelsesministeren.

Det næste spørgsmål er stillet til integrationsministeren af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:50

Spm. nr. S 425

13) Til integrationsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Mener ministeren, at Danmark overholder FN's børnekonvention, når uledsagede flygtningebørn havner i fængsler, jf. artikel i Politiken af 20. november 2009, »Politi er begyndt at fængsle flygtningebørn«, og har ministeren en handlingsplan for, hvad hun vil gøre, så traumatiserede børn ikke bliver yderligere traumatiseret?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Værsgo.

Kl. 15:50

Yildiz Akdogan (S):

Tak. Spørgsmålet lyder:

Mener ministeren, at Danmark overholder FN's børnekonvention, når uledsagede flygtningebørn havner i fængsler, jf. artikel i Politiken af 20. november 2009, »Politi er begyndt at fængsle flygtningebørn«, og har ministeren en handlingsplan for, hvad hun vil gøre, så traumatiserede børn ikke bliver yderligere traumatiseret?

Kl. 15:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Integrationsministeren.

Kl. 15:51

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det er rigtigt. Jeg kan svare klart: Ja, Danmark overholder konventionerne.

Kl. 15:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det var et kort svar. Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:51

Yildiz Akdogan (S):

Jeg vil sige, at det var et meget, meget kort, næsten lidt pinligt, svar, for så må alle andre jo lyve. Når man hører, hvad generalsekretæren for Red Barnet siger, så er det, at vi f.eks. bare allerede i dag har 272 børn, der er flygtet ind over grænsen. Der er i år ca. 14 børn, der er blevet sendt i varetægtsfængsel mellem 20 og 62 dage, alene fordi de var i besiddelse af falske papirer.

Nogle bliver frihedsberøvet til afsoning i nogle surrogatfængsler, altså lukkede institutioner, hvor unge kriminelle anbringes, i stedet for i et egentligt fængsel. Men der er faktisk også andre børn, der havner i ganske almindelige fængsler såsom Vestre Fængsel. Derfor overrasker det mig, når ministeren bare svarer meget kort og uden at begrunde sit svar og siger, at man overholder FN's børnekonvention.

Mener ministeren, at fængsling er en retfærdig måde at behandle de her børn på? Jeg vil egentlig gerne have et lidt mere uddybende svar fra ministeren.

Kl. 15:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Integrationsministeren.

Kl. 15:52

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen jeg kan gentage, at regeringen selvfølgelig overholder konventionerne, herunder børnekonventionen. Hvis spørgeren mener, at vi ikke gør det, så må man jo dokumentere, at konventionerne er blevet overtrådt.

- Kl. 15:52 de de her børn blive sendt i fængsel, og jeg håber, at ministeren vil uddybe sit svar. Kl. 15:55
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Fru Yildiz Akdogan.
- Kl. 15:52 **Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Integrationsministeren. Kl. 15:55
- Yildiz Akdogan** (S):
Jeg kan høre, at ministeren ikke er særlig villig til at uddybe sit svar, men så vil jeg gerne referere til artikel 22 i børnekonventionen. Den siger:
»Statens forpligtelse til at sørge for særlig beskyttelse af børn, som er flygtninge, eller som søger om flygtningestatus, og til at samarbejde med ansvarlige organisationer om beskyttelse og hjælp af flygtningebørn.«
Det betyder altså, at lande, der har underskrevet konventionen, forpligter sig til at beskytte børn og hjælpe de her flygtningebørn.
Så til spørgsmålet: Kan man tolke det at sende dem i fængsel som en overholdelse af den her konvention? Det vil jeg egentlig meget gerne have ministerens kommentar til.
En anden artikel siger i forhold til tortur og straf:
»Statens forpligtelse over for børn, som er arresteret eller tilbageholdt. Forbud mod tortur, grusom eller nedværdigende behandling, dødsstraf og livsvarigt fængsel. Barnets ret til juridisk bistand og en menneskeværdig behandling under fængsling. Frihedsberøvede børn skal ikke sidde sammen med indespærrede voksne, og de skal have ret til at opretholde forbindelse med deres familie.«
Vi hører jo så netop fra generalsekretæren for Red Barnet, at der er nogle børn, der havner i Vestre Fængsel. Så vil jeg gerne spørge ministeren: Overholder vi FN's børnekonvention, når de her to artikler og virkeligheden viser noget andet? Kl. 15:54
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Integrationsministeren. Kl. 15:54
- Integrationsministeren** (Birthe Rønn Hornbech):
Jeg må først bede om noget dokumentation. Hvem er det? Hvad er det for nogle, der skulle sidde i Vestre Fængsel? Spørgeren må jo lige dokumentere, om der overhovedet er nogen. Hvorfor sidder de der, og er det nogle, der hører under mit system? Kl. 15:54
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Fru Yildiz Akdogan. Kl. 15:54
- Yildiz Akdogan** (S):
Jeg refererer til Red Barnet, som er en ganske lovlig, officiel institution, så det kunne være, at ministeren måske skulle tage en snak med Red Barnets generalsekretær og høre, hvordan den virkelige situation er.
Jeg vil egentlig også gerne spørge ministeren om noget andet, nu hvor ministeren bliver ved med at sige, at vi overholder konventionen, selv om der stadig væk er nogle børn, der sidder i fængsel. I Red Barnets kommentarer er de faktisk også kommet med løsningsforslag, bl.a. at man i stedet for at sende de her børn i fængsel prøver at inddrage Røde Kors, som både har erfaring med og viden om, hvordan man kan tackle situationer med flygtede børn.
Andre lande har ikke sat børn i fængsel, f.eks. Rumænien, Ungarn og Italien. De har jo også oplevet en stigning i antallet af flygtningebørn, men de har som sagt ikke sendt de her børn i fængsel, netop fordi de overholder børnekonventionen. Så jeg vil egentlig gerne høre ministeren, om hun i det mindste vil lade sig inspirere af Red Barnets forslag om at lade Røde Kors træde til i stedet for at la-
- Integrationsministeren** (Birthe Rønn Hornbech):
Jamen spørgeren har stadig væk ikke dokumenteret, om der er personer i fængsler, som hører under mit system. Det er bare noget, man siger, noget, man har læst i avisen. Altså, jeg er jo nødt til at have noget dokumentation for at vide, hvad retsgrundlaget er, hvad det er for nogle sager, og om det overhovedet er nogle, der hører under mit område, for ellers kan jeg ikke undersøge, hvem det er. Man skriver i spørgsmålet flygtningebørn, og dertil er at sige, at flygtninge får asyl og kommer ud med det samme for at blive integreret.
Så hvad er det for nogle, man taler om? Det må man jo specificere nærmere, ellers har mit embedsværk jo ikke skygge af mulighed for at undersøge, hvad det er vi taler om. Kl. 15:56
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Tak til fru Yildiz Akdogan og tak til integrationsministeren.
Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Liselott Blixt. Kl. 15:56
- Spm. nr. S 427**
14) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:
Liselott Blixt (DF):
Hvad er ministerens holdning til, at sklerosepatienter skal vente i flere måneder på en medicinsk behandling og derved har risiko for flere attacke i ventetiden? Kl. 15:56
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Hvis ministeren og spørgeren kommer på plads, kan vi fortsætte mødet. Men det kan være, det er afklaret bagved, inden vi hører det her i salen. Vi er alligevel spændt på at høre, hvad spørgeren har at sige. Værsgo. Kl. 15:56
- Liselott Blixt** (DF):
Mit spørgsmål til ministeren lyder: Hvad er ministerens holdning til, at sklerosepatienter skal vente i flere måneder på en medicinsk behandling og derved har risiko for flere attacke i ventetiden? Kl. 15:57
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Ministeren for sundhed og forebyggelse. Kl. 15:57
- Ministeren for sundhed og forebyggelse** (Jakob Axel Nielsen):
Jeg kan forstå, at spørgsmålet vedrører patienter med dissemineret sklerose, der skal have behandling med lægemidlet Tysabri. Den behandling er af Sundhedsstyrelsen defineret som en særlig udviklingsfunktion, der siden slutningen af 2006 kun blev varetaget på Rigshospitalet og på Århus Sygehus. Fra januar 2008 blev den også foretaget på Odense Universitetshospital og på Aalborg Sygehus.
Sundhedsstyrelsen følger behandlingen med Tysabri ekstremt tæt i samarbejde med kliniske eksperter, og der gøres hvert år status over behandlingen, bl.a. med henblik på, hvordan vi skal organisere den her behandling. På anmodning af Sundhedsstyrelsen har de fire behandlingssteder i sidste måned givet en samlet tilbagemelding om behandlingen af den her multipel sklerose med Tysabri pr. 1. juli 2009. Heraf fremgår det, at der aktuelt ikke er nogen nævneværdig

ventetid i behandlingen med Tysabri, når der ses bort fra de ventetider, der kan være til en MR-scanning.

Kl. 16:01

MR-scanninger er ifølge Sundhedsstyrelsens retningslinjer for behandling påkrævet for at iværksætte behandling, idet en scanning af patientens hjerne før behandling er meget, meget afgørende for løbende at følge symptomer på den potentielt meget, meget livsfarlige hjernebetændelse, også kaldet PML, der kan være en alvorlig bevirking af behandling med Tysabri. Og ventetid til MR-scanning på landets offentlige sygehuse er ifølge Sundhedsstyrelsens oversigt over forventede ventetider på venteinfo.dk aktuelt ned til 2 uger på fire ud af fem regioner. Den er 10 uger i Region Sjælland. Men med det frie sygehusvalg kan sklerosepatienter jo vælge at stille sig i den korteste kø til en MR-scanning i en anden behandling og dermed få reduceret ventetiden på behandling med Tysabri.

Det er i øvrigt sådan, at de her sklerosepatienter er i anden behandling for deres sygdom, idet det er en forudsætning for behandling med Tysabri, at der kun i meget, meget sjældne og alvorlige tilfælde gives Tysabri til en første behandling af patienter med den her alvorlige diagnose.

Kl. 15:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:59

Liselott Blixt (DF):

Jeg har nu stillet ministeren to spørgsmål, og jeg prøver at holde dem lidt adskilt. Jeg tror, ministeren svarede på begge spørgsmål nærmest på en gang, men jeg holder mig til det om ventetiden.

Tre ting er vigtige, når det gælder multipel sklerose-patienter: at behandlingen sættes ind tidligt, at den er rigtig i forhold til patienternes særlige forudsætninger, og at den bliver fulgt til punkt og prikke. Jo tidligere behandlingen bliver sat ind, jo flere angår udgang man. Det betyder, at risikoen for ardannelse i centralnervesystemet undgås, og at man dermed undgår at få et permanent handicap. Ministeren siger, at der ikke er så lang ventetid, og det kan kun glæde mig, at man får mindre ventetid. Men når vi taler om det specielle produkt, som ministeren var inde på, ved jeg, at der de fire steder, hvor det gives, er opstået flaskehalse, fordi der er flere og flere patienter, der vil have det, og jeg kender til patienter, der har ventet i op til 2-3 måneder. Kan jeg udrede af ministerens svar, at det ikke er tilfredsstillende, at man venter i så lang tid?

Kl. 16:00

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:00

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det er i sandhed en alvorlig diagnose, de her patienter har, og når man giver det her Tysabri, er det, fordi den er meget alvorlig. I andre lande, f.eks. i Tyskland, er man ikke så restriktiv med at give Tysabri, som man er i Danmark, men der har man altså også konstateret op til 27 tilfælde af den meget alvorlige hjernebetændelse PLS, som den hedder, og den er dødelig. I Danmark har vi endnu ikke haft nogen af de tilfælde. Jeg ved, at man i EU-regi om en uges tid vil drøfte, hvorledes man skal indrette restriktionerne, og det er ikke noget med, at brugen af Tysabri skal deles ud på flere hospitaler, nej, det er måske i virkeligheden at ty til den danske praksis, altså at bruge det færre steder, fordi det er et højspecialiseret område og vi skal have de bedste centre til at stå for behandlingen af de her patienter. Nu må vi snakke videre, når min lampe ikke blinker!

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 16:01

Liselott Blixt (DF):

Jeg kommer ind på det med centrene i mit andet spørgsmål, der handler om behandlingssteder. Jeg vil stadig væk kun tale om ventetiderne i det her spørgsmål. Men når ministeren er inde på det, kan man jo spørge sig selv, om økonomien nogle gange kommer før effekten. I Sverige bruger man også disse medicinske præparater, der er rimelig nye, og der har man regnet på, hvad det koster samfundet. Det koster årligt samfundet i Sverige 5 mia. kr. at have multipel sklerose. De største udgiftsposter og omkostninger er i forbindelse med nedsat arbejdsevne samt plejeomkostninger. Udgifterne til medicin er det mindste af det hele. De udgør 10 pct. af det samlede beløb.

Kan ministeren ikke se, at ved at sætte hurtigere ind ville vi kunne spare menneskelige samt økonomiske omkostninger, og kunne ministeren forestille sig, at vi fik lavet en garanti for, at man kom i medicinsk behandling, så man ikke skulle vente lang tid?

Kl. 16:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:02

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jo, jeg kan sagtens se, at det er godt at komme hurtigt i behandling. Vi skal bare sikre, at vi sætter patienter med den her alvorlige diagnose i den rigtige behandling. Det er fair nok, at fru Liselott Blixt her vil tale om ventetider. Lad mig så bare understrege, at i fire ud af fem regioner er der en meget kort ventetid til MR-scanning, og det er MR-scanningen, der er den reelle blokade for, at vi kan komme videre. Man er altså nødt til at få et billede af patientens hjerne for at sikre, at vedkommende ikke udvikler den her alvorlige hjernebetændelse.

I Region Sjælland er der alt for lang ventetid, men så har vi også det frie sygehusvalg – ikke det udvidede frie sygehusvalg, men det frie sygehusvalg – som altså gør, at patienterne kan hoppe over i andre køer. Jeg vil da opfordre patienterne i Region Sjælland til at tage ind til København eller at tage over til Fyn, som er en del af Region Syd, og stille sig i de korte køer. For MR-scanningen i Region Sjælland er blokaden. Men jeg vil altså holde fast i, at vi skal gøre det her få steder, fordi det er et højspecialiseret område. Det er i virkeligheden også den tese, der ligger bag hele vores forudsætning for at bygge nye sygehuse.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 16:03

Liselott Blixt (DF):

Det er ikke mit andet spørgsmål endnu, men så kan jeg fortsætte med det her. Ministeren taler stadig væk om behandlingssteder, og man kan jo sige, at med hensyn til behandlingstiden betyder det også noget, hvor i landet man bor. Det er rigtigt nok, at vi vil have de specialiserede steder. Som ministeren også siger, er det i Region Sjælland, der er ventetider, men det er søreme også i Region Sjælland, der ikke er nogen specialiserede steder. Det er i Region Sjælland, man skal køre langt for at komme til et behandlingssted, f.eks. til Rigshospitalet. Er det eventuelt det, der spiller ind, i forhold til at der bliver en ventetid i Region Sjælland? Er det Region Sjælland, der

bliver taberen, fordi der netop ikke kommer noget specialiseret sted på det her område?

Kl. 16:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:04

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):
Jeg vil gerne diskutere ventetider, for jeg er også enig i, at 10 ugers ventetid til den her MR-scanning er for lang tid. Men jeg synes heller ikke, at vi i et lille land som Danmark skal lade det hele gå op i, om der er nogle regionale grænser. Vi skal flytte vores patienter derhen, hvor den bedste behandling er til stede, i hvert fald når vi taler om noget så alvorligt og højspecialiseret, at man ud fra faglige kriterier har valgt at lægge det på kun fire steder.

Lad mig minde om – det har også noget med ventetider at gøre – at der, hvor man har været mindre restriktiv end i Danmark, er der, hvor man har konstateret hjernehindebetændelse. Nu er jeg ikke læge, så jeg skal ikke begynde at sige, at der er en direkte årsag, men det var dog nærliggende at tro, at der var en årsagssammenhæng mellem de ting. Det var dog nærliggende at tro det. Så jeg synes ikke, at vi skal ud på en galej, hvor vi spreder behandlingen af sklerose med Tysabri til andre steder. Men selvfølgelig skal vi hjælpe de patienter, der aktuelt står på en venteliste, over i en anden kø, der er meget, meget kortere, for tiden er da vigtig. Selvfølgelig er tiden vigtig. Det er jeg helt enig med fru Liselott Blixt i.

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Tak. Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 15, er ligeledes til ministeren for sundhed og forebyggelse, og er ligeledes stilet til ministeren af fru Liselott Blixt.

Kl. 16:05

Spm. nr. S 429

15) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at ikke alle neurologiske centre kan tilbyde speciel medicinsk behandling af sklerosepatienter, så man derved ødelægger unge patienters mulighed for at arbejde og uddanne sig?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Liselott Blixt bedes læse spørgsmålet op.

Kl. 16:05

Liselott Blixt (DF):

Det glæder mig, at jeg nu kan starte på det andet spørgsmål, så jeg kan komme ind på nogle af de ting, som ministeren har været inde på.

Mit spørgsmål lyder: Hvad er ministerens holdning til, at ikke alle neurologiske centre kan tilbyde speciel medicinsk behandling af sklerosepatienter, så man derved ødelægger unge patienters mulighed for at arbejde og uddanne sig?

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:06

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):
Jeg erkender, at vi med det her spørgsmål kommer til at tale meget om det, som vi talte om før, men tingene hænger jo sammen.

Som jeg nævnte i min forrige besvarelse, er behandlingen med Tysabri, der er forholdsvis ny herhjemme, defineret af Sundhedsstyrelsen som en udlægningsfunktion, der varetages fire steder i landet. Når det ikke er alle neurologiske sygehusafdelinger i landet, der tilbyder behandling med lægemidlet Tysabri, er det for at sikre, at de enkelte afdelinger modtager tilstrækkeligt med patienter til at kunne opbygge erfaringer med behandlingen og erfaringer med bivirkningerne. Men det betyder ikke, at behandlingstilbuddet ikke er landsdækkende, så jeg er derfor ikke helt enig i den præmis, der ligger i fru Liselott Blixts spørgsmål.

Når Sundhedsstyrelsen definerer behandlingen med Tysabri som en udlægningsfunktion, er det, fordi der fortsat er en række uafklarede forhold ved behandlingen, ikke mindst, som vi også var inde på i det forrige spørgsmål, i forhold til dets bivirkninger. Siden der i 2006 blev givet markedsføringstilladelse til Tysabri i EU, er der internationalt blevet observeret 27 tilfælde af den meget alvorlige og livsfarlige hjernebetændelse PML. Vi har heldigvis, som jeg sagde før, endnu ikke konstateret nogen tilfælde af PML hos danske patienter som følge af Tysabri. De fleste tilfælde af PML er rapporteret efter 2 års behandling med Tysabri, og derfor er det næste halve til hele år afgørende for vurderingen af risikoen for PML ved behandling med Tysabri.

Sundhedsstyrelsen står over for meget snart at skulle genvurdere organiseringen af behandlingen med Tysabri. Genvurderingen vil afvente et ekspertmøde i EU, som jeg før fik nævnt vil komme til at foregå i starten af december. Der vil man have fokus på Tysabri i relation til PML. Herefter vil EU's komité for humanmedicinske lægemidler i midten af december i år udtale sig i sagen med henblik på en forventelig ændring af markedsføringstilladelsen for Tysabri i en mere restriktiv retning, der meget vel kan komme til at ligge meget tæt på den danske retningslinje, f.eks. med hensyn til antallet af behandlingssteder.

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 16:08

Liselott Blixt (DF):

Nu taler jeg ikke om bestemte lægemidler, for det her kunne lige så godt gælde en anden sygdom eller et andet lægemiddel. Mange gange skal vi også kigge på det individuelt. Jeg har talt med en kvinde, Kassandra på 22 år. Hun har sklerose og har haft det i 2½ år. Hun er en af de patienter, der ville ønske, at hun kunne blive behandlet med den nye medicin. Men den tilbydes kun på Rigshospitalet.

Hun er vant til Roskilde, og hun er vant til at komme på Glostrup sygehus, hvor hun har været de sidste 2½ år, når hun har fået forværing i sin sygdom. Hun er blevet tilbudt den nye behandling, fordi hun får mange attacke. Det er en meget kraftig multipel sklerose-sygdom, som hun har fået.

Hun er blevet tilbudt behandlingen, men som hun siger: Tanken om at skulle skifte sygehus gjorde, at jeg endte med at sige nej, selv om jeg har ventet længe.

Hun ventede nemlig i lang tid. Det skræmmer hende at skulle starte forfra, for den gode kontakt til de mennesker, der behandler hende, er altafgørende for, at hun i dag kan føle sig i trygge hænder. Så hun har sagt nej, hun har takket nej til den behandling, selv om det var den, hun gerne ville have, og selv om det er kommet så vidt, at hun mange gange må sidde i kørestol. Hun er 22 år. Hun har også problemer med at skulle tage transporten til Rigshospitalet, for hun er ikke en af de ressourcestærke, så hun har valgt at sige nej og tage de attacke, der bliver.

Kan ministeren ikke se, at det er ødelæggende for så ung og sårbar en pige, at hun vælger at takke nej til den behandling, på grund af at den kun tilbydes på Rigshospitalet?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:09

Hvis man har valgt at behandle med Tysabri eller et andet præparat, for hvilket det gælder, at der kan være alvorlige bivirkninger, er det ikke nok bare at have de eksperter til stede, der er eksperter i dissemineret sklerose, så skal vi også have de eksperter, der kan være eksperter i noget af det, som bivirkningerne kan handle om. Derfor er det altså sådan, at man ikke bare kan tage noget meget speciel medicin, som man på forhånd ved kan have bivirkninger, og lade det fragte ud til et andet hospital og så lade det blive sprøjtet ind i patienterne der, for så er ressourcerne eller kapaciteten ikke nødvendigvis til stede til de bivirkninger, der kan opstå.

Kl. 16:09

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen): Selvfølgelig gør det mig da ondt at høre en sådan historie. Jeg kan helt generelt sige, at jeg mener, at patienter skal lytte til deres læger og tage imod de tilbud, som vi giver i bedste mening.

Jeg forstår også godt fru Liselott Blixt, når hun siger, at nu skal vi ikke tale medicin, vi skal tale mennesker. Men vi undgår altså ikke at komme til at tale om medicin. Når man begynder at give Tysabri til folk med dissemineret sklerose, der er så alvorlig, er det, fordi man har prøvet noget andet først, og så er det, fordi man har vurderet den pågældende patient til at være så syg, at man skal prøve noget, for hvilket det gælder, at man godt er klar over, at der kan være alvorlige bivirkninger – det gør man ikke for sjov. Det er altså en meget specialiseret medicinsk behandling, og når vi taler om en meget specialiseret medicinsk behandling skal vi have samlet al erfaring. Det gør vi på få steder, fordi så mange kloge mennesker kan vi ikke sprede ud på alle mulige forskellige former for matrikler.

Så det, jeg siger, med, at vi samler det på de fire steder, som jeg nævnte i det forrige spørgsmål, er forudsætningen for, at de mennesker, der desværre skal behandles med Tysabri, får behandling af de bedste læger, vi har på området. Ellers bliver det bare en adresse, man går hen til, hvor eksperterne ikke er til stede.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 16:11

Liselott Blixt (DF):

Jamen jeg forstår udmærket ministeren, og behandlingen med den her sygdomsbremsende medicin bliver også mere og mere effektiv. Vi har interferoner, som vi bruger til sklerose som første behandling, og glatirameracetat, som vi også bruger. Mange fortæller, at der bliver mere ro på sygdommen, og patienterne føler, at de fungerer bedre. I dag er medicinen afprøvet. Det her drejer sig blot om en infusion, som kunne gives på patientens eget hospital, eventuelt på Glostrup, hvor hun er vant til personalet.

Samtidig har vi jo i Danmark Sclerosebehandlingsregistret, hvortil oplysninger om præparat, attacker, sygdomsforværring og resultater ved en lægelig undersøgelse løbende rapporteres for hver enkelt patient. Der tænker jeg: Hvad er forskellen? Det er klart, at vi har specialisterne på Rigshospitalet, og de tager sig af al den løbende data, der kommer ind. Men når det drejer sig om en 22-årig, der prøver at tage en uddannelse, og som har svært ved at holde fri en gang hver fjerde uge for at skulle tage ind på Rigshospitalet og efterfølgende være træt og deslige, hvad kunne det gøre, at hun kom på sit eget sygehus, fik den infusion og kunne have sin normale hverdag?

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:12

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen): Jeg tror, vi skal passe meget på med, at vi ikke fra politisk hold begynder at blande os i, hvad der er den rigtige faglige behandling. Eksperterne findes ikke kun på Rigshospitalet, de findes jo altså også i Odense og i Århus og i Aalborg for den her diagnose, meget alvorlig dissemineret sklerose.

Så det her er noget, vi gør for patienternes skyld – for at sikre, at patienterne, når de nu desværre skal behandles for deres alvorlig sygdom, får den bedste behandling. Der synes jeg at det er bedre – selv om jeg har ondt af den patient, som fru Liselott Blixt taler om – at den patient lader sig fragte ind til Rigshospitalet, eller hvor man nu ville finde det nærmeste ekspertsted, Odense måske, jeg ved det ikke.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 16:13

Liselott Blixt (DF):

Først og fremmest skal man tænke over, at Glostrup ikke er et hvilket som helst hospital. Der er specialister i neurologi, netop det, det handler om. Derfor er patienten også indlagt på den afdeling, når der sker nogle attacker, og ikke på Roskilde, som hun jo er tættest på. Glostrup er jo et specialiseret sygehus på det område her, så det er jo ikke hvilke som helst læger, men speciallæger, der har med den her sygdom at gøre i forvejen. Så det er jo ikke en hvilken som helst læge på en medicinsk afdeling.

Det, jeg også vil spørge ministeren om her, er: Er det ikke en skævvridning? Vi taler tit om lighed i sundhed, og her handler det om lighed for de her patienter, der ikke har ressourcer til selv at få kørsel til Rigshospitalet, ikke har økonomiske ressourcer til bare at kunne tage en taxa. Vedkommende skal selv betale en del af den her kørsel. Er det ikke en skævvridning, at vi netop ude i lokalsamfundene øst for Storebælt kun har et sted, som hedder Rigshospitalet?

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:14

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen): Jeg er fuldstændig enig i, at Glostrup ikke er et hvilket som helst sted. Det er et højt specialiseret, dygtigt hospital. Men det ændrer ikke ved, at Sundhedsstyrelsen, for så vidt angår det her speciale, har besluttet, at behandlingen foregår på Rigshospitalet, i Odense, i Århus og i Aalborg. Så må vi ikke ud fra nogle geografiske betragtninger begynde fra politisk hold at sige, at de specialer skal foregå andre steder, for så udvander vi hele specialeplanlægningen, og dermed udvander vi den høje kvalitet.

Så spørger fru Liselott Blixt, om det ikke er udtryk for en skævhed. Jeg anerkender, at folk, der bor langt væk fra de her specialiserede sygehuse, har længere afstande end dem, der bor tæt på. Men det at have nogle specialiserede sygehuse, der kan behandle alle borgere, er simpelt hen forudsætningen for at give alle danskere en behandling af den høje kvalitet. Ellers ender det med, at vi bilder hinden noget ind. Og lad mig være lidt fræk og sige det på en lidt provokerende måde: Hvis vi nu bare stabler en stak mursten og skriver sygehus på dem og tror, at alt, hvad der foregår derinde, er lige så godt som det, der foregår på Rigshospitalet, så er det ikke rigtigt.

Det her er et så højt specialiseret område, at vi er nødt til at have nogle færre matrikler, og derfor kan vi ikke gøre det alle steder.

Men den pågældende patient, som har problemer med at komme frem, står over for et andet problem. Så må vi hjælpe den pågældende patient i den konkrete situation til at komme ind det bedste sted. Men vedkommende skal ind det bedste sted. Behandlingen skal ikke flytte derud.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ministeren for sundhed og forebyggelse og tak til spørgeren. Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Kl. 16:16

Spm. nr. S 430

16) Til klima- og energiministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

Hvilken forklaring kan ministeren give den undrende offentlighed nu, når der tales så meget om klima og miljø, på syltninger af Thisted Kommunes ansøgning om modernisering af sit kraft-varmeværk, en sag, der har som formål med Varmeplan Thy/Mors at udvide den miljøvenlige fjernvarme til nærliggende byer omkring Thisted?

Skriftlig begrundelse

Siden 1991 har affaldsforbrænding været krumtappen i at forsyne Thisted Varmeværk med fjernvarme. Siden december 2008 har Thisted Kommune på grund af sit nedslidte og umoderne kraftvarmeværk haft en ansøgning liggende i Energiministeriet/-styrelsen for at få opbygget et moderniseret anlæg for ved egen økonomi at udvide den miljøvenlige fjernvarme til en lang række nærliggende byer. Et moderniseret anlæg vil kunne klare de stigende mængder affald samt en forbedret elproduktion. Den 25. september oplyste ministeren i et svar til Energiudvalget, at Thisted Kraftvarmeværk ville have svar inden for en måned. I dag skriver vi 25. november, altså 2 måneder efter.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg vil gerne herfra lykønske ministeren med embedet og også byde hende velkommen her til Folketingssalen.

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 16:16

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil følge den velkomst op. Velkommen her til Folketinget og til den virkelige verden. Så vil jeg ellers læse mit spørgsmål op:

Hvilken forklaring kan ministeren give den undrende offentlighed nu, når der tales så meget om klima og miljø, på syltninger af Thisted Kommunes ansøgning om modernisering af sit kraft-varmeværk, en sag, der har som formål med Varmeplan Thy/Mors at udvide den miljøvenlige fjernvarme til nærliggende byer omkring Thisted?

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:17

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak for spørgsmålet, vil jeg sige til hr. Ole Vagn Christensen, og tak for velkomsten, også til formanden.

Som nyudnævnt klima- og energiminister kan jeg jo kun anerkende deres energi i denne sag. Årsagen til, at Thisted Kommune endnu ikke har fået svar, er, at behandlingen af den ansøgning og en

række andre ansøgninger skal ses som et samlet hele. Vi skal ganske enkelt være sikre på, at der er affald nok. Det er ikke samfundsmæssigt økonomisk fornuftigt at bygge anlæg, der ikke er brug for. Det har den tidligere minister, forstår jeg også, oplyst i et svar til Det Energpoltiske Udvalg.

På nuværende tidspunkt har Energistyrelsen modtaget ansøgninger om etablering af anlæg, der i alt kan afbrænde 1,5 mio. t affald, inklusive det nye anlæg i Midtjylland – det, der i daglig tale kaldes L90. Dette anlæg har Energistyrelsen godkendt i slutningen af september. Hvis alle ansøgninger godkendes, vil det føre til overinvestering og samfundsøkonomiske tab. Dertil kommer så, at de centrale kraftværker fremover kan brænde affald. Det gør behovet for nye forbrændingsanlæg mindre. EU's nye affaldsdirektiv giver danske erhvervsvirksomheder et retskrav på at kunne eksportere affald. Det gør behovet for nye forbrændingsanlæg endnu mindre.

Hvis vi først har fået bygget for mange eller for store anlæg i Danmark, har vi ikke mulighed for at begrænse import af affald fra udlandet. Miljøstyrelsen og Energistyrelsen har derfor vurderet, at det har været nødvendigt at anmode Thisted Kommune og seks andre ansøgere om en redegørelse for, hvordan bl.a. eksport af affald, kraftværkernes medforbrænding af affald og sortering af affald til genanvendelse kommer til at påvirke det forventede behov for nye forbrændingsanlæg. Konkret har Energistyrelsen således den 19. november i år bedt Thisted Kommune om yderligere oplysninger. Redegørelserne vil herefter danne baggrund for Energistyrelsens endelige vurdering af behovet for ny affaldsforbrændingskapacitet.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 16:19

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg er fuldstændig klar over, at ministeren er ny i gerningen, og derfor kunne jeg ikke drømme om at kaste mig ind i en substansdiskussion, men derimod ind i en anskuelighedsundervisning: Den 12. december fremsender man en ansøgning. Man får så hen ad vejen et svar om, at svaret vil foreligge i løbet af efteråret. Er vi i efteråret, eller er vi i vinteren? Det næste, der sker, er, at en deputation får foretræde i Folketinget, og der får de et svar, der siger, at der i løbet af en måned vil foreligge et svar. Og hvad er det så, vi hører her i den der redegørelse? Jeg er fuldstændig klar over, at det her svar var udarbejdet. Det var derfor, jeg fastholdt, at jeg ikke synes, at vi skal optage de kommende uger med det her spørgsmål.

Men jeg håber, at ministeren har fået noget anskuelighedsundervisning i, hvordan man behandler den virkelige verden fra ministres eller embedsmændenes side, som servicerer, og jeg håber, at det kan give anledning til, at ministeren overvejer, om det virkelig kan være rimeligt, at en effektivisering og udbygning af varmeplanen i Thy/Mors-området nu har været afventet i 12 måneder. Der er jo ikke tale om, at ministeren skal komme med penge, medmindre ministeren har lavet en aftale – men det er jo i så fald miljøministeren – om, at det her affald fra Thy skal transporteres andre steder hen.

Jeg vil bare sige til ministeren, at jeg sådan set bare har ønsket at få anskueliggjort, at jeg da indimellem synes, at der er nogle urimelige vilkår både for folketingsmedlemmer og for ministeren. Jeg har et lille hæfte med om, hvordan vi har fået vores udvikling til at forløbe oppe i Thy siden 1991, og hvordan vi gerne vil have til den at forløbe videre. Det er sådan set det, det handler om, således at vi er i stand til at kunne effektivisere og gøre os fuldstændig fossilfri. Det er min slutbemærkning.

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:21

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak for bemærkningerne og også tak for denne, hvad skal vi sige, lektion fra den virkelige verden, som spørgeren så har valgt at betegne det.

Jeg synes nu alligevel, jeg må sige, at når jeg ser på det, er det der med, at man får en samlet vurdering af, hvor meget affaldsforbrænding der rent faktisk er brug for, altså et meget godt argument. Så må jeg selvfølgelig også have med, at jeg håber, at sagen kan blive afsluttet så hurtigt, som man overhovedet vil være i stand til det. Tak.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til spørgeren, og tak til klima- og energiministeren.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 63:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love. (Ændringer som følge af afgørelse i statsstøttesag m.m.).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 18.11.2009).

Kl. 16:22

Forhandling**Anden næstformand** (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Venstres ordfører, hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 16:22

(Ordfører)

Lars Christian Lilleholt (V):

Tak for det. Siden 2005 har den gruppe af virksomheder, der hedder de kvoteomfattede virksomheder, været omfattet af EU's kvotesystem og har samtidig betalt CO₂-afgift. Der er tale om de store og meget tunge industrivirksomheder med et højt energiforbrug. Det har aldrig været meningen, at de skulle reguleres via både CO₂-afgift og kvoteregulering. Derfor var det også hensigten, da man i 2005 ændrede systemet, at disse virksomheder skulle fritages for CO₂-afgiften. Sagen har været forelagt EU med henblik på spørgsmålet om statsstøtte, og svaret derfra var, at virksomhederne kan fritages for CO₂-afgiften, men skal betale en minimumsafgift. Det betyder, at denne gruppe af virksomheder nu tilbagebetales CO₂-afgiften fraregnet denne minimumsafgift, og fremadrettet skal de ikke betale CO₂-afgift, men fortsat betale en mindre afgift. Det betyder, at vi nu er tæt på, at der ikke længere er nogen konkurrenceforvridning mellem de ikkekvoteomfattede og de kvoteomfattede virksomheder.

Venstre kan støtte lovforslaget.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det Socialdemokraternes ordfører hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 16:24

(Ordfører)

Klaus Hækkerup (S):

Som Venstres ordfører var inde på, er det her en opretning af dét, at man i sin tid vedtog loven, hvor man afskaffede afgifterne for de CO₂-kvotebelagte virksomheder. Det skete i 2004. Nu skriver vi 2009, og nu har vi altså fået at vide, at den lov, man dengang vedtog, ikke kan godkendes af EU. Man må sige, at der har været tale om en rimelig lang notificeringsperiode, nemlig 5 år, inden EU har kunnet tage stilling til det spørgsmål. Der er tale om en usædvanlig grad af sendrægtighed.

Vi har tidligere i forbindelse med vedtagelse af finansloven haft lejlighed til at spørge skatteministeren om den tid, det tager for EU at behandle de lovforslag, der skal notificeres af EU. Vi har fået et svar, der viser, at det på mange områder tager op imod et års tid. Men med det lovforslag, vi behandler nu, som retter op på den manglende godkendelse fra EU's side, har vi nået rekorden for, hvor lang tid det har taget for EU at tage stilling til et lovforslag.

Da der er tale om at tilbagebetale en afgift, der er erlagt mellem den fulde afgift og ned til det minimumsbeløb, som vi ifølge EU må opkræve, da der er tale om et mindre beløb, da der er tale om, at vi er i en for virksomhederne stadig vanskelig økonomisk situation, og da der er tale om, at virksomhederne har været stillet i udsigt, at de kunne få beløbet tilbagebetalt, kan Socialdemokratiet støtte forslaget.

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Mikkel Dencker.

Kl. 16:26

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Tilbage i december 2004 vedtog Folketinget, at man fremover ville fritage det CO₂-kvote-omfattede område for betaling af CO₂-afgift netop for at undgå dobbeltregulering af området. Da der var tvivl om, hvorvidt det var i strid med EU's statsstøtteregler, blev selve ikrafttrædelsen udsat, men det blev altså vedtaget ved lov for 5 år siden, at der skulle være den her CO₂-afgift-undtagelse. 4½ år efter er EU så endelig blevet færdig med at behandle sagen og er nået frem til den konklusion, at det, som Folketinget vedtog, ikke overholder EU's statsstøtteregler og derfor ikke er gældende.

Det understreger blot endnu en gang, at Folketinget ikke er den eneste lovgivende magt her i landet. Det er ikke ret lang tid siden, at vi sidst behandlede et forslag under Skatteministeriets ressort, hvor Danmark endnu en gang var blevet underkendt, og hvor en lov, der var vedtaget af Folketinget, endnu en gang blev underkendt af EU-systemet. Så vi har altså her endnu et eksempel på, at vi har mistet en stor del af vores suverænitet her i Folketinget og i Danmark til EU-systemet.

Vi kan kun beklage, at det, der blev vedtaget af Folketinget for 5 år siden, desværre ikke kommer til at gælde. EU har så allernådigst tilladt os, at vi i stedet for kan anvende EU's minimumsafgiftssatser. Det må man jo så sige er den næstbedste løsning, når man ikke kan få lov til at gøre det, som man allerhelst vil. Så jeg skal sige, at vi i Dansk Folkeparti kan vi tilslutte os, at vi indfører det næstbedste, når EU ikke tillader os at gøre det, som vi allerhelst vil.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det SF's ordfører, hr. Jesper Petersen.

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Tak. Som der er redegjort for, handler sagen her om, at regeringen for et stykke tid siden vedtog, at de virksomheder, der skal have CO₂-kvoter for deres brændsel, ikke også skal betale CO₂-afgift, og det skulle gælde med virkning tilbage fra den 1. januar 2005. Den slags kan man imidlertid ikke sætte i kraft, før der ligger en afgørelse fra EU om, at det enten er lovligt eller ulovligt ifølge EU's statsstøtteregler, og langt om længe har EU så altså afgjort sagen og sagt, at det kan vi ikke få lov til at gøre med tilbagevirkende kraft. Det andet, Europa-Kommissionen har afgjort, er, at de pågældende virksomheder så skal betale EU's minimumsafgift for brændsler. Der bliver der så et vist incitament til at nedbringe sit forbrug af fossile brændstoffer, og det er selvfølgelig positivt i bestræbelserne på at få nedbragt CO₂-udslippet.

Vi er positive over for, at Danmark skal respektere EU's statsstøtteregler – det skal vi selvfølgelig – der gælder i perioden 2005-2009, hvor en række virksomheder skal have tilbagebetalt afgifter. Så når man med forslaget her bringer sig på ret kurs i forhold til de statsstøtteregler, vil vi støtte det.

Kl. 16:28

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, hr. Mike Legarth.

Kl. 16:29

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Det Konservative Folkeparti støtter naturligvis det her forslag. Der er nu kommet hjemmel til, at vi kan vedtage det lovforslag og få den lov til at træde i kraft, som vi vedtog i 2004, hvorved vi hindrer dobbeltreguleringen af de kvoteomfattede virksomheder og nogle af pengene bliver sendt tilbage.

Så alt i alt fuld støtte fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det den radikale ordfører, hr. Niels Helveg Petersen.

Kl. 16:30

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

EU's statsstøtteregler er en stor fordel for især små lande, så vi ikke kan konkurrere med andre større landes statskasser, og når vi nu her bringer lovgivningen i overensstemmelse med EU-reglerne, så har det Det Radikale Venstres fulde støtte.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen.

Kl. 16:30

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det her er jo endnu et eksempel på, at vi er sat under administration af EU på afgørende dele af skatteområdet. Det er jo interessant at erindre sig om det, for en af betingelserne for, at man i sin tid fik danskerne til at stemme ja til EU-medlemskabet, var jo et løfte om, at EU f.eks. ikke skulle bestemme Danmarks skattepolitik. Det kan være, at skatteministeren har et godt skøn over, hvor stor en procentdel af skattepolitikken, der er lavet om efter direktiver eller bestem-

melser i EU. Det er nogle af de største lovforslag, der er blevet behandlet i den nuværende skatteministers tid, og de er gået ud på at lave dansk skattelovgivning om. Jeg tør ikke sige, om skattereformen er lidt større end nogle af de andre, men jeg tror, at summen af skatteændringer, der er blevet dikteret af EU, er enorm.

Det gør, at vi grundlæggende er skeptiske over for sådan et lovforslag, også fordi vi bare ikke accepterer, at statsstøttereglerne i EU er til fordel for dansk erhvervsliv og Danmark i almindelighed – det er de på nogle områder, på andre områder er de ikke.

Når det gælder om at gøre det bedste for miljøet mener vi bestemt ikke, at miljøhensyn skal underlægges statsstøttereglerne i EU, og derfor vil jeg bare meddele, at det er miljøhensynet, vi vil kigge en del på i udvalgsarbejdet. Der står »ikke nævneværdige miljømæssige konsekvenser« – den lille sætning vil vi gerne have boret lidt mere i for at se, hvad der ligger i det, før vi endeligt siger ja eller nej til lovforslaget.

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 16:32

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil bare spørge Enhedslistens ordfører, om der ikke er et eller andet ræsonnabelt i, at man i EU har minimumssatser på en række skatteområder, så vi undgår, at det liberale marked bare konkurrerer skattesatserne nedad og nedad, men så vi har nogle minimumsskattesatser, der sikrer, at vi også kan få nogle indtægter, der gør, at vi kan vedligeholde den ordentlig og forsvarlig offentlig sektor.

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:33

Frank Aaen (EL):

Jamen der kan man sige at det er EU jo ikke til hjælp for. Lad os bare se på, hvad der sker i øjeblikket på selskabsskatteområdet, hvor landene suser nedad. Nu er det Tyskland, der går forrest et stykke tid, og vi ved allerede nu, at Liberal Alliance og Dansk Folkeparti synes, at vi skal gå endnu længere osv. osv., så EU er ikke til fordel for, at vi kan beskytte indkomstgrundlaget for den danske velfærdsstat.

I stedet for at det er EU-direktiver, der bestemmer, ville vi hellere have haft aftaler mellem de forskellige lande, helst OECD-aftaler eller aftaler mellem de europæiske lande, hvor man mellemstatsligt aftaler nogle minimumssatser, og hvor det enkelte land så selvfølgelig kunne lave højere satser, hvis de ville det – det gælder også for en del af EU-området. Men i stedet for at det er EU-reguleret, ville vi hellere have haft det reguleret gennem mellemstatslige aftaler.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 16:33

Klaus Hækkerup (S):

Men når man nu ikke har statslige aftaler, er det så ikke på en eller en måde rimeligt nok, at der er nogle minimumssatser, som gør, at der er grænser for, hvor langt man dumper ned, også af hensyn til miljøet, altså nogle minimumssatser for afgifter på miljøet? I stedet for at man prøver på at forhandle nogle minimumssatser og så ikke kan få dem gennemført, er det så ikke bedre, at der nu kan fastlægges nogle?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:34

nemsigtigt reguleringssystem, uanset om det er kvoteomfattede eller ikkekvoteomfattede virksomheder. Vi må nu erkende, at vi efter adskillige forsøg ikke kan komme længere end til at få afgiften sat ned til EU's minimumsniveau. Det sker nu, og derfor er det også på tide at få gjort op med lovgivningen tilbage fra 2004, og det sker med det her lovforslag.

Kl. 16:34

Frank Aaen (EL):

Vi er grundlæggende imod, at afgørelserne i den her slags sager skal ligge i EU. Vi synes, at det ville være langt bedre, hvis det var mellemstatslige aftaler. Det er en fejlagtig strategi, der er lagt, ved at man igennem en hel del år har lagt sig fast på, at det er EU, der skal bestemme.

Når nu hr. Klaus Hækkerup nævner miljøområdet, er den måde, man regulerer på i EU, jo særlig giftig, for der er det jo ikke minimumsbestemmelser, men maksimumsbestemmelser, man kommer med. Der er der grænser for, hvor meget man må gøre for miljøet, og det er et meget godt eksempel på, at det er rigtig dårligt at overlade den slags vigtige områder til EU. Der synes vi at det skal ske gennem et andet internationalt samarbejde – og lad mig lige sige det: Selvfølgelig gennem internationalt samarbejde. Det er jeg med på. Vi er imod den konstruktion, EU i dag står for på det her område.

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Tak til ordføreren. Skatteministeren.

Kl. 16:35

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Tak for en meget bred modtagelse af lovforslaget. Jeg skal undlade at gå i detaljer om de meget tekniske elementer i det. Jeg vil bare sige, at jeg er helt enig med den radikale ordfører, hr. Niels Helveg Petersen, i, at det er væsentligt for et lille land i EU, at der er statsstøtteregler, som er med til at sikre, at erhvervslivet ikke bliver udsat for konkurrence på en statskasses dybde, og det vil i den her sag også være med til på lang sigt at gavne danske virksomheder.

Til hr. Frank Aaen: Det, der er væsentligt at holde fast i her, er, at udledningen af CO₂ på de virksomheder, vi snakker om, er reguleret af kvoter, og det betyder, at hvis de nedbringer deres CO₂-udledning, er der mulighed for, at de kan sælge deres kvote til en anden virksomhed i EU – denne køber så at sige retten til at udlede CO₂. Det betyder, at vi med den måde, vi indretter det på, når vi sænker den samlede kvotetildeling i EU, styrer udledningen af CO₂. Når det er sagt, vil det styringsmæssigt være helt fornuftigt at fjerne alle afgifter, for afgifterne er i så fald ikke noget styringsredskab, men i bedste fald et finansieringsredskab.

Det er kvoterne, der er afgørende for, hvor meget CO₂, der udledes på det kvoteomfattede område, ikke afgifterne. Det var regeringens indstilling, og det var derfor, vi i 2004 lagde op til, at de virksomheder, der er kvoteomfattede, skulle have en afgift på nul kroner vedrørende CO₂. Det har EU så besluttet ikke at tillade, for de vil have en minimumsafgift på alle virksomheder, uanset om de er kvoteomfattede eller ej, for at undgå en konkurrenceforvridning mellem kvoteomfattede og ikkekvoteomfattede virksomheder. Det synes jeg er fejlagtigt, for ved kvoteomfattet forstås, at afgiften så at sige svarer til den pris, det koster at forbruge en kvote på området. Det vil være den økonomisk mest optimale måde at regulere på. Det synspunkt har vi så forfægtet i en årrække, og det var hr. Klaus Hækkerup også inde på.

Det her lovforslag har haft en meget lang forberedelsestid, før vi kom frem til en afgørelse. Det skyldes ganske enkelt, at vi fra dansk side over for skiftende kommissærer og i forbindelse med skiftende sager om statsstøtteregler har holdt fast i, at det var den mest optimale måde at regulere på, og at EU burde indse, at vores reguleringssystem ikke skader miljøet, tværtimod skaber den et økonomisk gen-

Jeg synes, det er en smule underligt, men måske et meget godt tegn på, hvordan den politiske udvikling har været, at hr. Frank Aaen er modstander af en minimumsafgift på energi- og miljøområdet, samtidig med at den liberale skatteminister forsvarer, at det er ganske klogt, at der for det første er fælles spilleregler, solidariske spilleregler internationalt, og at der for det andet også er en minimumsafgift af miljø- og klimamæssige hensyn, sådan som det ligger nu. Det synes jeg er passende og godt, og derfor er jeg glad for, at der en bred opbakning til lovforslaget.

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 16:38

Frank Aaen (EL):

Jeg sagde ikke, at vi var imod. Jeg sagde, at vi overvejede forslaget, og det gjorde vi ud fra, om det er godt eller skidt miljømæssigt. Og det er vi ikke blevet helt overbevist om ved det, vi indtil videre har haft tid til at studere i det her lovforslag. Når vi har gennemarbejdet det, ser vi, om det bliver et ja eller et nej; det må vise sig. Men nu nævnte jeg ikke det med kvoter i mit ordførerindlæg; det kunne jeg godt have gjort.

Altså, er vi ikke enige om, at kvoter betyder, at hvis man sparer på forureningen i Danmark, kan man sælge retten til at forurene til et andet land? Sådan er systemet jo, og det går vi imod.

Kl. 16:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:39

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Allerførst sagde jeg ikke, at Enhedslisten var imod forslaget; jeg sagde, at Enhedslisten overraskende var imod, at vi havde fælles minimumsafgifter på miljøforurening og klimafurening. Jeg er tilhænger af, at vi i EU har minimumsafgifter, og at vi dermed presser de fodslæbende lande til at bekæmpe CO₂-udledningen og forureningen. Det undrer mig bare, at Enhedslisten er modstander af, at vi gennem EU kan presse de mest fodslæbende lande til også at tage deres del af ansvaret på området.

Vedrørende kvoter er det korrekt, at kvotesystemet er så godt indrettet, at man, hvis man sparer et sted, så har et økonomisk incitament, som man kan bruge til at sælge retten til at udvide et andet sted. Sagen er den, at det er vores opgave som politikere at sørge for, at der hele tiden er pres på det, og at der ikke uddeles flere kvoter, end at der altid er knaphed og dermed altid en økonomisk tilskyndelse til at reducere. Fordelen ved kvoter er jo omvendt, at virksomhederne ikke uden at ramme en meget hård straf samlet set kan udlede mere CO₂, hvorimod der, hvis der ikke var kvoter, så i højere grad ville være en økonomisk mulighed for, at nogle virksomheder valgte at udlede mere CO₂.

Kl. 16:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Tak. Jeg kan høre, at vi er nogenlunde enige, i hvert fald om hvad der i udgangspunktet er virkningen af kvoter. Ministeren var jo, så vidt jeg kunne høre, lige ved at sige, at man, når man sparer et sted på foreningen, får ret til at svine et andet sted, men så tog ministeren sig i det og fik drejet ordene lidt. Men det er jo det, der er essensen i det, og derfor synes jeg, at kvotesystemet er et rigtig dårligt og også upædagogisk instrument, fordi det netop giver mulighed for bare at sælge eller selv at svine et andet sted. Så det er et godt argument imod hele systemet.

Det, jeg sagde omkring minimumsafgifter, var jo, at hvis man kan aftale det med andre lande, går vi ind for det. Men vi ønsker ikke, at EU skal have den ret til at bestemme, som de her har tiltaget sig, og som jeg oven i købet kan forstå at ministeren og jeg er enige om ikke var noget vi syntes at EU skulle bestemme. Men det er de så alligevel kommet til at gøre til sidst.

Kl. 16:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:41

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Altså, hvis landene aftaler det hver for sig, vil hr. Frank Aaen gerne have afgifter, men hvis det er EU, hvor landene har sat sig sammen og i øvrigt aftalt det i fællesskab, så vil hr. Frank Aaen ikke have afgifter. Man skal være særlig Enhedslisteagtig i tankegangen for at mene, at hvis de gør noget i fællesskab på et område, hvor hvert land har vetoret, så er det forkert, men hvis de gjorde det i et andet rum ved siden af, individuelt, så ville det være helt fantastisk.

Hvad angår kvoter, synes jeg, at kvoterne er fremragende, fordi det netop betyder, at de virksomheder, som har nemmest ved at reducere deres CO₂-udledning, skaber mulighed for, at andre kan have en udvidelse af deres produktion, uden at det betyder, at mængden af CO₂, der udledes fra virksomhederne totalt set, øges. Derfor er kvotesystemet glimrende, og jeg er glad for, at der er en bred politisk opbakning til det, både i Danmark og internationalt.

Kl. 16:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til skatteministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 74:**Forslag til lov om ændring af personskatteloven. (Kompensation for kommunale skatteforhøjelser).**

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 18.11.2009).

Kl. 16:42

Forhandling**Anden næstformand (Søren Espersen):**

Forhandlingen er åbnet. Det er Venstres ordfører, hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:42

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Venstre står vagt om skattestoppet, og skattestoppet betyder, at kommunerne under et skal holde skatten i ro. For 2010 har regeringen og KL dog valgt, at udvalgte kommuner må hæve skatten med 500 mio. kr., men at regeringen så vil sikre overholdelsen af skattestoppet ved at sænke den statslige bundskat med et tilsvarende beløb.

Imidlertid overholdt kommunerne ikke aftalen, og kommuneskatten blev sat mere op end aftalt. Det er naturligvis ikke tilfredsstillende, at indgåede aftaler ikke overholdes. Men da skattestoppet som sagt er helt centralt for Venstre, lettes den statslige bundskat yderligere, således at skattestoppet fortsat bliver overholdt. Derfor indeholder dette lovforslag en nedsættelse af bundskatten med 0,09 procentpoint.

At skattestoppet gælder kommunerne, er helt centralt. Tidligere har skiftende regeringer lavet aftaler med kommunerne om, at kommuneskatterne ikke skulle sættes op, men det skete alligevel, faktisk så meget, at kommuneskatterne – sådan lidt frit efter min hukommelse – fra 1970'erne og frem til 2001 stort set blev fordoblet. Pæne ord og aftaler gjorde det altså ikke alene. Det har VK-regeringen så strammet op på. Derfor får det også konsekvenser, hvis aftalerne ikke overholdes. Reglerne herfor er der tidligere lovgivet om, og de er velkendte. Men regeringen sørger gennem nedsættelse af den statslige bundskat for, at skattestoppet under et overholdes, og det bakker vi varmt op om i Venstre.

Selv om særlig Socialdemokratiet tidligere har givet udtryk for tilslutning til skattestoppet, ja, så har det jo gentagne gange vist sig, at det har knebet, når det gjaldt konkrete forslag. Et af de mest åbenbare brud på skattestoppet sådan igennem tiden med Socialdemokratiet har jo været partiets længe nærede ønske om at fjerne skattefritenheden for sundhedsforsikringer. Det er et eklatant brud på skattestoppet. Men dem om det.

Men med S og SF's fælles skatteudspil begraver partierne fuldstændig skattestoppet. Partierne vil øge skatterne med omkring 30 mia. kr., mens der kun lettes med cirka en tredjedel af skattestigningen. Jeg hæfter mig dog ved, at Socialdemokratiet og SF i deres fælles skatteudspil skriver, at kommuneskatterne under et skal holdes i ro, og at eventuelt stigende kommuneskatter skal kompenseres ved tilsvarende nedsættelser af den statslige bundskat. Så jeg forventer naturligvis, at der er bred opbakning til dette forslag her i salen i dag.

I Venstre støtter vi i hvert fald forslaget fra skatteministeren om, at bundskatten nedsættes næste år for at kompensere for stigende kommuneskatter.

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 16:45

Frank Aaen (EL):

Det er jo ikke så mange penge, det drejer sig om, men er hr. Torsten Schack Pedersen ikke enig i, at grundprincippet i det her er, at de fattige kommuner kommer til at betale, mens skatteyderne i de rige kommuner, som ikke havde brug for at sætte skatten op, fordi de i forvejen havde penge nok i kassen, får en skattelettelse? Man har altså her en mekanisme, der gør, at der tages penge fra de fattigste og gives til de rigeste.

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:45

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg ved godt, at hr. Frank Aaen har det meget, meget svært med regeringens skattestop. Det kan jeg kun blive bekræftet i, når jeg nu hører hr. Frank Aaens udlægning. Vi er optaget af, at hvis kommunerne sætter skatten op, kompenserer man for det over den statslige bundskat, således at skattestoppet under ét er overholdt. Det har vi gjort tidligere, og det er det, som vi igen i dag gennemfører.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:46

Frank Aaen (EL):

Vi er altså enige om, at opretholdelsen af skattestoppet betyder, at de, der bliver ramt af en stigende skat, må aflevere penge, og det er typisk folk i de fattige kommuner, hvorimod folk i de kommuner, hvor der er nok penge, får en skattelettelse. Man tager altså fra de fattige og giver til de rige. Er det ikke korrekt? Sådan forstod jeg det. Der var i hvert fald ikke nogen imødegåelse af, at det er mekanismen.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:46

Torsten Schack Pedersen (V):

Nu tror jeg helt generelt, at hr. Frank Aaen skal vænne sig til, at man altså ikke kan imødegå alt, hvad hr. Frank Aaen kommer med fra Folketingets talerstol – bare man har det in mente i de kommende debatter, bare vi får det på det rene.

Princippet er så simpelt. Vi ønsker, at kommuneskatterne under ét skal holdes i ro, og hvis kommunerne under ét sætter skatterne mere op, end de sætter dem ned, går vi ind og kompenserer via bundskatten. Det er klart, at det er en landsdækkende effekt, der kommer ved at sænke bundskatten, og det er klart, at der ikke er en krone til krone-kompensation for den enkelte. Det er fuldstændig korrekt. Men vi sikrer, at skattestoppet under ét overholdes. Det er det, der siden 2001 har været definitionen af skattestoppet, og det vil det være lige så længe, som VK-regeringen sidder.

Kl. 16:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 16:47

(Ordfører)

Klaus Hækkerup (S):

Som Venstres ordfører var inde på, står der i Socialdemokratiets og SF's skatteoplæg »Fair forandring«, at vi ønsker at sætte statskatten ned, hvis kommuneskatten sættes op. Derfor kan vi tilslutte os det lovforslag, der ligger her.

Jeg vil godt understrege, at vi ikke hermed har taget stilling til den regulering af kommunernes økonomi, som regeringen har gennemført, og som den åbenbart fortsat agter at gennemføre. Det bevirker, så vidt vi kan se, at der i stor udstrækning opstår flere u hensigtsmæssigheder.

Så endelig en kommentar til det udsagn, det sludder, som Venstres ordfører, hr. Torsten Schack Pedersen, sagde om skattestoppet. I 2001 var der en formand for Venstre, der gik til valg på en kritik af, at den socialdemokratisk ledede regering havde sat skatterne op en gang om måneden. Vi har selvfølgelig spurgt ind til, hvordan det er foregået under den her regering, og der kan vi se, at skatterne faktisk er blevet sat op mere end en gang om måneden. Vi har på baggrund af den skattereform, der blev lavet i foråret i år, spurgt om, hvordan skatterne vil stige over de kommende år, og der vil de også stige med mere end en om måneden.

Så alt det der skattestopvolapyk, Venstre stadig kører på, synes jeg snart de skulle tage og droppe og så begynde at forholde sig til realiteterne.

Kl. 16:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en enkelt bemærkning fra hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:49

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg kunne godt tænke mig, at hr. Klaus Hækkerup forholdt sig til skattestoppet og Socialdemokratiet og SF's fælles skatteudspil. Mener hr. Klaus Hækkerup, at en skattereform, der øger skatterne med 30 mia. kr. og lemper for vel ca. en tredjedel af det beløb, betyder, at danskerne skal betale mere eller mindre i skat, og er det den socialdemokratiske nyfortolkning af skattestoppet, at man godt kan opkræve 30 mia. kr. mere med den ene hånd og så kun lempe med 10 mia. kr. med den anden hånd?

Kl. 16:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:50

Klaus Hækkerup (S):

Se, det var jo en helt interessant nyskabelse i skattestopsdebatten, som Venstres ordfører her bevægede sig ud i. Hidtil er skattestopsdebatten gået på, om man satte en afgift eller en skat op, og hvor mange gange man gjorde det. Det har været det, Venstre har snakket om indtil nu.

Hvis vi skulle begynde at tale om det provenu, man fik ind, og det er selvfølgelig meget mere realistisk at gøre, så ville debatten jo få en helt, helt anden dimension, både i forhold til det, der er sket under den tidligere socialdemokratiske regering, og som Venstre i udstrakt grad slog sig til ridder på i valgkampen i 2001, og i forhold til den udvikling, der har været fra 2001 og frem til i år, og den udvikling, der med skattereformens forårspakke 2.0 er planlagt for de kommende år. Hvis Venstre nu ændrer på sin definition af skattestoppet, synes jeg, at vi skal tage den derfra, men det forudsætter selvfølgelig, at vi så får gennemanalyseret den situation.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:51 keparti og regeringen aftalt i finansloven for 2010, i og med at bundskatten sænkes tilsvarende, så de penge, der er opkrævet for meget i kommuneskatter, kanaliseres tilbage til borgerne i form af en lavere bundskat.

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg kan godt forstå, at hr. Klaus Hækkerup tror, at man kan redefinere skattestoppet i tide og utide. De sidste 8 års skattepolitiske udmeldinger fra Socialdemokratiet har i hvert fald været et eklatant bevis på, at man har tilsluttet sig, ændret, omformuleret, fordrejet og alt muligt andet. Men når alt kommer til alt, har man haft en indædt modstand mod skattestoppet.

Vi har et veldefineret skattestop. Det har vi haft siden 2001, og det har vi tænkt os at blive ved med at have. Jeg må bare lige korrigere. En sand kender af skattestoppet vil jo vide, at eksempelvis på grund af miljø, på grund af EU-lovgivning eller EU-domme har man på udvalgte områder kunnet hæve skatterne. Forudsætningen har været, at man med præcis det samme beløb har sænket skatterne, og det er jo det grundprincip, som Socialdemokratiet og SF fundamentalt gør op med.

Kl. 16:51 Den her øvelse har desværre været foretaget en del gange før, og man må sige, at det efterhånden er en ret dårlig vane, at kommunerne ikke overholder deres aftale med regeringen – den bliver jo indgået gennem deres organisation, KL, hvert eneste år i forsommeren. Vi har derfor flere gange før været nødt til at lave lovforslag som dette for at kompensere borgerne for de kommunale skattestigninger. Det er jo så også tilfældet i år, hvor vi må gøre det her, så skattestopet fortsat bliver overholdt.

Derfor skal jeg sige, at Dansk Folkeparti selvfølgelig støtter lovforslaget

Kl. 16:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det SF's ordfører, hr. Jesper Petersen.

Kl. 16:55

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Kommunerne har ladet skatterne stige mere, end de har aftalt sig ret til, for at kunne finansiere den lokale velfærd. Det kan ikke undre, at det er svært for kommunerne at få tingene til at løbe rundt. Dansk Folkeparti skælder ud og siger, at det er blevet en dårlig vane, at de hæver skatten osv., men kommuneaftalerne er jo altså meget ufleksible og bliver indgået med armen vredet om på ryggen. Det er ikke et reelt aftaleforhold.

Aftalerne er notorisk underfinansierede i forhold til at kunne opretholde den lokale velfærd, og i virkeligheden skulle vi gerne gøre velfærden bedre. Det er også i mange tilfælde Venstrekommuner, der må hæve skatterne for at få det til at hænge sammen. Aftalerne er underfinansierede i forhold til at skulle skabe større kvalitet i skolerne, ældreplejen og daginstitutionerne. Og det er ikke overraskende, at kommuner på stribe har skullet igennem nogle skrappe nedskæringsøvelser med serviceforringelser til følge. Sådant har det nærmest været hvert efterår.

SF har stemt nej til de kommuneaftaler, der har betydet besparelser i kommunerne, og støtter ikke hele den pakke af straffemekanismer, som regeringen har indført. I vores finanslovsforslag afsætter vi 1,5 mia. kr. til bedre velfærd i kommunerne og omkring 4 mia. kr. til øgede investeringer lokalt i bl.a. energioverføringer. Det giver både højere kvalitet af velfærden, flere arbejdspladser og et bedre miljø.

Socialdemokraterne og SF har i det fælles udspil, »Fair Forandring«, peget på, hvordan vi kan skabe en bedre finansiering til forbedringer af skolerne, på trafikområdet og til forebyggelse af sygdomme på sundhedsområdet. Udspillet indebærer skattestigninger for bl.a. millionærerne, øgede afgifter på slik og cigaretter og øgede skatter på landbrugets forurening. Almindelige lønmodtagere og pensionister får derimod skattelettelse, og der vil være penge til massive investeringer i folkeskolerne, på trafikområdet og til andre forbedringer lokalt.

Udspillet indebærer også et løfte om, at man kan regne med, at det kun er de skattestigninger, som vi har lagt frem, der vil blive gennemført. Almindelige lønmodtagere skal ikke rammes. Det er kun de skattestigninger, som vi har lagt frem, vi vil gennemføre, og kommuneskatterne skal samlet set holdes i ro.

Ud fra det princip og med viljen til at finansiere bedre velfærd på andre måder end ved stigende kommuneskatter kan SF støtte forslaget.

Klaus Hækkerup (S):

Jeg forstår ikke, hvorfor hr. Torsten Schack Pedersen bliver ved med at køre i det spor. Det skattestop, som Socialdemokratiet formulerede i begyndelsen af dette årti, indebar ud over en tilslutning til skattestoppet, at der skulle være takster, at der skulle være et stop for stigningen i forældrebetalingen i daginstitutionerne, samt at der skulle være et stop for brugerbetalingen og stigningen i brugerbetalingen på uddannelserne.

De forudsætninger ønsker den borgerlige regering under ingen omstændigheder at leve op til. Så den stribe af forudsætninger, den balance, der var i vores fastlæggelse af skattestoppet, blev der aldrig levet op til under den her regering. Det er klart, at når der er et så eklatant brud i forbindelse med de forudsætninger, er det selvfølgelig heller ikke muligt for os at leve op til skattestoppet med den meget firkantede definition, Venstre i øvrigt har haft, men som jeg forstår at man nu er ved at forlade.

Kl. 16:52

Kl. 16:52

Kl. 16:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Mikkel Dencker.

Kl. 16:53

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

I Dansk Folkeparti er vi varme tilhængere af skattestoppet, og derfor hæger vi også om, at det bliver overholdt.

Baggrunden for lovforslaget er netop, at Kommunernes Landsforening og regeringen tilbage i forsommeren indgik en aftale om, at kommunerne i de kommunale budgetlægninger for 2010 inden for rammen af skattestoppet kunne få lov til at hæve kommuneskatterne med 0,5 mia. kr. Den 15. oktober var alle de kommunale budgetter for 2010 vedtaget, og man måtte konstatere, at kommunerne samlet havde brudt rammen med over 50 pct. og altså havde hævet de kommunale skatter i 2010 med 769,5 mio. kr., altså en overskridelse på knap 270 mio. kr.

Det vil være et brud på skattestoppet, hvis det ikke bliver modsvaret af en tilsvarende lempelse. En sådan lempelse har Dansk Fol-

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så bliver det den konservative ordfører, hr. Mike Legarth.

Kl. 16:57

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak hr. formand.

Det Konservative Folkeparti støtter forslaget, og det gør vi, fordi vi til enhver tid står bag skattestoppet, ligesom vi står bag, at vi har så lave skatter som overhovedet muligt, fordi skat – både de personlige skatter og selskabsskatten – er et konkurrenceparameter.

Vi havde lovet befolkningen en vis kommunalskat, og den har kommunerne under et overskredet, og derfor er det, at vi som regering med støttepartiet med det her lovforslag nu leverer den skat tilbage, der er betalt for meget, så vi har levet op til det løfte, vi havde givet. Derfor støtter Det Konservative Folkeparti selvfølgelig varmt forslaget.

Kl. 16:57

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, hr. Niels Helveg Petersen.

Kl. 16:58

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte dette forslag. Forslaget udløses jo af hele det system, som regeringen har skabt i forhold til kommunerne, hvor man først indfører straf for de kommuner, der har sat skatten op, ved at inddrage 75 pct. af skatteforhøjelsen og derefter sætter bundskatten ned, så alle kompenseres for forhøjelse af kommuneskatten, altså også dem, som ikke har fået nogen forhøjet kommuneskat, f.eks. undertegnede. Men jeg skal altså kompenseres alligevel.

Hele dette system med straf til kommunerne og efterfølgende kompensation til alle i landet er jo igen en konsekvens af skattestoppet, som her viser endnu en af sine urimelige virkninger.

Denne nedsættelse af bundskatten koster ifølge regeringens oplysninger vel i omegnen af 800 mio. kr., og det betyder efter en hurtig hovedregning, at med det her forslag vil den gennemsnitlige skatteyder få en nedsættelse af sin skat på omkring 50-60 kr., alt efter hvilke forudsætninger man lægger ind. Jeg må sige, at vi må væk fra et sådant system. Vi må genskabe et holdbart og tillidsfuldt samarbejde mellem staten og kommunerne og væk fra et sådant underligt pedantisk bogholderiagtigt forslag som dette.

Jeg har forstået, at Socialdemokratiet og SF er imod straffen til kommunerne, men de stemmer til gengæld for nedsættelse af bundskatten. Det er selvfølgelig også en model, men den er ikke mere logisk.

Kl. 17:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen.

Kl. 17:00

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det er jo virkelig nede i petitesse, vi er her, som man umiddelbart kan læse lovforslaget: 175 kr. pr. skatteyder i gennemsnit, 60 kr. om måneden, for at opretholde et eller andet princip, som man alligevel ikke kan opretholde, om skattestop. Vi er virkelig nede i småtingsafdelingen, det må jeg sige.

Det, der måske skulle have været nævnt i forslaget, og som er det, der har den store betydning for nogle mennesker her i landet, er, at der er kommuner med så dårlig en økonomi, at de har været nødt til at sætte skatten op, selv om de ved, at staten tager en meget stor del af skattestigningen. Det betyder jo, at de har forsøgt at få lidt penge ind til mere velfærd, men i virkeligheden mister det meste.

Se, der kan man mærke det, men det står der ikke noget om i lovforslaget, og det kan jeg ikke forstå, vil jeg sige til skatteministeren. Hvorfor står der intet i lovforslaget om, at den her underfinansierede skattelettelse finansieres, ved at man tager penge fra kommunerne? Havde det ikke være rigtigt at skrive det? Når man taler om konsekvenser for kommunerne, er det, at de sparer penge. Næh, konsekvenserne for kommunerne er jo, at de skal aflevere penge, ikke lige på grund af det her lovforslag, men på grund af det kompleks, den her lov er en del af.

Jeg vil gerne sige til ministeren, at det synes jeg man burde have skrevet, men det har jeg ikke kunne se, og det er endda et relativt overskueligt lovforslag.

Men altså, det er en del af den mekanisme, der hedder, at man som den ene ting straffer kommunerne ved at inddrage en del af den skat, de har sat op for at finansiere deres velfærd, og som den anden ting sørger for, at dem, der bor i de fattige kommuner, netto kommer til at betale for skattelettelser til dem, der bor i de rige kommuner, ikke mindst dem, der bor nord for København – og oven i købet på en sådan måde, at jo mere man tjener, jo større skattelettelse får man. Det er jo ikke bare kommunalt set, at det her er skævt, men det er også skævt for den enkelte skatteyder, fordi en sænkelse af bundskatten jo giver mest til dem, der har meget at betale bundskat af.

Så det er på alle måder uretfærdigt. Det er uretfærdigt over for de kommuner, der har forsøgt at opretholde en ordentlig velfærd i deres kommune. Det er forkert, fordi det omfordeler fra fattige kommuner til rige kommuner, og det er forkert, fordi det begunstiger de allerrieste i vores samfund.

Men tak, vil jeg sige til ministeren, det er jo en fremragende illustration af logikken bag hele regeringens, V og K og Dansk Folkepartis, skattepolitik og politik i forhold til skævheder og uligheder i samfundet, hvor man altså her igen giver til de rige og øger ulighederne. Det er jo rart at få det bekræftet. Heldigvis er lovforslaget, vi behandler i dag, af relativt begrænset omfang, men det er jo et symbol på den politik, regeringen fører.

Kl. 17:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det skatteministeren.

Kl. 17:03

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Der burde være basis for et grundkursus i kommunal økonomi for en række skatteordførere. Jeg skal ikke påstå, at jeg kan give et sådant kursus, men jeg kan da give en repetition af indholdet af kurset.

Allerførst er kommunernes økonomi for næste år løftet, således at deres serviceudgifter i 2010 er løftet med 0,5 mia. kr. i forhold til udgangspunktet i 2009. Der er altså flere penge til at yde offentlig service for. Oven i det kommer, at regeringen i finanslovforhandlingerne sammen med Dansk Folkeparti har gennemført den første del af en afbureaukratiseringspakke, der fjerner noget af den kommunale administration og bøvlet, hvilket yderligere frigør nogle midler, som kan overflyttes fra administration til serviceløft. Afhængigt af hvorledes forligspartierne bag ved folkeskoleforliget ser på den videre udmøntning, kan der blive frigjort op mod 750 mio. kr., der altså fjernes fra bøvlet, bureaukrati og indberetning af skemaer og så bruges på undervisning, pleje, uddannelse, børnepasning m.v.

Der er altså rigtig gode muligheder for, at kommunerne også i 2010 kan gennemføre det serviceløft, der er forudsætningen for den

kommunale økonomi, der er aftalt mellem regeringen og Kommunernes Landsforening.

Jeg vil gerne understrege, at det er en fælles aftale, og at det er en fælles tekst, der siger, at der er enighed om – mellem regeringen og Kommunernes Landsforening – at med den økonomi, der stilles til rådighed, er der først og fremmest balance i kommunernes økonomi, hvis de overholder den indgåede skatteramme, og at der også er plads til vækst i serviceudgifter, samtidig med at der vil være plads til vækst i anlæg.

Kl. 17:05

Det, der så er en del af aftalen, er, at der var reserveret 500 mio. kr., som kommunerne efter ansøgning kunne løfte deres skattniveau med, og til gengæld vil staten så sænke bundskatten med tilsvarende 500 mio. kr. Så der vil være en omfordeling kommunerne imellem om, hvem der vil have indtægterne, og så den mindre del, der vil komme ud over bloktilskuddet, der jo går til alle kommuner.

Så ender det desværre sådan, at kommunerne ikke overholder aftalen; som hr. Mikkel Dencker også nævnte, blev aftalen brudt, ved at en række kommuner, der havde ansøgt om, men ikke fået tilladelse til at sætte skatten op, valgte at gøre det alligevel. Det er der fra regeringens side to svar på: først og fremmest en individuel reaktion, nemlig at der i det første år, altså i 2010, bliver modregnet 75 pct. af provenuet i de kommuner, og i 2011 50 pct., og i de efterfølgende år er der så ikke nogen direkte modregning. Omvendt bliver der en fælles, kollektiv, modregning, startende på 25 pct. i 2010, 50 pct. i 2011 og fremover kollektivt en 100-procents-modregning.

Hvorfor er der nu denne sammenblanding af en individuel og en kollektiv modregning? Jo, det er der af den simple årsag, at vi altså ikke laver 98 individuelle aftaler, med Glostrup, Brøndby, Ishøj og alle de andre kommuner, men at vi laver én fælles aftale med Kommunernes Landsforening. Her er Kommunernes Landsforening så med til at sige, at man også godt vil arbejde for, at der kollektivt skabes plads til, at den her økonomiske ramme kan overholdes.

Kl. 17:07

Det betyder, at nogle kommuner så holder igen, for at andre kan sætte skatten op inden for den aftalte ramme, eller at nogle eventuelt – som det er set tidligere – vælger at sætte skatten ned, hvilket giver plads til, at kommuner med dårligere økonomi kan sætte skatten op. Der er faktisk eksempler på, at det er lykkedes for Kommunernes Landsforening at få det på plads.

Det skete ikke i år, og hvem skal vi så pege fingre ad – de kommuner, der valgte at sætte skatten op, eller de kommuner, som valgte ikke at sætte skatten ned, på trods af at deres økonomi måske var til det? Der synes jeg at det er en god og afbalanceret løsning, som regeringen har valgt, nemlig at der både er en individuel modregning og en kollektiv modregning. Det, vi så står med her, er faktisk slet ikke hele modregningsdelen. Det er aftalt, det er på plads, det ligger fast.

Det, vi står med her, er den skattemæssige reaktion, nemlig det, at når der er hævet i alt 769 mio. kr. for meget i skatteindtægter fra kommunernes side, skal borgerne have de penge igen, og det får de, ved at vi sætter bundskatten ned med 0,09 pct. Det bliver næppe noget, som ret mange mennesker går ud og holder en stor fest for, men det er alligevel nok til at sikre, at skattestoppet overholdes, og at den skattestigning, der kommer i kommunerne, modsvares af en skattelettelse set fra statens side.

Derfor er det et godt forslag, og jeg er glad for, at så mange partier, dog med noget forskellig begrundelse, støtter forslaget.

Kl. 17:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til skatteministeren. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget, og såfremt ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 17:09

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 26. november 2009, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet er hævet. (Kl. 17:09).